

Den Europæiske Unions Tidende

L 323

Dansk udgave

Retsforskrifter

52. årgang

10. december 2009

Indhold

- I Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk

DIREKTIVER

- ★ Rådets direktiv 2009/157/EF af 30. november 2009 om racerent avlskvæg ⁽¹⁾ 1

- II Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

AFGØRELSE OG BESLUTNINGER

Rådet

2009/914/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 30. november 2009 om ændring af afgørelse truffet af Eksekutivkomitéen, nedsat ved Schengenkonventionen af 1990, om ændring af finansieringsordningen vedrørende udgifterne i forbindelse med anlæg og drift af den tekniske støttefunktion for Schengeninformationssystemet (C.SIS) 6

2009/915/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 30. november 2009 om ændring af afgørelse 2000/265/EF af 27. marts 2000 om en finansforordning vedrørende budgetaspekterne af Rådets vicegeneralsekretærs forvaltning af de kontrakter, som han indgår som repræsentant for visse medlemsstater om oprettelse og drift af kommunikationsinfrastrukturen i Schengensammenhæng (»Sisnet«) 9

Pris: 4 EUR

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

AFTALER

Rådet

- ★ Oplysning om ikrafttrædelsesdatoen for aftalerne mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om udlevering og gensidig retshjælp 11

III Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

- ★ Rådets afgørelse 2009/916/FUSP af 23. oktober 2009 om undertegnelse og indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Seychellerne om status for de EU-ledede styrker i Republikken Seychellerne i forbindelse med Den Europæiske Unions militæroperation Atalanta 12

Aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Seychellerne om status for de EU-ledede styrker i Republikken Seychellerne i forbindelse med Den Europæiske Unions militæroperation Atalanta 14

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

- ★ Rådets afgørelse 2009/917/RIA af 30. november 2009 om brug af informationsteknologi på toldområdet 20

IV Øvrige retsakter

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-Tilsynsmyndigheden

- ★ EFTA-Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 28/08/KOL af 23. januar 2008 om træprogrammet (Verdiskapningsprogrammet for tre) (Norge) 31

I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV 2009/157/EF

af 30. november 2009

om racerent avlskvæg

(kodificeret udgave)

(EØS-relevant tekst)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(4) Medlemsstaterne bør have mulighed for at kræve, at der forelægges afstammingscertifikater, der er udfærdiget i overensstemmelse med en fællesskabsprocedure.

(5) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ⁽³⁾.

(6) Nærværende direktiv berører ikke medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag , del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

I dette direktiv forstås ved:

- (1) Rådets direktiv 77/504/EØF af 25. juli 1977 om racerent avlskvæg ⁽³⁾ er blevet ændret væsentligt ved flere lejligheder ⁽⁴⁾. Direktivet bør af klarheds- og rationaliseringshensyn kodificeres.
- (2) Produktionen af racerent avlskvæg indtager en meget vigtig plads i Fællesskabets landbrug, og de tilfredsstillende resultater på dette område skyldes i stort omfang anvendelsen af racerene avlsdyr.
- (3) Forskelle mellem medlemsstaterne vedrørende racer og normer udgør en hindring for samhandelen inden for Fællesskabet. Med henblik på at fjerne disse forskelle og således bidrage til en øget landbrugsproduktivitet inden for den pågældende sektor bør samhandelen inden for Fællesskabet med avlskvæg efterhånden gøres fri.

a) »racerent avlskvæg«: ethvert stykke kvæg, herunder bøfler, hvis afstamning i de to foregående led er indført eller registreret i en stambog for samme race, og som selv enten er indført eller registreret og kan forventes indført heri

b) »stambog«: enhver bog, ethvert register, ethvert kartotek eller enhver database,

i) der føres enten af en avlsorganisation eller -forening, som er officielt anerkendt i en medlemsstat, i hvilken avlsorganisationen eller -foreningen er oprettet, eller af en officiel tjeneste i den pågældende medlemsstat, og

⁽¹⁾ Udtalelse af 20.10.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ Udtalelse af 15.7.2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽³⁾ EFT L 206 af 12.8.1977, s. 8.

⁽⁴⁾ Se bilag I, del A.

⁽⁵⁾ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

- ii) hvori racerent avlsvæg af en bestemt race indføres eller registreres med angivelse af deres afstamning.

Artikel 2

Medlemsstaterne påser, at følgende ikke af avlstekniske grunde forbydes, begrænses eller hindres:

- a) handel inden for Fællesskabet med racerent avlsvæg
- b) handel inden for Fællesskabet med sæd, æg og embryoner fra racerent avlsvæg
- c) oprettelse af stambøger, såfremt de opfylder de betingelser, der er fastsat i medfør af artikel 6
- d) anerkendelse af organisationer eller foreninger, der fører stambøger i overensstemmelse med artikel 6, og
- e) med forbehold af Rådets direktiv 87/328/EØF ⁽¹⁾ af 18. juni 1987 om godkendelse af racerent avlsvæg til avlsbrug, handel inden for Fællesskabet med tyre til kunstig sædoverføring.

Artikel 3

De i en medlemsstat officielt anerkendte avlsorganisationer eller -foreninger kan ikke modsætte sig, at racerent avlsvæg fra en anden medlemsstat indføres eller registreres i deres stambøger, såfremt det opfylder de krav, der er fastsat i medfør af artikel 6.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne udarbejder og ajourfører en liste over organer som omhandlet i artikel 1, litra b), nr. i), som er officielt godkendt til at føre eller oprette stambøger, og gør den tilgængelig for de øvrige medlemsstater og for offentligheden.

2. De nærmere regler for en ensartet gennemførelse af stk. 1 kan fastsættes efter proceduren i artikel 7, stk. 2.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan kræve, at racerent avlsvæg samt sæd eller æg og embryoner fra dette i handelen inden for Fællesskabet ledsages af et afstammingscertifikat, der skal være i overensstemmelse med en model udarbejdet efter proceduren i artikel 7, stk. 2, særlig for så vidt angår de avlstekniske ydelser.

Artikel 6

Efter proceduren i artikel 7, stk. 2, fastsættes følgende:

- a) metoder til individprøver og til vurdering af kvægets genetiske værdi
- b) kriterier for anerkendelse af avlsorganisationer og -foreninger
- c) kriterier for oprettelse af stambøger
- d) kriterier for indførelse i stambøger
- e) de angivelser, som afstammingscertifikatet skal indeholde.

Artikel 7

1. Kommissionen bistås af Den Stående Zootekniske Komité, der er nedsat ved Rådets afgørelse 77/505/EØF af 25. juli 1977 om oprettelse af en stående komité for husdyravl ⁽²⁾.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

Artikel 8

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 9

Direktiv 77/504/EØF, som ændret ved de retsakter, der er nævnt i bilag I, del A, ophæves, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag I, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret af direktiverne.

Henvisninger til det ophævede direktiv gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 10

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Det finder anvendelse fra 2. januar 2010.

⁽¹⁾ EFT L 167 af 26.6.1987, s. 54.

⁽²⁾ EFT L 206 af 12.8.1977, s. 11.

Artikel 11

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2009.

På Rådets vegne

S. O. LITTORIN

Formand

BILAG I

Del A

Ophævet direktiv med oversigt over ændringer
(jf. artikel 9)

Rådets direktiv 77/504/EØF
(EFT L 206 af 12.8.1977, s. 8)

Rådets direktiv 79/268/EØF
(EFT L 62 af 13.3.1979, s. 5)

Tiltrædelsesakten af 1979, bilag I, punkt II.A.65 og punkt II.E.6
(EFT L 291 af 19.11.1979, s. 64 og s. 85)

Rådets direktiv 85/586/EØF
(EFT L 372 af 31.12.1985, s. 44)

Udelukkende artikel 4

Rådets forordning (EØF) nr. 3768/85
(EFT L 362 af 31.12.1985, s. 8)

Udelukkende bilag, punkt 46

Rådets direktiv 91/174/EØF
(EFT L 85 af 5.4.1991, s. 37)

Udelukkende artikel 3

Rådets direktiv 94/28/EF
(EFT L 178 af 12.7.1994, s. 66)

Udelukkende artikel 11

Tiltrædelsesakten af 1994, bilag I, punkt V.F.I.A.60
(EFT C 241 af 29.8.1994, s. 155)

Rådets forordning (EF) nr. 807/2003
(EUT L 122 af 16.5.2003, s. 36)

Udelukkende bilag III, punkt 23

Rådets forordning 2008/73/EF
(EUT L 219 af 14.8.2008, s. 40)

Udelukkende artikel 2

Del B

Liste over frister for gennemførelse i national ret
(jf. artikel 9)

Direktiv	Gennemførelsesfrist
77/504/EØF	1. januar 1979, med undtagelse af artikel 7. For at efterkomme artikel 7, for så vidt angår hvert af de områder, som artiklen omfatter, på de samme datoer som dem, på hvilke medlemsstaterne efterkommer de tilsvarende bestemmelser gældende for handelen inden for Fællesskabet og især de afgørelser, der efterhånden vedtages i henhold til artikel 6.
85/586/EØF	1. januar 1986
91/174/EØF	31. december 1991
94/28/EF	1. juli 1995
2008/73/EF	1. januar 2010

BILAG II

Sammenligningstabel

Direktiv 77/504/EØF	Nærværende direktiv
Artikel 1, litra a)	Artikel 1, litra a)
Artikel 1, litra b), første og andet led	Artikel 1, litra b), nr. i) og ii)
Artikel 2, stk. 1, første til femte led	Artikel 2, litra a) til e)
Artikel 2, stk. 2	—
Artikel 3	—
Artikel 4	Artikel 3
Artikel 4a	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6, stk. 1, første til femte led	Artikel 6, litra a) til e)
Artikel 6, stk. 2	—
Artikel 8, stk. 1 og 2	Artikel 7, stk. 1 og 2
Artikel 8, stk. 3	—
—	Artikel 8
Artikel 9	—
—	Artikel 9
—	Artikel 10
Artikel 10	Artikel 11
—	Bilag I
—	Bilag II

II

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

AFGØRELSER OG BESLUTNINGER

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 30. november 2009

om ændring af afgørelse truffet af Eksekutivkomitéen, nedsat ved Schengenkonventionen af 1990, om ændring af finansierungsordningen vedrørende udgifterne i forbindelse med anlæg og drift af den tekniske støttefunktion for Schengeninformationssystemet (C.SIS)

(2009/914/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til artikel 119 i konventionen om gennemførelse af Schengenaf talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (»Schengenkonventionen af 1990«) ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Ifølge bestemmelserne i artikel 119 i Schengenkonventionen af 1990 afholdes omkostningerne i forbindelse med anlæg og drift af C.SIS, som omhandlet i bestemmelserne i artikel 92, stk. 3, i fællesskab af de kontraherende parter.
- (2) De finansielle forpligtelser i forbindelse med anlæg og drift af C.SIS er reguleret i en særlig finansierungsordning, der blev ændret ved Schengeneksekutivkomitéens afgørelse af 15. december 1997 om ændring af finansierungsordningen for C.SIS ⁽²⁾ (i det følgende benævnt »C.SIS-finansierungsordningen«).
- (3) C.SIS-finansierungsordningen finder anvendelse på Danmark, Finland og Sverige samt Island og Norge i

medfør af Rådets afgørelse 2000/777/EF ⁽³⁾, på Den Tjekkiske Republik, Republikken Estland, Republikken Letland, Republikken Litauen, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Republikken Polen, Republikken Slovenien og Den Slovakiske Republik i medfør af Rådets afgørelse 2007/471/EF ⁽⁴⁾ samt på Schweiz i medfør af Rådets afgørelse 2008/421/EF ⁽⁵⁾.

- (4) Bulgarien og Rumænien skal integreres i den første generation af Schengeninformationssystemet (SIS 1+) på en dato, som Rådet fastsætter i henhold til artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005, inden for rammerne af SIS 1+.
- (5) Fra denne dato bør Bulgarien og Rumænien deltage i C.SIS-finansierungsordningen.
- (6) Det er rimeligt, at Bulgarien og Rumænien bidrager til de historiske C.SIS-udgifter. Da de imidlertid først blev medlemmer af Den Europæiske Union i 2007, findes det passende, at de bør bidrage til de historiske udgifter til anlæg af C.SIS fra den 1. januar 2007. Det findes endvidere rimeligt, at de bidrager til de historiske drifts-udgifter fra den 1. januar 2010.

⁽¹⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19.
⁽²⁾ EFT L 239 af 22.9.2000, s. 444.

⁽³⁾ EFT L 309 af 9.12.2000, s. 24.
⁽⁴⁾ EUT L 179 af 7.7.2007, s. 46.
⁽⁵⁾ EUT L 149 af 7.6.2008, s. 74.

- (7) Liechtenstein skal deltage i de bestemmelser i Schengenreglerne der vedrører Schengeninformationssystemet, fra en dato, der fastsættes af Rådet i overensstemmelse med artikel 10 i protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne. Fra denne dato bør Liechtenstein deltage i C.SIS-finansieringsordningen.
- (8) Det er rimeligt, at Liechtenstein bidrager til de historiske udgifter. Da protokollen imidlertid blev undertegnet den 28. februar 2008, skønnes det passende, at det bør bidrage til de historiske udgifter til anlæg af C.SIS fra den 1. januar 2008. Det anses endvidere for rimeligt, at det bidrager til driftsudgifterne fra den 1. januar 2010.
- (9) For så vidt angår Island og Norge udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til nævnte aftale ⁽²⁾.
- (10) For så vidt angår Schweiz udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽³⁾, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁴⁾ og 2008/149/RIA ⁽⁵⁾.
- (11) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne afgørelse en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, henhørende under det område, der er nævnt i artikel 1, litra G, i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i afgørelse 2008/261/EF ⁽⁶⁾ og 2008/262/RIA ⁽⁷⁾.
- (12) Det Forenede Kongerige deltager i denne afgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 8, stk. 2, i Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽⁸⁾.
- (13) Irland deltager i denne afgørelse i overensstemmelse med artikel 5 i protokollen om integration af Schengenreglerne i Den Europæiske Union, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og artikel 6, stk. 2, i Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne ⁽⁹⁾.
- (14) For så vidt angår Republikken Cypern udgør denne afgørelse en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2003.

⁽¹⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 2008/149/RIA af 28. januar 2008 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 50).

⁽⁶⁾ Rådets afgørelse 2008/261/EF af 28. februar 2008 om undertegnelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 83 af 26.3.2008, s. 3).

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2008/262/RIA af 28. februar 2008 om undertegnelse, på Den Europæiske Unions vegne, af og midlertidig anvendelse af visse bestemmelser i protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EFT L 83 af 26.3.2008, s. 5).

⁽⁸⁾ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁽⁹⁾ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

- (15) Denne afgørelse udgør en retsakt, der bygger på Schengenreglerne eller på anden måde har tilknytning dertil, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005 —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I afsnit I, punkt 3, i C.SIS-finansieringsordningen indsættes følgende led:

- »— for så vidt angår Bulgarien og Rumænien beregnes dette beløb alene ud fra de udgifter, der er afholdt til anlæg af C.SIS fra den 1. januar 2007. De skal endvidere bidrage til driftsudgifterne til C.SIS fra den 1. januar 2010.
- for så vidt angår Liechtenstein beregnes dette beløb alene ud fra de udgifter, der er afholdt til anlæg af C.SIS fra den 1. januar 2008. Liechtenstein skal endvidere bidrage til driftsudgifterne til C.SIS fra den 1. januar 2010.«

Artikel 2

I afsnit II, punkt 2, sidste afsnit, og i afsnit III, punkt 2, ottende afsnit, erstattes modtageren af følgende:

»Ministère de l'Intérieur, Direction des systèmes d'information et de communications

(Indenrigsministeriet, Direktoratet for Informations- og Kommunikationssystemer)«

Artikel 3

I afgørelsen ændres »francs« og »franske francs« til »euro«.

Artikel 4

Ændringerne vedrørende Liechtenstein får virkning, når protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne er trådt i kraft.

Artikel 5

Denne afgørelse har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2009.

På Rådets vegne

B. ASK

Formand

RÅDETS AFGØRELSE

af 30. november 2009

om ændring af afgørelse 2000/265/EF af 27. marts 2000 om en finansforordning vedrørende budgetaspekterne af Rådets vicegeneralsekretærs forvaltning af de kontrakter, som han indgår som repræsentant for visse medlemsstater om oprettelse og drift af kommunikationsinfrastrukturen i Schengensammenhæng (»Sisnet«)

(2009/915/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

I Rådets afgørelse 2000/265/EF foretages følgende ændringer:

1. I artikel 25 tilføjes følgende stykker:

»1a. Fra den 1. januar 2010 udvides listen over stater i stk. 1 med Bulgarien og Rumænien.

1b. Fra den 1. januar 2010 udvides listen over stater i stk. 1 med Liechtenstein.«

2. I artikel 26 udgår tredje afsnit.

3. Artikel 28, stk. 2, ændres således:

a) Stk. 1 affattes således:

»1. De stater, der er nævnt i artikel 25, indbetaler 70 % af deres bidrag senest den 1. april og 30 % senest den 1. oktober.«

b) Stk. 1a udgår.

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Uanset stk. 1 og med forbehold af artikel 49 indbetaler Bulgarien og Rumænien deres fulde respektive bidrag for 2010 senest den 31. december 2010. Liechtenstein indbetaler sit respektive bidrag for 2010 senest den 31. december 2010.«

d) Stk. 4 udgår.

4. Artikel 37, femte afsnit affattes således:

»Det rådgivende udvalg vedtager så vidt muligt sine udtalelser med konsensus. Er en sådan konsensus ikke mulig, vedtager det rådgivende udvalg sine udtalelser med simpelt flertal. Der kræves et quorum på 19, for at afstemningen kan erklæres gyldig. I tilfælde af stemmelighed er formandens stemme afgørende. Fra den dato, der er nævnt i artikel 25, stk. 1a, kræves der et quorum på 21.«

under henvisning til protokollen om integration af Schengen-reglerne i Den Europæiske Union, knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 2, stk. 1, andet afsnit, første punktum, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets vicegeneralsekretær har ved afgørelse 1999/870/EF⁽¹⁾ og afgørelse 2007/149/EF⁽²⁾ fået bemyndigelse til i forbindelse med integrationen af Schengenreglerne i Den Europæiske Union at handle som repræsentant for visse medlemsstater med henblik på at indgå kontrakter om oprettelse og drift af kommunikationsinfrastrukturen i Schengensammenhæng (»Sisnet«), samt til at forvalte sådanne kontrakter indtil overgangen til en kommunikationsinfrastruktur finansieret af Det Europæiske Fællesskab.

(2) De finansielle forpligtelser i henhold til disse kontrakter påhviler et specifikt budget (i det følgende benævnt »Sisnetbudgettet«) til finansiering af den kommunikationsinfrastruktur, der henvises til i disse rådsafgørelser.

(3) De medlemsstater, der tiltrådte Den Europæiske Union med tiltrædelsesakten af 2005, skal integreres i første generation af Schengeninformationssystemet (SIS 1+) på en dato, der fastsættes af Rådet i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten af 2005. Fra denne dato bør disse medlemsstater bidrage til budgettet.

(4) Liechtenstein skal deltage i de bestemmelser i Schengen-reglerne, der vedrører Schengeninformationssystemet, fra en dato, der skal fastsættes af Rådet i overensstemmelse med artikel 10 i protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne. Fra denne dato bør Liechtenstein deltage i budgettet —

(¹) EFT L 337 af 30.12.1999, s. 41.

(²) EUT L 66 af 6.3.2007, s. 19.

5. Artikel 49, litra c), affattes således:

- »c) en tilpasning af bidragene fra de stater, der er nævnt i artikel 25, for at pålægge vedkommende anden stat en del af de tidligere afholdte udgifter til installering af Sisnet. Denne procentdel beregnes på grundlag af den andel, som den anden stats momsindtægt udgør af De Europæiske Fællesskabs samlede momsindtægter for det tidligere regnskabsår. Hvis der ikke foreligger oplysninger om momsindtægter, beregnes tilpasningen af bidragene på grundlag af hver berørt medlemsstats andel af det samlede BNP for alle de medlemsstater, der er nævnt i artikel 25. Der udstedes en »tilgodeseddel« til de andre stater, der er nævnt i artikel 25, på dette bidrag i forhold til deres andel beregnet efter artikel 26.«.

Artikel 2

For så vidt angår Liechtenstein får de ændringer, der er omhandlet i artikel 1, virkning, når protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet

Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne er trådt i kraft.

Artikel 3

Denne afgørelse har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Artikel 4

Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2009.

På Rådets vegne

B. ASK

Formand

AFTALER

RÅDET

Oplysning om ikrafttrædelsesdatoen for aftalerne mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om udlevering og gensidig retshjælp

Aftalerne mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater om udlevering og gensidig retshjælp ⁽¹⁾, der begge blev undertegnet den 25. juni 2003 i Washington DC, træder i kraft den 1. februar 2010 i overensstemmelse med artikel 22 i aftalen om udlevering og artikel 18 i aftalen om gensidig retshjælp.

⁽¹⁾ EUT L 181 af 19.7.2003, s. 27.

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT V I EU-TRAKTATEN

RÅDETS AFGØRELSE 2009/916/FUSP

af 23. oktober 2009

om undertegnelse og indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Seychellerne om status for de EU-ledede styrker i Republikken Seychellerne i forbindelse med Den Europæiske Unions militæroperation Atalanta

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 24,

under henvisning til formandskabets henstilling, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) De Forenede Nationers (FN's) Sikkerhedsråd vedtog den 15. maj 2008 resolution 1814 (2008), hvori det anmoder staterne og de regionale organisationer om at træffe forholdsregler til at beskytte de fartøjer, der deltager i transport og levering af humanitær bistand til Somalia og i de aktiviteter, som FN har godkendt.

(2) FN's Sikkerhedsråd vedtog den 2. juni 2008 resolution 1816 (2008), der bemyndiger de stater, der samarbejder med Somalias føderale overgangsregering, til i en periode på seks måneder fra denne resolutions vedtagelse at sejle ind i Somalias territoriale farvande og anvende alle nødvendige midler til at bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier til søs i overensstemmelse med gældende international ret. Anvendelsesperioden for disse bestemmelser blev forlænget med yderligere 12 måneder ved FN's Sikkerhedsråds resolution 1846 (2008), der blev vedtaget den 2. december 2008.

(3) Rådet vedtog den 10. november 2008 fælles aktion 2008/851/FUSP om Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at bidrage til at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster ⁽¹⁾ (operation »Atalanta«).

(4) Ifølge artikel 11 i fælles aktion 2008/851/FUSP skal status for de EU-ledede styrker og deres personel, som er udstationeret på tredjestaters landområder eller opererer i tredjestaters territoriale farvande eller indre farvande, fastlægges efter proceduren i traktatens artikel 24.

(5) I forlængelse af Rådets bemyndigelse af 18. september 2007 har formandskabet, bistået af generalsekretæren/den højtstående repræsentant, i henhold til artikel 24 i traktaten om Den Europæiske Union forhandlet en aftale mellem Den Europæiske Union og Republikken Seychellerne om status for de EU-ledede styrker i Republikken Seychellerne.

(6) Aftalen bør godkendes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Seychellerne om status for de EU-ledede styrker i Republikken Seychellerne i forbindelse med Den Europæiske Unions militæroperation Atalanta godkendes hermed på Den Europæiske Unions vegne.

Teksten til aftalen er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Formanden for Rådet bemyndiges herved til at udpege den eller de personer, der er beføjet til at undertegne aftalen med bindende virkning for Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EUT L 301 af 12.11.2008, s. 33.

Artikel 3

Denne afgørelse har virkning fra dagen for vedtagelsen.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 23. oktober 2009.

På Rådets vegne

T. BILLSTRÖM

Formand

OVERSÆTTELSE

AFTALE

mellem Den Europæiske Union og Republikken Seychellerne om status for de EU-ledede styrker i Republikken Seychellerne i forbindelse med Den Europæiske Unions militæroperation Atalanta

DEN EUROPÆISKE UNION (EU) —

på den ene side, og

REPUBLIKKEN SEYCHELLERNE, i det følgende benævnt »værtsstaten«,

på den anden side,

i det følgende tilsammen benævnt »parterne«, ER —

UNDER HENSYN TIL FØLGENDE:

— De Forenede Nationers (FN's) Sikkerhedsråds resolution (UNSCR) 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008) og 1851 (2008)

— skrivelserne fra Republikken Seychellerne af 2. april 2009 og 21. august 2009, hvori den anmoder om tilstedeværelse af EU's flådestyrke på sit område

— Rådet for Den Europæiske Unions fælles aktion 2008/851/FUSP af 10. november 2008 om Den Europæiske Unions militæroperation med henblik på at afskrække fra, forebygge og bekæmpe piratvirksomhed og væbnede røverier ud for Somalias kyster

— denne aftale anfægter ikke de rettigheder og forpligtelser, som parterne har i henhold til internationale aftaler og andre instrumenter om oprettelse af internationale domstole, herunder statuten for Den Internationale Straffedomstol —

BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

*Artikel 1***Anvendelsesområde og definitioner**

1. Bestemmelserne i denne aftale finder anvendelse på de EU-ledede styrker og disses personel.

2. Denne aftale finder kun anvendelse på værtsstatens område, herunder dens farvande og luftrum.

3. I denne aftale forstås ved:

a) »EU-ledede styrker (EUNAVFOR)«: EU's militære hovedkvarter og de nationale kontingenter, der bidrager til EU-operationen Atalanta, samt deres fartøjer, fly, udstyr og transportmidler

b) »operation«: forberedelse, etablering og gennemførelse af og støtte til militærmissionen på baggrund af det mandat, der følger af UNSCR 1814 (2008), 1838 (2008), 1846 (2008), 1851 (2008) og alle senere relevante resolutioner vedtaget af FN's Sikkerhedsråd og FN's havretskonvention samt invitationsskrivelserne fra Republikken Seychellerne af 2. april 2009 og 21. august 2009

c) »øverstbefalende for operationen«: den øverstbefalende for denne operation

d) »øverstbefalende for EU-styrken«: den øverstbefalende i operationsområdet

e) »EU's militære hovedkvarter«: det militære hovedkvarter og dets elementer, uanset disses placering, som er under kommando af EU-officerer, der har ansvaret for den militære kommando eller ledelse af operationen

f) »nationale kontingenter«: enheder, fartøjer, fly og elementer, herunder udstationerede styrker til beskyttelse af fartøjer om bord på handelsskibe, som tilhører Den Europæiske Unions medlemsstater og tredjelande, der deltager i operationen

g) »EUNAVFOR-personel«: civilt og militært personel, der er udstationeret ved EUNAVFOR, personel, der er deployeret til forberedelse af operationen, personel, der ledsager personer, som EUNAVFOR har pågrebet, samt personel på tjenesterejse for en udsenderstat eller en EU-institution som led i operationen, og som, medmindre andet er bestemt i aftalen, befinder sig på værtsstatens område, dog ikke lokalt ansat personel og personel ansat af internationale kommercielle entreprenører

h) »lokalt ansat personel«: personel, der er statsborgere i eller har fast bopæl i værtsstaten

- i) »faciliteter«: alle bygninger, kvarterer og områder, der er nødvendige for EUNAVFOR og EUNAVFOR-personel
- j) »udsenderstat«: en stat, der stiller et nationalt kontingent til rådighed for EUNAVFOR, herunder Den Europæiske Unions medlemsstater og tredjelande, der deltager i operationen
- k) »farvande«: værtsstatens indre farvande, arkipelagfarvande og territorialfarvand samt luftrummet over disse farvande
- l) »officiel korrespondance«: al korrespondance vedrørende operationen og dens funktioner.

Artikel 2

Almindelige bestemmelser

1. EUNAVFOR og EUNAVFOR's personel skal overholde værtsstatens love og forskrifter og afstå fra enhver handling eller aktivitet, der er uforenelig med operationens mål.
2. EUNAVFOR underretter regelmæssigt værtsstatens regering om størrelsen af det EUNAVFOR-personel, der er stationeret på værtsstatens område, og om identiteten af de fartøjer, fly og enheder, der opererer i værtsstatens farvande eller anløber dets havne.

Artikel 3

Identifikation

1. EUNAVFOR-personel, der befinder sig på værtsstatens landområde, skal altid have pas eller militære identitetskort på sig.
2. EUNAVFOR's køretøjer, fly, fartøjer og andre transportmidler skal være forsynet med EUNAVFOR-kendingsmærker og/eller -nummerplader, som i forvejen meddeles værtsstatens relevante myndigheder.
3. EUNAVFOR har ret til at opsætte Den Europæiske Unions flag samt anvende mærker, som f.eks. militære emblemer, navne og officielle symboler, på sine bygninger, køretøjer og andre transportmidler. Der skal på EUNAVFOR-personellets uniformer bæres et særligt EUNAVFOR-blem. Nationale flag eller insignier for de nationale kontingenter, som deltager i operationen, kan anvendes på EUNAVFOR's faciliteter, køretøjer og andre transportmidler samt på uniformer efter afgørelse truffet af den øverstbefalende for EU-styrken.

Artikel 4

Grænsepassage og bevægelser på værtsstatens område

1. Med undtagelse af besætninger på EUNAVFOR's fartøjer og fly kan EUNAVFOR-personel kun indrejse på værtsstatens landområde mod forevisning af de i artikel 3, stk. 1, omhandlede dokumenter. Det er undtaget fra pas- og visumregler samt indrejse- og toldkontrol ved indrejse i, udrejse fra eller ophold på værtsstatens område.
2. EUNAVFOR's personel er undtaget fra værtsstatens bestemmelser om registrering af og kontrol med udlændinge, men opnår ikke ret til varigt ophold eller bopæl på værtsstatens område.
3. Ved ankomst til værtsstatens lufthavn eller havn skal EUNAVFOR overholde værtsstatens love og forskrifter på sundheds- og miljøområdet. Til dette formål kan der indgås en gennemførelsesordning som omhandlet i artikel 18.
4. Værtsstaten modtager til orientering en generel liste over de EUNAVFOR-aktiver, der indføres på dens område. Disse aktiver forsynes med et EUNAVFOR-identifikationsmærke. EUNAVFOR-aktiver og -transportmidler, der til støtte for operationen føres ind i, gennem eller ud af værtsstatens område, er fritaget for at skulle medføre materielfortegnelser og enhver anden tolldokumentation samt for kontrol.
5. EUNAVFOR's personel kan under overholdelse af værtsstatens love og forskrifter føre motorkøretøjer, sejle fartøjer og flyve fly på værtsstatens område, hvis det har gyldigt nationalt, internationalt eller militært henholdsvis kørekort, skibsførercertifikat eller pilotcertifikat.
6. Med henblik på operationen sikrer værtsstaten EUNAVFOR og EUNAVFOR's personel bevægelses- og rejsefrihed på sit område, herunder også i sine farvande og i sit luftrum. Bevægelsesfrihed i værtsstatens farvande skal omfatte standsning og opankring under alle forhold.
7. Med henblik på operationen kan EUNAVFOR på værtsstatens område, herunder dets territorialfarvande og dets luftrum, gennemføre afsendelse, landing eller ombordtagning af fly eller militært materiel, hvis den værtsstatsmyndighed, der er ansvarlig for flyvesikkerheden, har givet sin tilladelse til det.
8. Med henblik på operationen kræves det ikke, at EUNAVFOR-undervandsbåde sejler uddykkede eller viser deres flag inden for værtsstatens territorialfarvand.

Med henblik på operationen kan EUNAVFOR og de transportmidler, den chartrer, benytte offentlige veje, broer, færger, luft-havne og havne uden betaling af afgifter, gebyrer, vejafgifter, skatter og lignende. EUNAVFOR er ikke fritaget for at betale rimelig økonomisk godtgørelse for bestilte og modtagne ydelser på samme betingelser som dem, der gælder for værtsstatens væbnede styrker.

Artikel 5

Privilegier og immuniteter, som værtsstaten indrømmer EUNAVFOR

1. EUNAVFOR's faciliteter, fartøjer og fly er ukrænkelige. Værtsstatens repræsentanter har kun adgang til dem med tilladelse fra den øverstbefalende for EU-styrken.
2. EUNAVFOR's faciliteter, disses inventar og andre aktiver samt transportmidler nyder immunitet med hensyn til ransagning, beslaglæggelse, arrest eller tvangsfuldbyrdelse.
3. EUNAVFOR, dens ejendom og dens aktiver, uanset lokalisering og indehaver, nyder immunitet med hensyn til retsfølgning.
4. EUNAVFOR's arkiver og dokumenter er ukrænkelige på et hvilket som helst tidspunkt, og uanset hvor de måtte befinde sig.
5. EUNAVFOR's officielle korrespondance er ukrænkelig.
6. EUNAVFOR og EUNAVFOR's leverandører eller kontrahenter er for indkøbte og importerede varer, præstede tjenesteydelser og faciliteter, som EUNAVFOR anvender med henblik på operationen, fritaget for alle nationale, regionale og kommunale afgifter, skatter og gebyrer af lignende art. EUNAVFOR er ikke fritaget for afgifter, skatter eller gebyrer, der udgør betaling for bestilte og præstede tjenesteydelser.
7. Værtsstaten tillader ind- og udførsel af genstande til brug for operationen og fritager disse for told, gebyrer, vejafgifter, skatter og lignende afgifter bortset fra betaling for bestilte og præstede lager- og fragtydelser samt tilsvarende ydelser.

Artikel 6

Privilegier og immuniteter, som værtsstaten indrømmer EUNAVFOR's personel

1. EUNAVFOR's personel må hverken fængsles eller tilbageholdes.
2. EUNAVFOR's personels dokumenter, korrespondance og ejendom er ukrænkelige, medmindre der er tale om gennemførelsesforanstaltninger, der er tilladt i henhold til stk. 6.
3. EUNAVFOR's personel nyder under alle forhold immunitet med hensyn til værtsstatens strafferetlige jurisdiktion.

EUNAVFOR's personels immunitet med hensyn til værtsstatens strafferetlige jurisdiktion kan ophæves af udsenderstaten eller den pågældende EU-institution. En sådan ophævelse skal altid ske skriftligt.

4. EUNAVFOR's personel nyder immunitet med hensyn til værtsstatens civilretlige og administrative jurisdiktion for så vidt angår mundtlige eller skriftlige udtalelser og alle handlinger, det udfører som led i udøvelsen af sine officielle funktioner. Hvis der indledes civil retssag mod EUNAVFOR's personel ved en domstol i værtsstaten, skal den øverstbefalende for EU-styrken og udsenderstatens kompetente myndighed eller EU-institutionen omgående underrettes. Før sagen indledes ved domstolen, skal den øverstbefalende for EU-styrken og udsenderstatens kompetente myndighed eller EU-institutionen over for vedkommende domstol attestere, om den pågældende handling blev begået af EUNAVFOR's personel som led i udøvelsen af dets officielle funktioner.

Hvis handlingen blev begået som led i udøvelsen af officielle funktioner, må retssagen ikke indledes, og bestemmelserne i artikel 15 finder anvendelse. Hvis handlingen ikke blev begået som led i udøvelsen af officielle funktioner, kan retssagen fortsættes. Den attestering, der afgives af den øverstbefalende for EU-styrken og udsenderstatens kompetente myndighed eller EU-institutionen, er bindende i forhold til jurisdiktionen i værtsstaten, som ikke kan anfægte den.

Hvis EUNAVFOR's personel indleder en retssag, afskærer dette de pågældende fra at påberåbe sig jurisdiktionel immunitet med hensyn til ethvert modkrav, der er direkte forbundet med den principale påstand.

5. EUNAVFOR's personel kan ikke tvinges til at vidne i retten. EUNAVFOR og udsenderstaterne skal dog bestræbe sig på at fremlægge vidneudsagn eller beedigede skriftlige erklæringer fra EUNAVFOR-personel, der har været involveret i en hændelse, i forbindelse med hvilken personer er blevet overført i henhold til en aftale mellem Den Europæiske Union og værtsstaten om betingelserne for overførsel af mistænkte pirater og bevåbnede røvere og deres aktiver fra EUNAVFOR til værtsstaten.

6. Der må ikke træffes nogen gennemførelsesforanstaltninger over for EUNAVFOR's personel, medmindre det søges i en civil retssag, der ikke vedrører dets officielle funktioner. Ejendom tilhørende EUNAVFOR's personel, som af den øverstbefalende for EU-styrken attesteres som værende nødvendig for udøvelsen af dets officielle funktioner, må ikke konfiskeres med henblik på fuldbyrdelse af en dom, retsafgørelse eller kendelse. I civile retssager må EUNAVFOR's personel ikke underkastes nogen begrænsninger i dets personlige frihed eller nogen anden tvangsforanstaltning.

7. EUNAVFOR's personels immunitet med hensyn til værtsstatens jurisdiktion fritager det ikke for at være underlagt de respektive udsenderstaters jurisdiktioner.

8. EUNAVFOR's personel er med hensyn til tjenesteydelser præsteret for EUNAVFOR fritaget for de bestemmelser om social sikring, der eventuelt gælder i værtsstaten.

9. EUNAVFOR's personel er fritaget for enhver form for beskatning i værtsstaten af de vederlag og honorarer, som EUNAVFOR eller udsenderstaterne betaler det, samt af enhver indkomst, der modtages uden for værtsstaten.

Værtsstaten tillader i overensstemmelse med eventuelle love og administrative bestemmelser, den måtte vedtage, indførsel af genstande til EUNAVFOR's personels personlige brug og fritager disse for told, skatter og lignende afgifter bortset fra betaling for lager- og transportydelser samt tilsvarende ydelser.

EUNAVFOR's personels personlige bagage er fritaget for kontrol, medmindre der er vægtige grunde til at antage, at den indeholder genstande, der ikke er til EUNAVFOR's personels personlige brug, eller genstande, hvis import eller eksport i værtsstaten er forbudt ved lov eller underlagt karantæne regler. En sådan inspektion må kun udføres i nærværelse af det berørte EUNAVFOR-personel eller af en bemyndiget repræsentant for EUNAVFOR.

Artikel 7

Lokalt ansat personel

Lokalt ansat personel nyder kun privilegier og immuniteter i det omfang, dette tillades af værtsstaten. Værtsstaten skal dog udøve sin jurisdiktion over dette personel på en sådan måde, at det ikke i urimeligt omfang griber forstyrrende ind i udførelsen af operationens funktioner.

Artikel 8

Strafferetlig jurisdiktion

En udsenderstats kompetente myndigheder kan på værtsstatens område udøve den strafferetlige og disciplinære jurisdiktion, de er tillagt i henhold til udsenderstatens lovgivning, over for alt EUNAVFOR-personel, der er underlagt udsenderstatens relevante lovgivning. Værtsstaten skal så vidt muligt forsøge at hjælpe udsenderstatens kompetente myndighed med at udøve sin jurisdiktion.

Artikel 9

Uniform og våben

1. Uniform bæres efter regler udstedt af den øverstbefalende for EU-styrken.

2. Til søs må militært EUNAVFOR-personel og politifolk, hvis de har tjenstlig bemyndigelse til det, bære våben og ammu-

nition, når de ledsager personer, som EUNAVFOR har pågrebet, dog kun når det er forbundet med operativ nødvendighed.

3. På Seychellernes landområde må EUNAVFOR-personel, hvis de har tjenstlig bemyndigelse til det, bære våben inden for deres områder og under rejser mellem sådanne områder eller deres fartøjer og fly, og når de ledsager tilbageholdte, mistænkte pirater. I alle andre forbindelser må våben kun bæres med forudgående tilladelse i henhold til Seychellernes lov om skydevåben og ammunition.

Artikel 10

Værtsstatens støtte og indgåelse af kontrakter

1. Værtsstaten bistår på anmodning EUNAVFOR med at finde egnede faciliteter.

2. Værtsstaten stiller gratis egne faciliteter til rådighed, så vidt dens midler og kapacitet rækker, med undtagelse af forbrugsafgifter og brændstof, såfremt sådanne faciliteter er nødvendige med henblik på udførelse af EUNAVFOR's administrative og operative aktiviteter.

3. Værtsstaten bistår og støtter, så vidt dens midler og kapacitet rækker, ved forberedelsen, etableringen og gennemførelsen af samt støtten til operationen. Bistanden og støtten fra værtsstaten til operationen ydes på samme betingelser som til værtsstatens væbnede styrker.

4. Lovvalg i forbindelse med kontrakter, der indgås af EUNAVFOR i værtsstaten, fastsættes i kontrakten.

5. Det kan i kontrakten fastsættes, at den procedure for bilæggelse af tvister, der er omhandlet i artikel 15, stk. 3 og 4, finder anvendelse på tvister i forbindelse med kontraktens gennemførelse.

6. Værtsstaten fremmer gennemførelsen af kontrakter, som EUNAVFOR har indgået med handelsvirksomheder med henblik på operationen.

Artikel 11

Ændringer af faciliteter

1. EUNAVFOR er under overholdelse af værtsstatens love og forskrifter bemyndiget til at opføre, ombygge eller på anden måde ændre faciliteter, når dette er nødvendigt af operative hensyn.

2. Værtsstaten kan ikke kræve erstatning af EUNAVFOR for sådanne opførelser, ombygninger eller ændringer.

*Artikel 12***Personel ved EUNAVFOR, der er afdøet ved døden**

1. Den øverstbefalende for EU-styrken har ret til at forestå og træffe hensigtsmæssige foranstaltninger til hjemsendelse af EUNAVFOR-personel, der er afdøet ved døden, samt af den pågældende persons personlige ejendele.
2. Der foretages ikke obduktion af deltagere i EUNAVFOR uden samtykke fra den stat, hvori den pågældende person var statsborger, og overværelse af en repræsentant for EUNAVFOR og/eller den stat, hvori den pågældende person var statsborger.
3. Værtsstaten og EUNAVFOR samarbejder i videst muligt omfang med henblik på hurtig hjemtransport af EUNAVFOR-personel, der er afdøet ved døden.

*Artikel 13***EUNAVFORs sikkerhed og militærpoliti**

1. Værtsstaten træffer passende foranstaltninger til at sikre EUNAVFOR's og EUNAVFOR-personellets sikkerhed.
2. Den øverstbefalende for EU-styrken kan oprette en militærpolitienhed til opretholdelse af ro og orden på EUNAVFOR-faciliteterne.
3. Militærpolitienheden kan også, i samråd og i samarbejde med værtsstatens militærpoliti eller politi, uden for disse faciliteter sikre opretholdelse af god orden og disciplin blandt EUNAVFOR-personellet.
4. EUNAVFOR-personel, der rejser i transit gennem værtsstatens område for at ledsage personer, som EUNAVFOR har pågrebet, kan træffe de nødvendige tvangsforanstaltninger til fysisk tilbageholdelse af disse personer.

*Artikel 14***Kommunikation**

1. EUNAVFOR kan installere og drive sende- og modtageanlæg for radiosignaler samt satellitsystemer. Den rådfører sig med værtsstatens kompetente myndigheder for at undgå konflikter vedrørende brug af de dertil egnede frekvenser. Værtsstaten giver gratis adgang til frekvensspektret i overensstemmelse med værtsstatens love og forskrifter.
2. EUNAVFOR har ret til ubegrænset radiokommunikation (herunder via satellitradio, bærbar eller håndholdt radio), telefon-, telegraf- og faxkommunikation samt anden kommunikation og til at installere de nødvendige anlæg til opretholdelse

af sådan kommunikation inden for og mellem EUNAVFOR's faciliteter, herunder ret til at trække kabler og jordledninger til brug for operationen.

3. EUNAVFOR kan inden for sine egne faciliteter træffe foranstaltninger til behandling og befordring af post, der er adresseret til og/eller afsendt af EUNAVFOR's personel.

*Artikel 15***Erstatningskrav ved død, tilskadekomst, skade eller tab**

1. EUNAVFOR og EUNAVFOR-personel drages ikke til ansvar for skade på eller tab af civil eller statslig ejendom, der skyldes handlinger, som EUNAVFOR udøver som led i dens officielle funktioner, eller aktiviteter i forbindelse med borgerlige uroligheder eller beskyttelse af EUNAVFOR.

2. Med henblik på afgørelse ved mindelig ordning skal erstatningskrav for skade på eller tab af civil eller statslig ejendom, der ikke er omfattet af stk. 1, samt erstatningskrav for personers død eller tilskadekomst samt skade på eller tab af EUNAVFOR's ejendom forelægges for EUNAVFOR via værtsstatens kompetente myndigheder for så vidt angår erstatningskrav fra juridiske og fysiske personer i værtsstaten eller for værtsstatens kompetente myndigheder for så vidt angår erstatningskrav fra EUNAVFOR.

3. Hvis der ikke kan findes en mindelig ordning, forelægges erstatningskravet for en kravskommission, der er ligeligt sammensat af repræsentanter for EUNAVFOR og repræsentanter for værtsstaten. Afgørelserne vedrørende erstatningskravene træffes i fællesskab.

4. Hvis der ikke kan opnås en ordning, skal tvister:

- a) for erstatningskrav på til og med 40 000 EUR bilægges ved diplomatiske midler mellem værtsstaten og EU's repræsentanter
- b) for erstatningskrav på mere end det i litra a) nævnte beløb forelægges for en voldgiftsdomstol, hvis afgørelser er bindende.

5. Voldgiftsdomstolen sammensættes af tre voldgiftsmand, idet én voldgiftsmand udpeges af værtsstaten, én voldgiftsmand af EUNAVFOR og den tredje af værtsstaten og EUNAVFOR i fællesskab. Har én af parterne ikke udpeget nogen voldgiftsmand inden to måneder, eller kan der mellem værtsstaten og EUNAVFOR ikke opnås enighed om udpegelsen af den tredje voldgiftsmand, udpeges den pågældende voldgiftsmand af præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol.

Den øverstbefalende for EU-operationen/-styrken og værtsstatens administrative myndigheder indgår en administrativ ordning for at fastlægge kravskommissionens og voldgiftsdomstolens mandat, hvilken procedure der skal anvendes i disse instanser, og under hvilke betingelser erstatningskravene skal fremsættes.

Artikel 16

Forbindelser og tvister

1. Alle spørgsmål, der opstår i forbindelse med anvendelsen af denne aftale, drøftes i fællesskab af repræsentanter for EUNAVFOR og værtsstatens kompetente myndigheder.
2. I mangel af forudgående bilæggelse løses tvister om fortolkning eller anvendelse af denne aftale udelukkende med diplomatiske midler mellem repræsentanter for EU og værtsstaten.

Artikel 17

Andre bestemmelser

1. Når der i denne aftale henvises til EUNAVFOR's og EUNAVFOR-personellets privilegier, immuniteter og rettigheder, er værtsstatens regering ansvarlig for, at dens lokale myndigheder implementerer og overholder sådanne privilegier, immuniteter og rettigheder.
2. Intet i denne aftale tilsigter eller kan anses for at fravige rettigheder, som en EU-medlemsstat eller en anden stat, der bidrager til EUNAVFOR, har ifølge andre aftaler.

Artikel 18

Gennemførelsesbestemmelser

Med henblik på gennemførelsen af denne aftale kan operative, administrative og tekniske spørgsmål gøres til genstand for separate ordninger, som skal indgås mellem den øverstbefalende for EU-operationen/-styrken og værtsstatens administrative myndigheder.

Artikel 19

Ikrafttræden og ophævelse

1. Denne aftale træder i kraft ved undertegnelsen og forbliver i kraft indtil den dato, hvor EUNAVFOR's sidste elementer og personel er udrejst som officielt meddelt af EUNAVFOR. Hver af parterne kan opsige denne aftale på et hvilket som helst tidligere tidspunkt med seks måneders skriftligt varsel.
2. Uanset stk. 1 anses bestemmelserne i artikel 4, stk. 8, artikel 5, stk. 1, 2, 3, 6 og 7, artikel 6, stk. 1, 3, 4, 6, 8, 9 og 10, artikel 10, stk. 2, artikel 11, artikel 13, stk. 1 og 2, og artikel 15 for at finde anvendelse fra den dato, hvor det første EUNAVFOR-personel blev deployeret, hvis denne dato er tidligere end datoen for denne aftales ikrafttræden.
3. Aftalen kan ændres ved skriftlig aftale mellem parterne.
4. Denne aftales ophør berører ikke eventuelle rettigheder eller forpligtelser, der følger af gennemførelsen af denne aftale forud for ophøret.

Udfærdiget i to eksemplarer på engelsk i Victoria, Seychellerne, den 10. november 2009.

For Den Europæiske Union

For Republikken Seychellerne

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

RÅDETS AFGØRELSE 2009/917/RIA

af 30. november 2009

om brug af informationsteknologi på toldområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 30, stk. 1, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra c),

under henvisning til Den Franske Republiks initiativ,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Toldadministrationerne har sammen med andre kompetente myndigheder ved Fællesskabets ydre grænser og inden for dets territoriale grænser ansvaret for at forebygge, efterforske og retsforfølge overtrædelser ikke blot af Fællesskabets retsfor skrifter, men også af nationale love.
- (2) Den stigende ulovlige handel af enhver art udgør en alvorlig trussel mod den offentlige sundhed, sædelighed og sikkerhed.
- (3) Det er nødvendigt at udbygge samarbejdet mellem toldadministrationerne ved at fastlægge procedurer, hvorefter toldadministrationerne kan handle i fællesskab og udveksle personoplysninger og andre oplysninger om ulovlig handel ved brug af ny teknologi til behandling og transmission af sådanne oplysninger og under iagttagelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager ⁽²⁾ og principperne i Europarådets Ministerudvalgs anbefaling R (87) 15 af 17. september 1987 om politiets brug af personoplysninger, i det følgende benævnt »anbefaling R (87) 15«.

(4) Det er ligeledes nødvendigt at sikre en større komplementaritet med de aktioner, der gennemføres i forbindelse med samarbejdet med Den Europæiske Politienhed (Europol) og Den Europæiske Enhed for Retligt Samarbejde (Eurojust), ved at give disse enheder adgang til toldinformationssystemet, herunder til det elektroniske sagsregister på toldområdet, så de kan udføre deres opgaver inden for rammerne af deres mandat.

(5) Læseadgang til toldinformationssystemet bør give Europol mulighed for at foretage krydskontrol mellem oplysninger indsamlet på anden måde og oplysninger, der er tilgængelige i de nævnte databaser, og at indkredse nye forbindelser, der tidligere ikke kunne opdages, således at der kan udføres mere fuldstændige analyser. Læseadgang til det elektroniske sagsregister på toldområdet bør give Europol mulighed for at afdække forbindelser, som Europol hidtil ikke var bekendt med, mellem kriminalefterforskninger med en EU-dimension og en ikke-EU-dimension.

(6) Læseadgang til toldinformationssystemet bør give Eurojust mulighed for øjeblikkelig at få de oplysninger, der kræves for at danne sig et korrekt første overblik, så retlige hindringer kan identificeres og imødegås, og så retsforfølgningen kan give bedre resultater. Læseadgang til det elektroniske sagsregister på toldområdet bør give Eurojust mulighed for at få oplysninger om igangværende og afsluttede efterforskninger i forskellige medlemsstater, så man i højere grad kan støtte de retslige myndigheder i medlemsstaterne.

(7) Eftersom toldadministrationerne i deres daglige arbejde skal administrere såvel fællesskabsfor skrifter som ikke-fællesskabs for skrifter, er der behov for at sikre, at bestemmelserne om gensidig bistand og administrativt samarbejde udbygges parallelt. Der bør derfor tages hensyn til bestemmelserne vedrørende toldinformations-systemet og det elektroniske sagsregister på toldområdet i forordning (EF) nr. 766/2008 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Udtalelse af 24. november 2009 (endnu ikke offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 766/2008 af 9. juli 2008 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 515/97 om gensidig bistand mellem medlemsstaternes administrative myndigheder og om samarbejde mellem disse og Kommissionen med henblik på at sikre den rette anvendelse af told- og landbrugsbestemmelserne (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 48).

(8) Medlemsstaterne anerkender de fordele, som fuld brug af det elektroniske sagsregister på toldområdet vil indebære med hensyn til at koordinere og styrke bekæmpelsen af grænseoverskridende kriminalitet, og forpligter sig derfor til i videst muligt omfang at registrere oplysninger i denne database.

(9) Af de erfaringer, der er gjort siden ikrafttrædelsen af konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet af 26. juli 1995 (i det følgende benævnt »CIS-konventionen«⁽¹⁾), fremgår det, at det ikke er muligt at gennemføre hele formålet med toldinformationssystemet, som er at bistå med forebyggelse, efterforskning og retsforfølgning af alvorlige overtrædelser af de nationale love, hvis systemet udelukkende anvendes til observation og optagelse af rapport, diskret overvågning og målrettet kontrol.

(10) En strategisk analyse skal hjælpe de ansvarlige på højeste plan med at definere projekter, mål og politikker for bekæmpelse af svig, at planlægge aktiviteter og at afsætte de nødvendige ressourcer til at nå de operationelle mål.

(11) En operationel analyse af aktiviteter, midler og intentioner hos visse personer eller virksomheder, som ikke overholder eller ser ud til ikke at overholde de nationale love, bør hjælpe toldmyndighederne med at træffe passende foranstaltninger i bestemte tilfælde med henblik på at nå målene for bekæmpelse af svig.

(12) Det er derfor hensigtsmæssigt at erstatte CIS-konventionen.

(13) Denne afgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som navnlig anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(14) Denne afgørelse er ikke til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige regler om aktindsigt i offentlige dokumenter —

nale love ved en hurtigere udbredelse af oplysninger og således øge effektiviteten i medlemsstaternes toldadministrationers samarbejds- og kontrolprocedurer.

KAPITEL II

DEFINITIONER

Artikel 2

I denne afgørelse forstås ved:

1) »nationale love«: en medlemsstats love eller forskrifter, som toldadministrationen i den pågældende medlemsstat helt eller delvis har kompetence til at administrere, når det gælder:

a) vareforsendelser, der er underlagt forbud, restriktioner eller kontrolforanstaltninger, og særlig de foranstaltninger, der er omfattet af artikel 30 og 296 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (»EF-traktaten«)

b) foranstaltninger til kontrol med bevægelser af likvide midler inden for Fællesskabet, hvis disse foranstaltninger er truffet i medfør af artikel 58 i EF-traktaten

c) overførsel, konvertering, hemmeligholdelse eller maske-ring af formuegoder eller udbytte, der direkte eller indirekte hidrører fra eller er opnået i forbindelse med ulovlig international narkotikahandel eller ved overtrædelse af:

i) en medlemsstats love eller administrative forskrifter, som toldadministrationen i den pågældende medlemsstat helt eller delvis har kompetence til at administrere, når det gælder grænseoverskridende vareforsendelser, der er underlagt forbud, restriktioner eller kontrolforanstaltninger, og særlig de foranstaltninger, der er omfattet af artikel 30 og 296 i EF-traktaten, samt ikke-harmoniserede punktafgifter

ii) samtlige fællesskabsbestemmelser og bestemmelser, der er vedtaget til gennemførelse af fællesskabsbestemmelser, vedrørende indførsel, udførsel, transit og opbevaring af varer, der er genstand for samhandel mellem medlemsstaterne og tredjelande samt mellem medlemsstaterne indbyrdes for så vidt angår varer, der ikke har status som fællesskabsvarer efter artikel 23 i EF-traktaten, eller varer som skal kontrolleres eller undersøges yderligere for at få fastslået deres status som fællesskabsvarer

iii) samtlige bestemmelser, der er vedtaget på fællesskabsplan inden for rammerne af den fælles landbrugs-politik, og specifikke bestemmelser, der er truffet vedrørende varer, som er frembragt ved forarbejdning af landbrugsprodukter, eller

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

KAPITEL I

OPRETTELSE AF ET TOLDINFORMATIONSSYSTEM

Artikel 1

1. Et fælles edb-baseret informationssystem til brug på toldområdet, i det følgende benævnt »toldinformationssystemet«, oprettes herved.

2. Formålet med toldinformationssystemet er, i overensstemmelse med denne afgørelse, at bidrage til forebyggelse, efterforskning og retsforfølgning af alvorlige overtrædelser af natio-

⁽¹⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 33.

- iv) samtlige bestemmelser, der er vedtaget på fællesskabsplan vedrørende harmoniserede punktafgifter og merværdiafgift ved indførslen, samt de nationale bestemmelser, der gennemfører dem eller har været anvendt i denne forbindelse
- 2) »personoplysninger«: enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede); ved identificerbar person forstås en person, der direkte eller indirekte kan identificeres, bl.a. ved et identifikationsnummer eller et eller flere elementer, der er særlige for denne persons fysiske, fysiologiske, psykiske, økonomiske, kulturelle eller sociale identitet
- 3) »formidlende medlemsstat«: en medlemsstat, som registrerer bestemte oplysninger i toldinformationssystemet
- 4) »operationel analyse«: analyse af operationer, som udgør eller forekommer at udgøre overtrædelser af nationale love, bestående af følgende faser:
- a) indsamling af oplysninger, herunder personoplysninger
 - b) evaluering af kildens og oplysningernes pålidelighed
 - c) efterforskning, metodisk fremlæggelse og fortolkning af forbindelser mellem disse oplysninger eller mellem disse oplysninger og andre betydningsfulde data
 - d) udformning af konstateringer, hypoteser eller henstillinger, som de kompetente myndigheder direkte kan anvende som risikoinformation til at forebygge eller afsløre andre operationer, som er i strid med nationale love, og/eller til med nøjagtighed at identificere de personer eller virksomheder, der er involveret i sådanne operationer
- 5) »strategisk analyse«: undersøgelse og fremlæggelse af de generelle tendenser til overtrædelser af de nationale love gennem en evaluering af truslen om og omfanget og virkningerne af visse former for operationer, som er i strid med nationale love, med henblik på at fastlægge prioriteter, danne sig et bedre billede af fænomenet eller truslen, omlægge aktioner til forebyggelse og afsløring af svig og genoverveje tjene-sterne opbygning. Kun anonymiserede oplysninger må anvendes til strategisk analyse.
- staterne. Systemet skal udelukkende omfatte oplysninger, herunder personoplysninger, der er nødvendige for at opfylde dets formål som fastlagt i artikel 1, stk. 2, af følgende kategorier:
- a) varer
 - b) transportmidler
 - c) virksomheder
 - d) personer
 - e) udviklingen i sager om svig
 - f) disponibel ekspertbistand
 - g) bevaring, beslaglæggelse eller konfiskering af varer
 - h) bevaring, beslaglæggelse eller konfiskering af likvide midler.
2. Kommissionen forestår den tekniske forvaltning af toldinformationssystemets infrastruktur i overensstemmelse med reglerne i de gennemførelsesforanstaltninger, som vedtages af Rådet.
- Kommissionen aflægger beretning om forvaltningen til det udvalg, der er nævnt i artikel 27.
3. Kommissionen meddeler dette udvalg de nærmere regler, som vedtages for den tekniske forvaltning.

Artikel 4

1. Medlemsstaterne afgør, hvilke elementer der skal registreres i toldinformationssystemet under hver af kategorierne i artikel 3, stk. 1, i det omfang det er nødvendigt for at opfylde formålet med systemet. I kategorien i artikel 3, stk. 1, litra e), må der under ingen omstændigheder registreres personoplysninger.

2. Inden for kategorierne i artikel 3, stk. 1, litra a) til d), må de personoplysninger, der registreres i systemet, ikke omfatte andet end følgende oplysninger:

- a) efternavn, pigenavn, fornavne, tidligere efternavne og kaldenavne
- b) fødselsdato og fødested
- c) nationalitet
- d) køn
- e) nummer på samt sted og dato for udstedelse af identitetspapirer (pas, identitetskort, kørekort)

KAPITEL III

DRIFT OG BRUG AF TOLDINFORMATIONSSYSTEMET

Artikel 3

1. Toldinformationssystemet består af en central database-enhed, hvortil der er adgang via terminaler i hver af medlems-

f) adresse

g) særlige fysiske kendetegn af objektiv og blivende karakter

h) årsagen til, at oplysningen er registreret

i) anbefalet operation

j) en advarselskode, der henviser til ethvert tidligere tilfælde af våbenbesiddelse, voldelig adfærd eller flugt fra myndighederne

k) transportmidlets registreringsnummer.

3. Inden for kategorien i artikel 3, stk. 1, litra f), må de personoplysninger, der registreres i systemet, ikke omfatte andet end eksperternes for- og efternavne.

4. Inden for kategorierne i artikel 3, stk. 1, litra g) og h), må de personoplysninger, der registreres i systemet, ikke omfatte andet end:

a) efternavn, pigenavn, fornavne, tidligere efternavne og kaldenavne

b) fødselsdato og fødested

c) nationalitet

d) køn

e) adresse.

5. Personoplysninger af den art, der er nævnt i artikel 6 i rammeafgørelse 2008/977/RIA må under ingen omstændigheder registreres i toldinformationssystemet.

Artikel 5

1. Oplysninger i kategorierne i artikel 3, stk. 1, litra a) til g), registreres udelukkende i toldinformationssystemet med henblik på observation og indberetning, diskret overvågning, målrettet kontrol og strategisk eller operationel analyse.

Oplysninger i kategorien i artikel 3, stk. 1, litra h), registreres udelukkende i toldinformationssystemet med henblik på strategisk eller operationel analyse.

2. I forbindelse med de operationer, der er omtalt i stk. 1, må personoplysninger inden for enhver af kategorierne i artikel 3, stk. 1, kun registreres i toldinformationssystemet, hvis der er vægtige grunde til at tro, specielt grundet tidligere ulovlig aktivitet, at den pågældende person har begået, er i færd med at begå eller har til hensigt at begå alvorlige overtrædelser af nationale love.

Artikel 6

1. Hvis der gennemføres operationer af den art, der er omtalt i artikel 5, stk. 1, kan en eller flere af følgende oplysninger indsamles og overføres til den formidlende medlemsstat:

i) oplysning om, at den vare, det transportmiddel, den virksomhed eller den person, der er formidlet oplysninger om, er fundet

ii) sted og tidspunkt for kontroloperationen samt årsagen hertil

iii) rejserute og mål

iv) hvilke personer der ledsager den pågældende person eller befinder sig i transportmidlet

v) hvilket transportmiddel der er benyttet

vi) hvilke genstande der er transporteret

vii) under hvilke omstændigheder varen, transportmidlet, virksomheden eller personen er fundet.

Når sådanne oplysninger indsamles i forbindelse med diskret overvågning, skal det sikres, at overvågningens skjulte karakter bibeholdes.

2. I forbindelse med den målrettede kontrol, der omtales i artikel 5, stk. 1, kan der foretages undersøgelse af personer, transportmidler og genstande, i det omfang det er tilladt og i henhold til de love, administrative bestemmelser og procedurer, der gælder i den medlemsstat, hvor undersøgelsen finder sted. Hvis den målrettede kontrol ikke er tilladt ifølge en medlemsstats lovgivning, erstatter denne stat den automatisk med observation og indberetning eller diskret overvågning.

Artikel 7

1. Direkte adgang til oplysninger registreret i toldinformationssystemet er forbeholdt de nationale myndigheder, der udpeges af hver medlemsstat. Disse nationale myndigheder omfatter toldadministrationerne, men kan tillige omfatte andre myndigheder, der ifølge den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer ligeledes har beføjelse til at arbejde for virkeliggørelsen af det i artikel 1, stk. 2, fastsatte formål.

2. Hver medlemsstat tilsender de øvrige medlemsstater og det udvalg, der omtales i artikel 27, en liste over de myndigheder, der i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 er udpeget til at have direkte adgang til toldinformationssystemet. For hver myndighed skal det angives, hvilke oplysninger den har adgang til og til hvilke formål.

3. Uanset stk. 1 og 2 kan Rådet med enstemmighed give internationale eller regionale organisationer adgang til toldinformationssystemet. Rådet skal, hvis det træffer en sådan afgørelse, tage hensyn til alle gensidige ordninger og til enhver udtalelse fra den i artikel 25 omhandlede fælles tilsynsmyndighed om, hvorvidt databeskyttelsesforanstaltningerne er tilstrækkelige.

Artikel 8

1. Medlemsstaterne, Europol og Eurojust må kun benytte oplysninger fra toldinformationssystemet til at opnå de formål, der er anført i artikel 1, stk. 2. Dog kan oplysningerne benyttes til administrative eller andre formål efter forudgående tilladelse fra den medlemsstat, der har registreret oplysningerne i systemet, og på de betingelser, den har stillet herfor. En sådan anden anvendelse skal være i overensstemmelse med de love, administrative bestemmelser og procedurer, der gælder i den medlemsstat, der ønsker at benytte oplysningerne, i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i rammeafgørelse 2008/977/RIA og bør ske under hensyn til princip 5.2 i i anbefaling R (87) 15.

2. Med forbehold af stk. 1 og 4 i nærværende artikel, artikel 7, stk. 3, samt artikel 11 og 12 må oplysninger fra toldinformationssystemet kun benyttes af de nationale myndigheder i en medlemsstat, der er udpeget af den pågældende medlemsstat, og som ifølge denne medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer har beføjelse til at arbejde for virkeliggørelsen af det i artikel 1, stk. 2, fastsatte formål.

3. Hver medlemsstat sender hver af de øvrige medlemsstater og det udvalg, der omtales i artikel 27, en liste over de kompetente myndigheder, den har udpeget i overensstemmelse med stk. 2 i denne artikel.

4. Oplysninger fra toldinformationssystemet kan efter forudgående tilladelse fra den medlemsstat, der registrerede dem i systemet, og på de betingelser, som denne stat måtte stille, overføres til andre nationale myndigheder end dem, der er nævnt i denne artikels stk. 2, til tredjelande samt til internationale og regionale organisationer, der ønsker at gøre brug af dem. Hver medlemsstat træffer særlige foranstaltninger for at garantere oplysningernes sikkerhed, når de overføres til instanser uden for dens territorium. Den i artikel 25 omhandlede fælles tilsynsmyndighed skal underrettes om de nærmere enkeltheder i forbindelse med sådanne foranstaltninger.

Artikel 9

1. For så vidt denne afgørelse ikke fastsætter strengere bestemmelser, gælder den formidlende stats love, administrative bestemmelser og procedurer for registrering af oplysninger i toldinformationssystemet.

2. For så vidt denne afgørelse ikke fastsætter strengere bestemmelser, gælder for brug af oplysninger fra toldinfor-

mationssystemet, herunder for gennemførelse af en hvilken som helst operation på opfordring af den medlemsstat, der har udleveret oplysningerne, jf. artikel 5, stk. 1, de love, administrative bestemmelser og procedurer i den medlemsstat, der bruger disse oplysninger.

Artikel 10

1. Hver medlemsstat udpeger en toldadministration, der på nationalt plan skal have ansvaret for toldinformationssystemet.

2. Den i stk. 1 omhandlede administration er ansvarlig for, at toldinformationssystemet fungerer korrekt i den medlemsstat, og træffer de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at denne afgørelse efterkommes.

3. Medlemsstaterne meddeler hinanden, hvilken administration de har udpeget, jf. stk. 1.

Artikel 11

1. Europol har ret til, inden for rammerne af sit mandat og for at kunne udføre sine opgaver, at få adgang til oplysningerne i toldinformationssystemet, jf. artikel 1, 3-6 og 15-19, og til at søge i dem.

2. Såfremt en søgning foretaget af Europol viser, at der er overensstemmelse mellem oplysninger behandlet af Europol og oplysninger registreret i toldinformationssystemet, underretter Europol ad de kanaler, der er fastlagt i Rådets afgørelse 2009/371/RIA af 6. april 2009 om oprettelse af en europæisk politienhed (Europol) ⁽¹⁾, den formidlende medlemsstat.

3. Anvendelse af oplysninger, der er tilvejebragt gennem søgning i toldinformationssystemet, kan kun finde sted med samtykke fra den medlemsstat, der har registreret oplysningerne i systemet. Hvis den pågældende medlemsstat giver sit samtykke til at anvende disse oplysninger, skal behandlingen af dem ske i henhold til afgørelse 209/371/RIA. Europol kan kun overføre sådanne oplysninger til tredjelande og eksterne organer med samtykke fra den formidlende medlemsstat.

4. Europol kan anmode om yderligere oplysninger fra de berørte medlemsstater i overensstemmelse med afgørelse 2009/371/RIA.

5. Europol forbinder ikke de dele af toldinformationssystemet, som det har adgang til, med noget computersystem til dataindsamling og -behandling, der anvendes i eller af Europol, og overfører ikke de deri indeholdte oplysninger til et sådant system eller downloader eller kopierer på anden måde nogen del af toldinformationssystemet, jf. dog bestemmelserne i stk. 3 og 4.

Europol begrænser adgangen til oplysninger i toldinformationssystemet til særligt bemyndiget Europolpersonale.

⁽¹⁾ EUT L 121 af 15.5.2009, s. 37.

Europol tillader Den Fælles Kontrolinstans, jf. artikel 34 i afgørelse 2009/371/RIA, at overvåge Europol's virksomhed, når den udøver sin ret til adgang til og søgning i oplysninger i toldinformationssystemet.

6. Intet i denne artikel skal fortolkes som en indskrænkning af bestemmelserne i afgørelse 2009/371/RIA angående databeskyttelse og ansvar for Europolpersonales uautoriserede eller ukorrekte behandling af sådanne data, eller som en indskrænkning af de beføjelser, der er tillagt Den Fælles Kontrolinstans, der er oprettet i henhold til nævnte afgørelse.

Artikel 12

1. De nationale medlemmer af Eurojust og de personer, der er stedfortrædere for og bistår dem, samt specifikt bemyndiget personale har ret til, inden for rammerne af deres mandat og for at kunne udføre Eurojusts opgaver, at få adgang til oplysningerne i toldinformationssystemet, jf. artikel 1, 3-6 og 15-19, og til at søge i disse oplysninger.

2. Såfremt en søgning foretaget af et nationalt medlem af Eurojust, dennes stedfortræder, en person, der bistår den pågældende, eller specifikt bemyndiget personale viser, at der er overensstemmelse mellem oplysninger behandlet af Eurojust og oplysninger registreret i toldinformationssystemet, underretter den pågældende den formidlende medlemsstat. Fremsendelse af oplysninger, der er skaffet ved en sådan søgning, må kun ske til tredjelande og eksterne organer med den formidlende medlemsstats samtykke.

3. Intet i denne artikel skal fortolkes som en indskrænkning af de bestemmelser i Rådets afgørelse 2009/426/RIA af 16. december 2008 om styrkelse af Eurojust og om ændring af afgørelse 2002/187/RIA om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet⁽¹⁾, der angår databeskyttelse og ansvar for uautoriseret eller ukorrekt behandling af sådanne data, foretaget af nationale medlemmer af Eurojust, deres stedfortrædere, de personer, der bistår dem, og specifikt bemyndiget personale, eller som en indskrænkning af de beføjelser, der er tillagt Den Fælles Kontrolinstans, der er oprettet i henhold til ovennævnte afgørelse.

4. Ingen dele af toldinformationssystemet, som de nationale medlemmer af Eurojust, deres stedfortrædere, de personer, der bistår dem, og specifikt bemyndiget personale har adgang til, må tilkobles noget computersystem til dataindsamling og -behandling, der anvendes i eller af Eurojust, og ingen oplysninger indeholdt i førstnævnte må overføres til sidstnævnte, ligesom ingen dele af toldinformationssystemet må downloades.

5. Adgang til oplysninger, der er registreret i toldinformationssystemet, er begrænset til nationale medlemmer af Eurojust, deres stedfortrædere, de personer, der bistår dem, og specifikt bemyndiget personale og omfatter ikke andet Eurojustpersonale.

⁽¹⁾ EUT L 138 af 4.6.2009, s. 14.

KAPITEL IV

ÆNDRING AF OPLYSNINGER

Artikel 13

1. Kun den formidlende medlemsstat har ret til at ændre, supplere, berigtige eller slette oplysninger, som den har registreret i toldinformationssystemet.

2. Hvis en formidlende medlemsstat bemærker eller bliver gjort opmærksom på, at de oplysninger, den har registreret, er ukorrekte, eller at de er blevet registreret eller lagres i strid med denne afgørelse, ændrer, supplerer, berigtiger eller sletter den oplysningerne og underretter de øvrige medlemsstater, Europol og Eurojust herom.

3. Hvis en medlemsstat, Europol eller Eurojust har grund til at formode, at en oplysning er ukorrekt eller er blevet registreret eller lagres i toldinformationssystemet i strid med denne afgørelse, underretter den hurtigst muligt den formidlende medlemsstat herom. Den pågældende stat kontrollerer oplysningen og berigtiger eller sletter den omgående, hvis det er nødvendigt. Den formidlende medlemsstat underretter de øvrige medlemsstater, Europol og Eurojust om enhver berigtigelse eller sletning.

4. Hvis en medlemsstat under registreringen af oplysninger i toldinformationssystemet bliver opmærksom på, at dens rapport er i strid med en tidligere rapport for så vidt angår indholdet eller den anbefalede operation, skal den omgående underrette den medlemsstat, der har udarbejdet den tidligere rapport herom. De to medlemsstater søger derefter at løse problemet. Hvis der ikke opnås enighed, står den første rapport ved magt, men de dele af den nye rapport, der ikke er i modstrid med den første, registreres i systemet.

5. Hvis en domstol eller en anden hertil beføjet myndighed i en medlemsstat træffer en endelig afgørelse om, at oplysninger i toldinformationssystemet skal ændres, suppleres, berigtiges eller slettes, påhviler det medlemsstaterne selv at fuldbyrde en sådan afgørelse i henhold til denne afgørelse. Hvis der er uoverensstemmelse mellem sådanne afgørelser truffet af domstole eller andre kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater, herunder de domstole, der er omtalt i artikel 23, stk. 1, vedrørende berigtigelse eller sletning, skal den medlemsstat, som har registreret de pågældende oplysninger, slette dem fra systemet.

KAPITEL V

LAGRING AF OPLYSNINGER

Artikel 14

1. Oplysninger, der er registreret i toldinformationssystemet, lagres kun så længe, det er nødvendigt for at opfylde det formål, af hensyn til hvilket de blev registreret. Mindst en gang om året undersøger den formidlende medlemsstat, om det er nødvendigt fortsat at lagre oplysningerne.

2. Den formidlende medlemsstat kan i løbet af undersøgelsesperioden beslutte at lagre oplysningerne indtil næste undersøgelse, hvis det er nødvendigt for at opfylde de formål, af hensyn til hvilke de blev registreret. Hvis der ikke træffes nogen beslutning om at lagre oplysningerne, overføres de automatisk til den del af toldinformationssystemet, som der i henhold til stk. 4 i denne artikel er begrænset adgang til, jf. dog artikel 22 og 23.

3. Toldinformationssystemet skal automatisk med en måneds varsel underrette den formidlende medlemsstat om en planlagt overførsel af oplysninger fra systemet i henhold til stk. 2.

4. Oplysninger, der er overført i henhold til denne artikels stk. 2, lagres fortsat i toldinformationssystemet i et år, men er med forbehold af artikel 22 og 23 kun tilgængelige for en repræsentant for det udvalg, der er nævnt i artikel 27, eller for de tilsynsmyndigheder, der omtales i artikel 24, og artikel 25, stk. 1. I løbet af denne periode må oplysningerne kun konsulteres med det formål at kontrollere, om de er korrekte og i overensstemmelse med gældende bestemmelser, og efter periodens udløb skal oplysningerne slettes.

KAPITEL VI

OPRETTELSE AF ET ELEKTRONISK SAGSREGISTER PÅ TOLDOMRÅDET

Artikel 15

1. Ud over de oplysninger, der er indeholdt i henhold til artikel 3, indeholder toldinformationssystemet i en særlig database, i det følgende benævnt »det elektroniske sagsregister på toldområdet«, oplysninger henhørende under dette kapitel. Med forbehold af bestemmelserne i dette kapitel og i kapitel VII og VIII finder alle bestemmelser i denne afgørelse ligeledes anvendelse på det elektroniske sagsregister på toldområdet. Undtagelsen i artikel 21, stk. 2, finder dog ikke anvendelse.

2. Formålet med det elektroniske sagsregister på toldområdet er at gøre det muligt for de nationale myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af toldefterforskninger, og som er udpeget i henhold til artikel 7, når de indleder eller har indledt en efterforskning vedrørende en eller flere personer eller virksomheder, samt for Europol og Eurojust at finde frem til de kompetente myndigheder i de øvrige medlemsstater, der er ved at foretage eller har foretaget en efterforskning vedrørende disse personer eller virksomheder, for at opfylde det mål, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, ved hjælp af oplysninger om, hvorvidt der allerede er foretaget efterforskning.

3. Til brug for det elektroniske sagsregister på toldområdet sender hver medlemsstat en liste over alvorlige overtrædelser af dens nationale love til de øvrige medlemsstater, Europol, Eurojust og til det i artikel 27 omhandlede udvalg.

Denne liste omfatter udelukkende lovovertrædelser, som kan straffes:

- a) med en frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning, for hvilke strafferammen er på mindst 12 måneder, eller
- b) med en bøde på mindst 15 000 EUR.

4. Hvis den medlemsstat, der henter oplysninger i det elektroniske sagsregister på toldområdet, har brug for yderligere oplysninger om den registrerede efterforskningssag vedrørende en person eller en virksomhed, anmoder denne stat den formidlende medlemsstat om bistand i henhold til de gældende instrumenter vedrørende gensidig bistand.

KAPITEL VII

DRIFT OG BRUG AF DET ELEKTRONISKE SAGSREGISTER PÅ TOLDOMRÅDET

Artikel 16

1. Oplysninger fra efterforskningerne registreres udelukkende i det elektroniske sagsregister på toldområdet til de formål, der er fastsat i artikel 15, stk. 2. Oplysningerne må kun omfatte følgende kategorier:

- a) en person eller en virksomhed, der er eller har været genstand for en efterforskning foretaget af en kompetent myndighed i en medlemsstat, og
 - i) som efter den pågældende medlemsstats nationale lovgivning er mistænkt for at begå eller have begået eller at medvirke eller have medvirket til en alvorlig overtrædelse af nationale love
 - ii) for hvem det er konstateret, at vedkommende har begået en sådan overtrædelse, eller
 - iii) som er blevet idømt en administrativ eller retlig sanktion for en sådan overtrædelse
- b) det område, efterforskningen dækker
- c) navn, nationalitet og kontaktoplysninger på den myndighed i en medlemsstat, der behandler sagen, samt journalnummer.

De i litra a), b) og c) omhandlede oplysninger registreres særskilt for hver person eller virksomhed i en database. Samkøring mellem databaser er ikke tilladt.

2. Personoplysninger i henhold til stk. 1, litra a), må kun omfatte følgende:

- a) for personer: efternavn, pigenavn, fornavne, tidligere efternavne og kaldenavne, fødselsdato og fødested, nationalitet og køn

b) for virksomheder: virksomhedens firmanavn, navn, hvorunder der drives forretning, adresse, momsnummer og punktafgiftsregistreringsnummer.

3. Oplysningerne registreres for en begrænset periode, jf. artikel 19.

Artikel 17

En medlemsstat er ikke forpligtet til at registrere oplysninger i henhold til artikel 16 i konkrete tilfælde, hvis og så længe dette strider mod grundlæggende retsprincipper eller andre væsentlige interesser, særlig hvis det ville udgøre en umiddelbar og alvorlig trussel mod dens offentlige sikkerhed eller mod en anden medlemsstats eller et tredjelands offentlige sikkerhed, eller hvis andre væsentlige interesser af samme vigtighed er bragt i fare, eller hvis registreringen af disse oplysninger kunne føre til alvorlige krænkelse af enkeltpersoners rettigheder eller ville skade en igangværende efterforskning.

Artikel 18

1. Registrering og søgning af oplysninger i det elektroniske sagsregister på toldområdet er forbeholdt de myndigheder, der er nævnt i artikel 15, stk. 2.

2. En søgning i det elektroniske sagsregister på toldområdet skal omfatte følgende personoplysninger:

- a) for personer: fornavn og/eller efternavn og/eller pigenavn og/eller tidligere efternavne og/eller kaldenavne og/eller fødselsdato
- b) for virksomheder: firmanavn og/eller navn, hvorunder der drives forretning, og/eller adresse og/eller momsnummer og/eller punktafgiftsregistreringsnummer.

KAPITEL VIII

LAGRINGSPERIODE FOR OPLYSNINGER I DET ELEKTRONISKE SAGSREGISTER PÅ TOLDOMRÅDET

Artikel 19

1. Lagringsperioder fastsættes i overensstemmelse med de gældende love, administrative bestemmelser og procedurer i den medlemsstat, der registrerer oplysningerne. Følgende frister, der regnes fra den dato, hvor oplysningerne registreres, må dog ikke overskrides:

- a) Oplysninger vedrørende igangværende efterforskninger må højst lagres i tre år, medmindre der er konstateret en overtrædelse i denne periode. Oplysningerne skal slettes inden udløbet af den treårige periode, hvis der er gået 12 måneder siden det sidste skridt i efterforskningen.
- b) Oplysninger vedrørende efterforskninger, der har givet anledning til, at en overtrædelse er konstateret, men som endnu

ikke har ført til domfældelse eller pålæggelse af en bøde, må højst lagres i seks år.

c) Oplysninger vedrørende efterforskninger, der har ført til domfældelse eller pålæggelse af en bøde, må højst lagres i ti år.

2. På alle de stadier af efterforskningen, der er omhandlet i stk. 1, litra a), b) og c), skal alle oplysninger vedrørende en person eller en virksomhed, jf. artikel 16, straks slettes, så snart denne person eller virksomhed ikke længere er genstand for efterforskning i henhold til den formidlende medlemsstats love og administrative bestemmelser.

3. Oplysninger slettes automatisk fra det elektroniske sagsregister på toldområdet fra den dato, hvor den maksimale periode for lagring af oplysninger, jf. stk. 1, overskrides.

KAPITEL IX

BESKYTTELSE AF PERSONOPLYSNINGER

Artikel 20

Rammeafgørelse 2008/977/RIA finder anvendelse på beskyttelse af dataudveksling i overensstemmelse med denne afgørelse, medmindre andet er bestemt i denne afgørelse.

Artikel 21

1. Oplysninger må kun kopieres til tekniske formål, når en sådan kopiering er nødvendig, for at de i artikel 7 omhandlede myndigheder kan foretage direkte søgning.

2. Personoplysninger registreret af andre medlemsstater må ikke kopieres fra toldinformationssystemet til andre nationale datafiler, undtagen i forbindelse med kopier i systemer til risikostyring, som anvendes til at lede toldkontrollen på nationalt niveau, eller i forbindelse med kopier i et system til operationel analyse, som anvendes til at koordinere aktioner, jf. dog artikel 8, stk. 1. Sådanne kopier kan tages, i det omfang det er nødvendigt for konkrete sager eller efterforskninger.

3. For så vidt angår de to i stk. 2 omhandlede undtagelser har kun de analytikere, der er bemyndiget af hver medlemsstats nationale myndigheder, beføjelse til at behandle personoplysninger fra toldinformationssystemet i forbindelse med systemer til risikostyring, som anvendes til at lede nationale myndigheders toldkontrol, eller med systemer til operationel analyse, som anvendes til at koordinere aktioner.

4. Hver medlemsstat sender til de øvrige medlemsstater og til det udvalg, der er omhandlet i artikel 27, en liste over de tjenester for risikostyring, hvis analytikere har bemyndigelse til at kopiere og behandle personoplysninger, som er registreret i toldinformationssystemet.

5. Personoplysninger, der kopieres fra toldinformationssystemet, må kun lagres så længe, som det er nødvendigt for at opnå det formål, som de kopieres til. Behovet for lagring af oplysningerne tages op til overvejelse mindst en gang om året af den medlemsstat, der har foretaget kopieringen. Lagringsperioden må ikke overstige ti år. Personoplysninger, som ikke er nødvendige for at fortsætte den operationelle analyse, slettes straks eller anonymiseres.

Artikel 22

En persons rettigheder med hensyn til personoplysninger i toldinformationssystemet, herunder navnlig retten til adgang, berigtigelse, sletning eller blokering, udøves i overensstemmelse med de love, administrative bestemmelser og procedurer, der gennemfører rammeafgørelse 2008/977/RIA i den medlemsstat, hvor personen påberåber sig disse rettigheder. Adgang nægtes i det omfang, et sådant afslag er nødvendigt og rimeligt for ikke at bringe en igangværende national efterforskning i fare, eller i løbet af en periode med diskret overvågning eller observation og indberetning. Når relevansen af en sådan undtagelse vurderes, tages der hensyn til den berørte persons legitime interesser.

Artikel 23

1. På enhver medlemsstats område kan en person, for så vidt angår personoplysninger i toldinformationssystemet, der vedrører den pågældende, i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer anlægge sag ved en domstol eller indbringe spørgsmålet for den myndighed, der er kompetent i henhold til den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer, med det formål:

- a) at få berigtiget eller slettet ukorrekte personoplysninger
- b) at få berigtiget eller slettet personoplysninger, der er registreret eller som lagres i toldinformationssystemet i strid med denne afgørelse
- c) at få adgang til personoplysninger
- d) at få blokeret personoplysninger
- e) at få erstatning i henhold til artikel 30, stk. 2.

2. Medlemsstaterne forpligter sig gensidigt til at gennemføre domstolenes eller de kompetente myndigheders endelige afgørelser ifølge stk. 1, litra a), b) og c), i denne artikel, jf. dog bestemmelserne i artikel 31.

Artikel 24

Hver medlemsstat udpeger en eller flere nationale tilsynsmyndigheder med ansvar for beskyttelse af personoplysninger til at

føre uafhængigt tilsyn med personoplysninger i toldinformationssystemet i overensstemmelse med rammeafgørelse 2008/977/RIA.

Artikel 25

1. Der oprettes en fælles tilsynsmyndighed bestående af to repræsentanter fra hver medlemsstats respektive uafhængige nationale tilsynsmyndighed eller tilsynsmyndigheder.

2. Den Fælles Tilsynsmyndighed overvåger og sikrer anvendelsen af bestemmelserne i denne afgørelse og rammeafgørelse 2008/977/RIA for så vidt angår beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandlingen af personoplysninger i toldinformationssystemet.

3. Med henblik herpå har Den Fælles Tilsynsmyndighed kompetence til at føre tilsyn med driften af toldinformationssystemet, til at undersøge enhver form for anvendelses- eller fortolkningsvanskeligheder, der måtte opstå under brugen af systemet, til at undersøge problemer i forbindelse med de nationale tilsynsmyndigheders uafhængige tilsyn eller enkeltpersoners udøvelse af deres ret til adgang til systemet, og til at udarbejde forslag til fælles løsninger af problemerne.

4. Den Fælles Tilsynsmyndighed skal have adgang til toldinformationssystemet, for at den kan opfylde sine forpligtelser.

5. Rapporterne fra Den Fælles Tilsynsmyndighed sendes til de myndigheder, som de nationale tilsynsmyndigheder sender deres rapporter til, samt til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 26

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse fører tilsyn med Kommissionens aktiviteter vedrørende toldinformationssystemet. De opgaver og beføjelser, der er omhandlet i artikel 46 og 47 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾, finder tilsvarende anvendelse.

2. Den Fælles Tilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der hver især handler inden for deres respektive beføjelser, samarbejder inden for rammerne af deres ansvarsområder og sikrer samordnet tilsyn med toldinformationssystemet, herunder med henblik på udstedelse af relevante anbefalinger.

3. Den Fælles Tilsynsmyndighed og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mødes med dette formål mindst én gang om året. Udgifter og service i forbindelse med disse møder påhviler Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

⁽¹⁾ EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.

KAPITEL X

INSTITUTIONELLE RAMMER

Artikel 27

1. Der nedsættes et udvalg bestående af repræsentanter for medlemsstaternes toldadministrationer. Udvalget træffer beslutninger med enstemmighed for så vidt angår stk. 2, litra a), og med et flertal på to tredjedele for så vidt angår stk. 2, litra b). Det fastsætter selv sin forretningsorden med enstemmighed.

2. Udvalget er ansvarligt for:

- a) at bestemmelserne i denne afgørelse gennemføres og anvendes korrekt, uden at dette dog indskrænker de i artikel 24, artikel 25, stk. 1, og artikel 26, stk. 1, omhandlede tilsynsmyndigheders beføjelser
- b) at toldinformationssystemet teknisk og driftsmæssigt fungerer korrekt. Udvalget tager de nødvendige skridt til at sikre, at foranstaltningerne i artikel 14 og 28 gennemføres korrekt for så vidt angår toldinformationssystemet.

Udvalget kan med henblik på anvendelsen af dette stk. få direkte adgang til toldinformationssystemets oplysninger og anvende disse umiddelbart.

3. Udvalget aflægger en årlig beretning for Rådet i overensstemmelse med afsnit VI i traktaten om Den Europæiske Union om, hvorvidt toldinformationssystemet fungerer effektivt og korrekt, og fremsætter om fornødent anbefalinger. Denne beretning sendes til Europa-Parlamentet til orientering.

4. Kommissionen deltager i udvalgets drøftelser.

KAPITEL XI

SIKKERHED I FORBINDELSE MED TOLDINFORMATIONSSYSTEMET

Artikel 28

1. Alle nødvendige administrative forholdsregler til at garantere sikkerheden træffes:

- a) af medlemsstaternes kompetente myndigheder for så vidt angår toldinformationssystemets terminaler i de respektive medlemsstater og af Europol og Eurojust
- b) af det i artikel 27 omhandlede udvalg for så vidt angår toldinformationssystemet og de terminaler, der er placeret i de samme lokaler som systemet, og som anvendes til tekniske formål og til den i stk. 3 i denne artikel omhandlede kontrol.

2. De kompetente myndigheder, Europol, Eurojust og det i artikel 27 omhandlede udvalg skal navnlig træffe forholdsregler til:

- a) at forhindre, at uautoriserede personer får adgang til installationer, der benyttes til databehandlingen
- b) at forhindre, at oplysninger og databærere læses, kopieres, ændres eller fjernes af uautoriserede personer
- c) at forhindre uautoriseret registrering af oplysninger samt uautoriseret søgning, ændring eller sletning af oplysninger
- d) at forhindre, at uautoriserede personer får adgang til oplysninger i toldinformationssystemet ved hjælp af datatransmissionsudstyr
- e) at sikre, at autoriserede personer, hvad angår brugen af toldinformationssystemet, kun får adgang til de oplysninger, som de er bemyndiget til at kende
- f) at sikre, at det er muligt at undersøge og fastslå, til hvilke myndigheder der kan sendes oplysninger via datatransmissionsudstyr
- g) at sikre, at det er muligt efterfølgende at undersøge og fastslå, hvilke oplysninger der er registreret i toldinformationssystemet, hvornår og af hvem, og at føre tilsyn med informationssøgningen
- h) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af oplysninger i forbindelse med transmission af oplysninger og transport af databærere.

3. Det i artikel 27 nævnte udvalg fører tilsyn med informationssøgning i toldinformationssystemet med henblik på at kontrollere, at foretagne søgninger fandt sted i overensstemmelse med bestemmelserne og blev foretaget af autoriserede brugere. Mindst 1 % af alle søgninger skal kontrolleres. En fortegnelse over disse søgninger og kontroller bevares i systemet og må kun anvendes til ovennævnte formål af det nævnte udvalg og af de tilsynsmyndigheder, der er omtalt i artikel 24 og 25. Den skal slettes efter seks måneder.

Artikel 29

Den toldadministration, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, er ansvarlig for sikkerhedsforanstaltningerne i artikel 28 vedrørende de terminaler, der befinder sig på den pågældende medlemsstats område, for undersøgelserne i artikel 14, stk. 1 og 2, og artikel 19 og i øvrigt for den korrekte gennemførelse af denne afgørelse, i det omfang det er nødvendigt i henhold til den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer.

KAPITEL XII

ANSVAR OG FORPLIGTELSE

Artikel 30

1. Hver medlemsstat sikrer, at de oplysninger, som den har registreret i toldinformationssystemet i henhold til artikel 3, artikel 4, stk. 1, og artikel 8 i rammeafgørelse 2008/977/RIA, er korrekte, aktuelle, fuldstændige, pålidelige og lovligt registreret.

2. Hver medlemsstat er ansvarlig i overensstemmelse med sin nationale lovgivning for enhver skade, der tilføjes en person i forbindelse med brugen af toldinformationssystemet. Dette gælder også for skade, der tilføjes af en medlemsstat, som registrerer ukorrekte oplysninger eller ulovligt registrerer eller lagrer oplysninger.

3. Hvis en modtagermedlemsstat yder erstatning for en skade, der er forårsaget af anvendelsen af ukorrekte oplysninger, som en anden medlemsstat har registreret i toldinformationssystemet, refunderer sidstnævnte medlemsstat modtagermedlemsstaten den ydede skadeserstatning under hensyn til et eventuelt ansvar hos modtagermedlemsstaten.

4. Europol og Eurojust er ansvarlige i overensstemmelse med de retsakter, der oprettede dem.

Artikel 31

1. Omkostninger i forbindelse med erhvervelse, undersøgelse, udvikling og vedligeholdelse af den centrale it-infrastruktur (hardware), software og nettilslutninger og i forbindelse med tilhørende produktions-, støtte- og uddannelsestjenester, der ikke kan holdes adskilt fra driften af toldinformationssystemet med henblik på anvendelse af Fællesskabets bestemmelser på told- og landbrugsområdet, samt omkostninger i forbindelse med medlemsstaternes brug af toldinformationssystemet på deres respektive områder, herunder kommunikationsomkostninger, afholdes af De Europæiske Fællesskabers almindelige budget.

2. Omkostninger til vedligeholdelse af de nationale arbejdsstationer/terminaler, som følger af gennemførelsen af denne afgørelse, afholdes af medlemsstaterne.

KAPITEL XIII

GENNEMFØRELSESBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 32

Oplysninger i henhold til denne afgørelse udveksles direkte mellem medlemsstaternes myndigheder.

Artikel 33

Medlemsstaterne sikrer, at deres nationale lovgivning er i overensstemmelse med denne afgørelse senest den 27. maj 2011.

Artikel 34

1. Denne afgørelse erstatter CIS-konventionen samt protokollen af 12. marts 1999 udarbejdet på grundlag af artikel K.3 i traktaten om Den Europæiske Union om anvendelsesområdet for hvidvaskning af udbyttet fra kriminalitet i konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet og om tilføjelse af transportmidlets registreringsnummer i konventionens liste over oplysninger ⁽¹⁾ og protokollen af 8. maj 2003 udarbejdet i henhold til artikel 34 i traktaten om Den Europæiske Union om ændring af konventionen om brug af informationsteknologi på toldområdet for så vidt angår oprettelse af et elektronisk sagsregister på toldområdet ⁽²⁾ med virkning fra den 27. maj 2011.

2. Som følge heraf ophæves CIS-konventionen og de i stk. 1 nævnte protokoller med virkning fra datoen for anvendelse af denne afgørelse.

Artikel 35

Medmindre andet er bestemt i denne afgørelse, ophæves bestemmelserne om gennemførelse af CIS-konventionen samt de i artikel 34, stk. 1, nævnte protokoller med virkning fra den 27. maj 2011.

Artikel 36

1. Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

2. Den anvendes fra den 27. maj 2011.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. november 2009.

På Rådets vegne

B. ASK

Formand

⁽¹⁾ EFT C 91 af 31.3.1999, s. 2.

⁽²⁾ EUT C 139 af 13.6.2003, s. 2.

IV

(Øvrige retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDENS BESLUTNING

Nr. 28/08/KOL

af 23. januar 2008

om træprogrammet (Verdiskapningsprogrammet for tre) (Norge)

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN ⁽¹⁾ HAR —

artikel 61 og 62, særlig afsnittene om regionalstøtte og forsknings- og udviklingsstøtte,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde ⁽²⁾, særlig artikel 61-63 og protokol nr. 26,under henvisning til gruppefritagelsesforordningerne om uddannelsesstøtte og støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV) samt forordningen om de minimis-støtte ⁽³⁾,under henvisning til aftalen mellem EFTA-staterne om oprettelse af en Tilsynsmyndighed og en Domstol ⁽³⁾, særlig artikel 24,

under henvisning til Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 147/06/COL af 17. maj 2006 om at indlede formel undersøgelsesprocedure i henhold til artikel 1, stk. 2, i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen,

under henvisning til artikel 1, stk. 2, i Del I og artikel 4, stk. 4, artikel 6, artikel 7, stk. 5, artikel 13 og artikel 14 i Del II i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen,

efter at have opfordret alle interesserede til at fremsætte deres bemærkninger, jf. artikel 6 i Del II i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen ⁽⁶⁾, ogunder henvisning til Tilsynsmyndighedens statsstøtteretningslinjer ⁽⁴⁾ om anvendelse og fortolkning af EØS-aftalens

⁽⁵⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 68/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på uddannelsesstøtte (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 20; Kommissionens forordning (EF) nr. 70/2001 af 12. januar 2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 33); og Kommissionens forordning (EF) nr. 1998/2006 af 15. december 2006 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EUT L 379 af 28.12.2006, s. 5). Sidstnævnte forordning erstatter Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på de minimis-støtte (EFT L 10 af 13.1.2001, s. 30) og kapitel 12 i statsstøtteretningslinjerne (Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 54/96/KOL af 15. maj 1996, EFT L 245 af 25.9.1996, s. 28). Alle de ovennævnte forordninger er blevet indarbejdet i bilag 15 til EØS-aftalen (under punkt 1, litra d-f)).

⁽⁶⁾ EUT C 272 af 9.11.2006, s. 19, og EØS-tillæg nr. 55 af 9.11.2006.

⁽¹⁾ Herefter »Tilsynsmyndigheden«.

⁽²⁾ Herefter »EØS-aftalen«.

⁽³⁾ Herefter »tilsyns- og domstolsaftalen«.

⁽⁴⁾ Proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte — Retningslinjer for anvendelse og fortolkning af artikel 61 og 62 i EØS-aftalen og artikel 1 i protokol nr. 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, vedtaget og udstedt af Tilsynsmyndigheden den 19. januar 1994 og offentliggjort i EFT L 231 af 3.9.1994, s. 1, og EØS-tillæg nr. 32 af 3.9.1994, s.1. Disse retningslinjer blev senest ændret ved Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 154/07/COL af 3. maj 2007. Herefter »statsstøtteretningslinjerne«.

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFREMSTILLING

1. Sagsforløb

Ved brev af 1. februar 2005 (ref. nr. 307555) modtog Tilsynsmyndigheden en klage fra en brancheorganisation i den norske murstens- og betonindustri, »byggutengrenser.no« (klageren). I klagen, som Tilsynsmyndigheden både modtog og registrerede den 3. februar 2005, hævdede klageren, at den norske stat yder statsstøtte til trækonstruktionsindustrien gennem »Verdiskapningsprogrammet for træ«, også kaldet »Træprogrammet« (i det følgende benævnt »træprogrammet«).

Ved brev af 17. maj 2006 og efter en del brevveksling⁽⁷⁾ meddelte Tilsynsmyndigheden de norske myndigheder, at den havde besluttet at indlede proceduren efter artikel 1, stk. 2, i Del I i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen over for træprogrammet.

Ved brev af 3. juli 2006 fra Norges mission ved Den Europæiske Union, der var vedlagt breve fra fornyelses- og administrationsministeriet og fra landbrugs- og fødevareministeriet, begge dateret 26. juni 2006, fremsendte de norske myndigheder sine bemærkninger. Brevene blev modtaget og registreret af Tilsynsmyndigheden den 4. juli 2006 (ref. 380386, herefter »de norske myndigheders bemærkninger til beslutningen om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure«).

Beslutning nr. 147/06/KOL om indledning af formel undersøgelsesprocedure blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* og EØS-tillægget dertil⁽⁸⁾. Tilsynsmyndigheden opfordrede alle interesserede til at fremsætte deres bemærkninger. Den modtog ingen bemærkninger fra andre interesserede.

I løbet af efteråret 2007 var der endvidere uformelle kontakter mellem Tilsynsmyndigheden og de norske myndigheder, både telefonisk og via e-mail, angående træprogrammet. De oplysninger, Tilsynsmyndigheden i den forbindelse modtog, blev af de norske myndigheder samlet og nedfældet i en e-mail af 10. december 2007 fra fornyelses- og administrationsministeriet (ref. nr. 456845).

⁽⁷⁾ For mere indgående oplysninger om denne brevveksling henvises til beslutning nr. 147/06/KOL om indledning af den formelle undersøgelsesprocedure, hvoraf et sammendrag er offentliggjort i EUT C 272 af 9.11.2006 og i EØS-tillæg nr. 55, 9.11.2006. Beslutningen findes i sin fulde ordlyd på Tilsynsmyndighedens hjemmeside: www.efta-surv.int

⁽⁸⁾ Se fodnote 7.

2. Beskrivelse af foranstaltningen

2.1. Træprogrammets formål og forvaltning ifølge lovforarbejderne

Hvidbogen fra 1998-99

Træprogrammets formål er nedfældet i en hvidbog fra regeringen til Stortinget om værdiskabelse og udnyttelse af mulighederne inden for skovsektoren (St. meld. nr. 17 (1998-99) »Verdiskapning og miljø - muligheter i skogssektoren«) — i det følgende benævnt »hvidbogen«.

Denne hvidbog tog sigte på at få formuleret en overordnet politik for en rationel og bæredygtig udnyttelse af skovressourcerne og øge skovbrugets bidrag til den norske nationaløkonomi og den almindelige samfundsudvikling i Norge. Den indeholdt forslag om en række forskellige foranstaltninger til virkeliggørelse af dette mål — og en af disse foranstaltninger var træprogrammet. I den forbindelse blev det i hvidbogen foreslået, at man indførte en femårig ordning til fremme af værdiskabelsen inden for skovbrug og (træ)forarbejdningsindustrien. Mere specifikt skulle træprogrammet ifølge hvidbogen tage sigte på at øge værdiskabelsen inden for skovbruget og forædlingsindustrien og øge skovbrugssektorens bidrag til mere bæredygtig produktion og forbrug⁽⁹⁾. Inden for rammerne af disse mål skulle der især sættes på at i) forbedre af forædlingen af træ, ii) øge brugen af træmaterialer og iii) forbedre relationerne inden for hele værdikæden mellem skov og marked⁽¹⁰⁾. Desuden anføres det i hvidbogen, at programmet bl.a. skal fokusere på de muligheder, som ligger i produktudvikling, design og arkitektur, og bane vej for, at træmaterialer i højere grad end i dag bliver opfattet som et attraktivt materiale med brede anvendelsesmuligheder⁽¹¹⁾. Endelig blev det i hvidbogen mere generelt understreget, at målet om en øget værdiskabelse inden for træforædling skal virkeliggøres internt (dvs. i Norge)⁽¹²⁾.

Indstilling (1998-1999) og rapport fra arbejdsgruppen

Rammerne om træprogrammet blev uddybet nærmere i en indstilling fra et stående stortingsudvalg til stortinget (Innst. S. nr. 208 (1998-1999)) af 3. juni 1999 (indstillingen). I indstillingen foreslås det bl.a., at der nedsættes en arbejdsgruppe til formulering af det nye programs strategi og fastlæggelse af dets implementering og finansieringsbehov.

Kort tid efter, i juli 1999, blev der nedsat en arbejdsgruppe, der bl.a. bestod af repræsentanter for landbrugsministeriet, brancheorganisationer for henholdsvis trælastproducenter og skovejere, forsknings- og udviklingsinstitutter samt virksomheder i sektoren. Arbejdsgruppen udsendte den 14. april 2000 en rapport (arbejdsgrupperapporten) om træprogrammets indhold, tilrettelæggelse og finansiering.

⁽⁹⁾ Punkt 7.3.3 i hvidbogen.

⁽¹⁰⁾ Punkt 7.3.3 i hvidbogen..

⁽¹¹⁾ Punkt 2.4.1 i hvidbogen.

⁽¹²⁾ Punkt 6.1.1 i hvidbogen. Hvad angår fokuseringen på norsk industri, hedder det desuden i punkt 6.1.1 i hvidbogen, at »for å øke verdiskapingen er det vesentlig både å se på mulighetene for å redusere kostnadene i foredling og omsetning, og øke bruken og bedre utnyttelsen av trevirke produsert i Norge«.

I arbejdsgrupperapporten henvises der til træprogrammets overordnede mål som anført i hvidbogen. I rapporten betones det endvidere, at ordningen kun bør være rettet mod forædlingskæden mellem skovbruget og den mekaniske forædlingsindustri, men også bør omfatte levering af råmaterialer til den træforarbejdende industri (f.eks. for at forbedre kvaliteten, præcisionen og overholdelsen af leveringsfristerne) ⁽¹³⁾. Desuden anføres det i rapporten, at et af målene er, at træprogrammet er rettet mod norske træressourcer, og at forbedringerne skabes inden for den norske (træ-)forædling.

Ifølge arbejdsgrupperapporten skal ansvaret for forvaltningen og implementeringen af træprogrammet ligge hos i) »Statens nærings- og distriktsudviklingsfond« (SND) (som efter en reorganisering fra 1. januar 2004 nu hedder Innovasjon Norge og ii) en forvaltningsgruppe bestående af repræsentanter for forskellige ministerier og aktører på markedet udpeget af landbrugsministeriet ⁽¹⁴⁾.

Ifølge arbejdsgruppens rapport skal forvaltningsgruppens opgaver på det praktiske plan bestå i at evaluere og udvikle ordningen (og herunder også sikre hele værdikædens engagement i programmet, kontrollere, at de aktiviteter, der gennemføres under ordningen, stemmer overens med dens mål og strategi), mens Innovasjon Norge skal stå for selve gennemførelsen af ordningen ⁽¹⁵⁾. Innovasjon Norge har i dette øjemed fået bemyndigelse til at godkende og fordele alle ordningens midler.

⁽¹³⁾ I punkt 1.4 i arbejdsgrupperapporten anføres det, at træprogrammet ikke omfatter skovkultur, infrastrukturer, transport, marker, pyntegrønt og bioenergi, som bør tilgodeses med andre statslige foranstaltninger. I punkt 2.1 i arbejdsgrupperapporten defineres den skovbaserede værdikæde (eller skovsektoren) som alle aktører, der er involveret i kæden fra stubben til de endelige brugere. »Skov« betegner leverandørsiden (skovejere og skovejersorganisationer) og driftsledet (skoventreprenører, herunder terræntransport, tømmermåling og tømmeromsætning, skovkulturarbejder, driftsplanlægning osv.). »Produktion« omfatter enhver forædling af tømmer frem til produkter, der kan bruges af de endelige brugere, men med hovedvægt på den mekaniske forædlingskæde (traditionel forarbejdning i savmøller og høvlerier og videreforarbejdning til døre, trapper og andre bygningsdele såvel som fabrikation af træmøbler, træhuse og håndværksbaserede produktioner). »Markedet« er de endelige brugere, herunder også forskellige handelsled og andre aktører i det træbaserede produktionssystem, f.eks. underleverandører til skovbruget og den skovbrugsbaserede industri.

⁽¹⁴⁾ Jf. punkt 1.5, 6.2 og 6.3 i arbejdsgrupperapporten. Siden maj 2003 har gruppen også omfattet repræsentanter for alternative finansieringsydere og de fylkeskommunale myndigheder.

⁽¹⁵⁾ Landbrugsministeriet skal have forelagt årlige rapporter om aktiviteterne under ordningen og dens udvikling, og disse rapporter danner grundlag for såvel budgettets opstilling som opstillingen af retningslinjer for Innovasjon Norge (tidligere SND), jf. punkt 1.5, 6.2 og 6.3 i arbejdsgrupperapporten.

Under den formelle undersøgelsesprocedure præciserede de norske myndigheder, at de principper, der ligger til grund for Innovasjon Norges almindelige arbejdsgang (i relation til forvaltning af andre ordninger) også gjaldt ved gennemførelsen af træprogrammet ⁽¹⁶⁾. Innovasjon Norges ydelse af tilskud under træprogrammet foregik således på grundlag af i) Innovasjon Norges »Overordnede Politik« ⁽¹⁷⁾, ii) Innovasjon Norges interne EØS-retningslinjer, iii) det første årlige bevillingsbrev fra landbrugsministeriet ⁽¹⁸⁾, iv) de almindelige procedurer i instruktionsbogen for Innovasjon Norges sagsbehandlere og v) Tilsynsmyndighedens statsstøtteretningslinjer ⁽¹⁹⁾. I praksis er det de principper, som er fastsat i de interne EØS-retningslinjer, der er de vigtigste, og det er også dem, langt størsteparten af de norske myndigheders bemærkninger drejer sig om.

De interne EØS-retningslinjer er udviklet af Innovasjon Norge på grundlag af de norske støtteordninger, den allerede forvalter. De indeholder en forklaring på statsstøttebegrebet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, udtog af statsstøtteretningslinjerne og reglerne for de minimis-støtte samt en tabel over støtteintensiteter for eksisterende ordninger ⁽²⁰⁾. De interne EØS-retningslinjer opdateres løbende, og Tilsynsmyndigheden har derfor fået forelagt fem forskellige versioner af dem ⁽²¹⁾.

De norske myndigheder har oplyst, at arbejdsgrupperapporten ikke indeholdt nogen betingelser, som skal være opfyldt, for at et projekt er tilskudsberettiget, men sådanne betingelser er opstillet i de interne EØS-retningslinjer. Arbejdsgrupperapporten indeholder ingen udtrykkelig henvisning til de interne EØS-retningslinjer, men de norske myndigheder

⁽¹⁶⁾ Se de norske myndigheders bemærkninger til beslutningen om indledning af formel undersøgelsesprocedure.

⁽¹⁷⁾ Denne Overordnede Politik er en vejledning, der opstiller en række øvre grænser for Innovasjon Norges ydelse af tilskud (f.eks. en regel om, at der ikke må ydes driftsstøtte og eksportstøtte) og foreskriver, at tilskuddene skal ydes inden for rammerne af de grænser, der er fastsat i internationale aftaler, som Norge har indgået.

⁽¹⁸⁾ Bevillingsbrevet af 6. oktober 2000 indeholder oplysninger om træprogrammets budget og henviser til ordningens mål, sektor og målgrupper.

⁽¹⁹⁾ De norske myndigheder har også henvist til loven om Innovasjon Norge og dens »standardvilkår« for ydelse af udviklingstilskud, der bl.a. indeholder administrative regler om frister, dokumentation, kontrol og tilbagesøgning af tilskud.

⁽²⁰⁾ De indeholder desuden regler om kumulation, referencesatser og beregning af støtten.

⁽²¹⁾ Disse versioner er dateret januar 2000, august 2001, juni 2003, september 2004 og juli 2005, og der er ingen væsentlige forskelle mellem dem. For klarhedens skyld betegner udtrykket »interne EØS-retningslinjer« i det følgende den seneste version, og kun hvor det er relevant (på grund af afvigelser eller tilføjelser) vil bemærkningerne dreje sig om tidligere versioner.

har oplyst, at hvor der i arbejdsgrupperapporten tales om fastsættelse af »principper og praksis« (inden for EØS-reglernes rammer), skal det forstås som en henvisning til de interne EØS-retningslinjer ⁽²²⁾. Ifølge de norske myndigheder er de interne EØS-retningslinjer på den måde blevet til en integreret del af træprogrammet ⁽²³⁾. Alle Innovasjon Norges sagsbehandlere har fået instruks om at vurdere ansøgninger på grundlag af det specifikke regelsæt i EØS-retningslinjerne, som de finder er relevant. Hvis de finder, at der slet ikke er statsstøtte involveret, kan projektet finansieres med 100 % ⁽²⁴⁾.

2.2. Hjemmel og årlige budgetter

Af statsbudgettet for de relevante år fremgår det, at træprogrammet finansieres af landbrugs- og fødevareministeriet gennem årlige tildelinger direkte over statsbudgettet. De nærmere vilkår for finansieringen af træprogrammet er fastlagt i regeringens budgetforslag til stortinget for 2000 (St. prp. nr. 1 (1999-2000)), hvor finansieringen af træprogrammet figurerede i kapitel 1142 under post 71 ⁽²⁵⁾. På alle de efterfølgende års budgetter var der afsat øremærkede bevillinger til træprogrammet ⁽²⁶⁾.

I det første årlige bevillingsbrev fra landbrugsministeriet til Innovasjon Norge fik Innovasjon Norge tildelt midler med bemyndigelse til at bruge dem i overensstemmelse med det formål og i de sektorer og målgrupper, der var fastlagt i arbejdsgrupperapporten ⁽²⁷⁾.

Ved brev af 29. september 2005, der blev opdateret ved brev af 3. juli 2006, meddelte de norske myndigheder Tilsynsmyndigheden, at træprogrammet havde fået tildelt følgende budgetter for finansårene fra 2000 og til 2005:

⁽²²⁾ I punkt 1.3 i arbejdsgrupperapporten hedder det, at tilskuddene skal ydes i overensstemmelse med EØS-reglerne, og i punkt 7.1 anføres det, at »EØS-aftalens statsstøtteregler skal følges. Programmet skal fastsætte sine egne principper og praksis inden for rammerne af disse regler«. Se også de norske myndigheders bemærkninger til beslutningen om indledning af formel undersøgelsesprocedure.

⁽²³⁾ Se de norske myndigheders bemærkninger til beslutningen om indledning af formel undersøgelsesprocedure og e-mail af 18. januar 2008 fra de norske myndigheder (ref. 461470).

⁽²⁴⁾ Se også afsnittet om medfinansiering og 100 %-finansiering af projektomkostninger i punkt I-2.4 nedenfor.

⁽²⁵⁾ Se også det reviderede statsbudget (St. prp. nr. 61 (1999-2000)). Træprogrammet blev betegnet med forskellige navne, bl.a. »Træprogrammet« og »Verdiskapningsprogrammet for træ« eller med henvisning til den oprindelige indstilling fra stortingsudvalget (Innst. S. nr. 208 (1998-1999)).

⁽²⁶⁾ 2001: St. prp. nr. 1 (2000-2001) og budgetændring (St. prp. nr. 84 (2000-2001)); 2002: St. prp. nr. 1 (2001-2002) og budgetændring (St. prp. nr. 1 Tillegg nr. 4 (2001-2002)); 2003: St. prp. nr. 1 (2002-2003) og budgetændring (St. prp. nr. 65 (2002-2003)); 2004: St. prp. nr. 1 (2003-2004) og budgetændring (St. prp. nr. 63); 2005: St. prp. nr. 1 (2004-2005) og budgetændring (St. prp. nr. 65 (2004-2005)). I de første fire år (2000, 2001, 2002 og 2003) var bevillingerne til træprogrammet øremærket til programmet under budgetpost 71 i statsbudgettets kapitel 1142, mens de i de sidste to år (2004 og 2005) har figureret under post 71 i kapitel 1149.

⁽²⁷⁾ Brev af 6. oktober 2000, som de norske myndigheder fremsendte til Tilsynsmyndigheden som bilag 3 til sine bemærkninger til beslutningen om indledning af formel undersøgelsesprocedure.

Årligt budget

År	Budget i mio. NOK	Tilsagn i mio. NOK
2000	17	8,8
2001	25	25,7
2002	20	18,2
2003	36	39,3
2004	35	28,4
2005	33	39,5
I alt	166	159,9

Der er udbetalt tilskud inden for tre år, efter at der blev givet et tilsagn, og efter at støttemodtageren har afsluttet projektet. Hvis budgettet for et bestemt år ikke blev brugt op, kunne det overskydende beløb overføres til det efterfølgende år. Det samlede beløb for afgivne tilsagn i et bestemt år kan derfor være højere end budgetbeløbet for samme år.

2.3. Støttemodtagere under træprogrammet

Ifølge arbejdsgrupperapporten skulle træprogrammet være rettet mod virksomheder og andre aktører med konkrete projekter, der falder inden for rammerne af programmets strategi og område og bidrager til øget værdiskabelse ⁽²⁸⁾.

De norske myndigheder har tillige betonet, at træprogrammet er åbent for alle relevante industrier (betegnet som »den træmekaniske sektor«) og industrier, der kan bidrage til at virkeliggøre målene for træprogrammet, som f.eks. virksomheder, der undersøger brugen af træ i kombination med andre materialer ⁽²⁹⁾. Inden for disse parametre er programmet åbent for »privatpersoner, virksomheder, myndigheder og organisationer, uanset under hvilken form de er oprettet, og hvordan de er organiseret« og til »forsknings- og uddannelsesinstitutioner«, uanset i hvilket land de er etableret ⁽³⁰⁾.

2.4. Støtteberettigede udgifter og støtteintensitet

Støtteberettigede udgifter

De norske myndigheder har udtalt, at tilskud fra træprogrammet ydes til projekter, der »... bidrager til virkeliggørelse af målene inden for rammerne af træprogrammets strategi og områder«, og som skaber noget nyt. Af arbejdsgrupperapporten fremgår det, at målene med træprogrammet

⁽²⁸⁾ Punkt 4.6 i arbejdsgrupperapporten.

⁽²⁹⁾ Se brev af 29. september 2005 fra de norske myndigheder til Tilsynsmyndigheden, der var vedlagt et brev af 3. oktober 2005 fra de norske EU-mission (ref. 345465).

⁽³⁰⁾ Se ovennævnte brev af 29. september 2005 og de norske myndigheders bemærkninger til beslutningen om at indlede formel undersøgelsesprocedure.

skal virkeliggøres gennem nedennævnte tre strategier. Hver af strategierne skal implementeres gennem de aktiviteter, der er anført under hver strategi⁽³¹⁾. Omkostningerne ved disse aktiviteter er derfor støtteberettigede under træprogrammet.

- i) Profilering og kommunikation (skabe engagement og vilje til udvikling af værdikæden, tiltrække kompetence, partnere og kapital, synliggøre og aktivt profilere skoven og træmaterialer, fokusere på træets fortrin som materiale og formidle information).

Blandt de foranstaltninger, der skal træffes for at implementere denne strategi, indgår kampagner, der giver et positivt billede af skov-/træsektoren, informationsformidling via design-/arkitektur-tidsskrifter med profilering af træ og information til professionelle brugere, universiteter og læreanstalter samt forbrugere. Andre foranstaltninger kan gå ud på etablering af en træportal på Internet og et netværk, der kan bruges til at kanalisere oplysninger ud gennem hele værdikæden og samtidig fungere som en generel informationskilde, samt etablering af kontaktpunkter både på landsplan og på regionalt plan til brug for forsknings- og udviklingsgrupper, arkitekter, designere, it-orienterede grupper, trendforskere, opfindere og investorer osv.

- ii) Produktudvikling og nyskabelse (realisere nye muligheder, idéer og initiativer, bidrage til innovation og nyskabelse).

Blandt disse foranstaltninger indgår strukturudviklingsprogrammer, etablering af erhvervsfora rettet mod små virksomheder, innovationsprojekter i samarbejde med forskellige læreanstalter, design-/arkitektkonkurrencer, udvikling af nye produkter på nye markedssegmenter (f.eks. fritidssektoren, faciliteter/infrastrukturer til det »offentlige rum«, træprodukter til helse- og omsorgssektoren osv.) og udvikling af projekter, der fokuserer på skabelse af profit i værdikæden (råmaterialer, biprodukter, træhandel og elektronisk handel). Andre foranstaltninger kan omfatte etablering af et forum og strukturer for nyskabelse og innovation, studentprojekter, arkitekt- og designkonkurrencer med henblik på at øge brugen af bestemte træmaterialer.

- iii) Samarbejde og effektivisering (bidrage til forbedringer knyttet til varestrømme og processer i værdikæden, omkostningseffektivitet, værdiskabelse og indtjeningsgrundlag samt optimal udnyttelse af menneskelige ressourcer og infrastrukturer).

Foranstaltningerne omfatter udvikling af et integreret logistiksystem, der kan effektivisere distributionen og informationen om kvaliteter og priser på produkterne, it-teknologi, der kan reducere omkostningerne i salgs-/distributionsledet og udvikling af it-systemer, som kan fremme kommunikationen gennem hele værdikæden. Andre foran-

staltninger går ud på konkurrencer, forundersøgelser angående udvikling af et integreret it-system og digitalisering af informationen gennem hele værdikæden, kompetenceudviklingsprogrammer inden for omkostningseffektivitet, værdiudvikling og indtjeningsgrundlag inden for skovbrug, træindustri og træhandel.

De støtteberettigede udgifter til SMV, uddannelsesaktiviteter og forskning og udvikling samt til »investeringer« (foretaget af SMV og i regionalområder) er nærmere angivet i de interne EØS-retningslinjer. En oversættelse af beskrivelserne af støtteberettigede udgifter i de interne EØS-retningslinjer findes i bilag I⁽³²⁾.

Støtteintensiteter

De interne EØS-retningslinjer fastsætter specifikke støtteintensiteter for SMV⁽³³⁾, mens der for andre former for støtte blot henvises til en tabel med overskriften »Maksimal finansieringssatser for ordninger forvaltet af Innovasjon Norge — virksomhedsstørrelse og støtteberettigede områder«. En oversættelse af denne tabel, der ikke indeholder nogen henvisning til træprogrammet, findes i bilag II.

I tabellen er der anført to forskellige støtteintensiteter for forundersøgelser forud for forskning og udvikling under ordninger, der bærer titlen »OFU/IFU« og »Omstilling og nyskaping«, men de norske myndigheder har forklaret, at det er den støtteintensitet, der er anført for »OFU/IFU«-ordningen, der er blevet anvendt til træprogrammet. Forskellen mellem støtteintensiteterne ligger i, at støtteintensiteten for tekniske gennemførlighedsundersøgelser gennemført i forbindelse med forskning på prækonkurrencestadiet (store virksomheder) kan udgøre op til 55 % under »Omstilling og nyskaping«-ordningen, mens den under »OFU/IFU« kun kan være højst 50 %.

Støtteintensiteter ved medfinansiering og 100 %-finansiering

Under træprogrammet ydes der tilskud på betingelse af, at modtagerne også bidrager med finansiering og arbejdskraft⁽³⁴⁾. Der gælder imidlertid ikke noget generelt mindstekrav for medfinansieringen, idet medfinansieringsandelen afhænger af projektets mål og karakter. De norske myndigheder har i den sammenhæng udtalt, at tilskuddene fra træprogrammet ydes i overensstemmelse med de støtteintensiteter, der er fastsat i de interne EØS-retningslinjer, hvilket betyder, at der de facto altid er en vis medfinansiering.

⁽³²⁾ Oversat af Tilsynsmyndigheden.

⁽³³⁾ For investeringer er den maksimale støtteintensitet på 7,5 % for mellemstore virksomheder og på 15 % for små virksomheder, mens den er sat til 50 % for konsulentbistand og messer.

⁽³⁴⁾ Punkt 1.4 og 7.1 i arbejdsgrupperapporten.

⁽³¹⁾ Punkt 4.1-4.4 og 5 i arbejdsgrupperapporten.

Myndighederne har dog også forklaret, at de i forbindelse med træprogrammet følger en praksis, hvor nogle projekter finansieres 100 % — og i de tilfælde er der ingen medfinansiering. I den forbindelse har myndighederne henvist til arbejdsgrupperapporten, hvori det hedder, at »Finansieringsandelen under træprogrammet varierer, alt efter projekternes mål og karakter. Ordningen kan finansiere hele projektet, hvis det er vanskeligt at identificere nogen, der kan få direkte gavn af projektet, f.eks. ved rene undersøgelsesprojekter eller forundersøgelser. Finansieringsandelen kan være tilsvarende lav for projekter, der ventes at blive til stor, direkte gavn for projektdeltagerne. EØS-statsstøttereglerne skal følges. Inden for de grænser, disse regler afstikker, skal der udvikles principper og en administrativ praksis for ordningen«⁽³⁵⁾.

Myndighederne har videre forklaret, at der er ydet 100 % finansiering i tilfælde, hvor det har været vanskeligt at identificere nogen, der kunne få direkte gavn af projekterne (eller hvor enkeltvirksomheder kun anses for at få et beskedent udbytte af projektet), f.eks. ved forundersøgelser og rapporter på bestemte målområder. Som et eksempel herpå peger myndighederne på et tilskud på 125 000 NOK til Norsk Treteknisk Institutt til et projekt om produktudvikling inden for afhøvlede paneler til internt brug⁽³⁶⁾. De norske myndigheder oplyste, at resultaterne (af dette projekt) er tilgængelige for instituttets medlemsvirksomheder, og at der generelt er adgang til størsteparten af Norsk Treteknisk Instituts information på instituttets bibliotek.

2.5. De minimis-støtte

De norske myndigheder har udtalt, at der på grundlag af de specifikke regler i træprogrammet er ydet tilskud, som opfylder betingelserne for at blive betragtet som de minimis-støtte. Myndighederne har desuden forklaret, at hvor der er ydet tilskud som de minimis-støtte, har det tilsagn, som modtageren har fået tilsendt, indeholdt en henvisning til de minimis-loftet og tidspunktet såvel som modtagerens pligt til at oplyse om støtte modtaget fra andre kilder inden for de seneste tre år regnet fra det tidspunkt, hvor tilskudstilsagnet blev givet⁽³⁷⁾.

Myndighederne har desuden forklaret, at der findes en administrativ praksis for, at tilskud ydet til f.eks. forskning og udvikling kan »suppleres op med« de minimis-støtte. Denne praksis har hjemmel i de interne EØS-retningslinjer i versionerne fra september 2004 og juli 2005⁽³⁸⁾.

⁽³⁵⁾ Punkt 7.1 i arbejdsgrupperapporten.

⁽³⁶⁾ Selv om dette beløb er at betragte som de minimis-støtte, modtog Norsk Treteknisk Institutt også anden støtte.

⁽³⁷⁾ Denne oplysningspligt er formuleret således: »EØS-regelverket — oplysningsplikt: Tildelingen av tilskuddet skjer i henhold til reglene for bagatellmessig støtte. Ved eventuelle nye søknader om offentlig støtte (uansett støttekilde) har støttetaker plikt til å opplyse om dette tilskuddet. Opplysningsplikten gjelder i 3 år fra tilsagnstidspunktet. Støttetakeren må ikke motta mer enn til sammen 100 000 EUR (ca. kr 815 000) i støtte etter reglene for bagatellmessig støtte over et tidsrom på 3 år.«

⁽³⁸⁾ Punkt 4.2 i disse retningslinjer.

2.6. Varighed

De norske myndigheder har oplyst, at træprogrammet blev iværksat pr. 1. juli 2000 (hvilket er den dato, fra hvilken der kunne ansøges om tilskud) og var i kraft i fem år, indtil udgangen af 2005 (det sidste tilsagn blev givet den 30. december 2005)⁽³⁹⁾.

2.7. Handelen med trævarer

Af regeringens hvidbog til stortinget om værdiskabelse og muligheder i skovsektoren fremgår det, at Norge eksporterer sine træprodukter til EU. I den sammenhæng anføres det specielt i punkt 4.3. i hvidbogen, at »Norge eksporterer ca. 85-90 % av produksjonen av tremasse og papirprodukter og ca. 35 % av trelast-produksjonen. Leveransene til EU-land utgjør henholdsvis 70 % og 90 % av eksporten. Eventuelle strategier eller politiske vedtak innen EU som kan påvirke EUs import av skogindustriprodukter vil kunne få store konsekvenser for den norske skogsektoren«⁽⁴⁰⁾. Af Eurostat-statistikker fremgår det desuden, at der foregår en livlig samhandel med træprodukter inden for EU.⁽⁴¹⁾ Og endelig fremgår det af statistikker fra Norges Statistisk Sentralbyrå, at Norge også importerer betydelige mængder tømmer, forædlet træ og træprodukter (»Tømmer, trelast og kork...«) fra EU⁽⁴²⁾.

2.8. EØS-aftalens rækkevidde

EØS-aftalens artikel 8, stk. 3, fastsætter, at:

»Medmindre andet er fastsat, finder bestemmelserne i denne aftale kun anvendelse på:

- a) varer henhørende under kapitel 25-97 i Det Harmoniserede Varebeskrivelses- og Varenomenklatursystem med undtagelse af varer opført i protokol nr. 2

⁽³⁹⁾ Det bekræftes af forarbejderne til statsbudgetforslaget i in St. prp. nr. 1 (2000-2001) og arbejdsgrupperapporten.

⁽⁴⁰⁾ Tillsynsmyndighedens oversættelse af følgende uddrag: »Norge eksporterer ca 85-90 % av produksjonen av tremasse og papirprodukter og ca 35 % av trelast-produksjonen. Leveransene til EU-land utgjør henholdsvis 70 % og 90 % av eksporten. Eventuelle strategier eller politiske vedtak innen EU som kan påvirke EUs import av skogindustriprodukter vil kunne få store konsekvenser for den norske skogsektoren.«

⁽⁴¹⁾ Eurostat-statistikker for årene fra 1999 til 2004 for såvel import som eksport af forskellige former for forædlet træ og tømmer inden for EU (hvis værdi udtrykkes enten i tusinde m³ eller tons) viser, at der er en betydelig samhandel med træprodukter inden for EU. Følgende statistikker er relevante: i) import og eksport af rundtræ inden for EU-25, rubrikken »fores51«; ii) import af træmasse og papir/karton inden for EU-25, rubrikken »fores62«; iii) eksport af træmasse inden for EU-25, rubrikken »fores62«; iv) import af savskåret træ og træbaserede paneler inden for EU-25, rubrikken »fores61«; og v) eksport af savskåret træ inden for EU-25, rubrikken »fores61«. De kan alle findes på <http://europa.eu.int/comm/eurostat> eller ved at kontakte Eurostat via kontorets netsted.

⁽⁴²⁾ Se netstedet <http://www.ssb.no/muh/tab15-01.shtml>, der viser tabel 15 med overskriften »Samhandelen med utvalgte land etter varegrupper Tosifret SITC. Jan - jul 2006. Millioner kroner«

- b) varer anført i protokol nr. 3 med forbehold af de særlige ordninger i denne protokol.»

Træ og trævarer henhører under kapitel 44.

2.9. Begrundelse for indledning af procedure i sagen

Tilsynsmyndigheden indledte den formelle undersøgelsesprocedure ud fra den foreløbige konklusion, at træprogrammet er forbundet med statsstøtte, der ikke opfylder nogen betingelse i EØS-aftalens undtagelsesbestemmelser. Tilsynsmyndigheden nærede derfor tvivl om, at træprogrammet ville kunne anses for at være foreneligt med EØS-aftalen. Der blev henvist til, at de dokumenter, den norske regering havde fremsendt angående træprogrammet, ikke indeholdt nogen konkrete definitioner på støtteberettigede projekter, støtteberettigede omkostninger eller maksimumbeløb for den støtte, der kunne ydes.

De norske myndigheder blev opfordret til at fremsende oplysninger om eventuelle interne instrukser om, at ordningen skulle implementeres i overensstemmelse med statsstøtteretningslinjerne og/eller gruppefritagelsesforordningerne. Tilsynsmyndigheden pegede imidlertid på, at selv om der skulle være belæg for en sådan administrativ praksis, ville Tilsynsmyndigheden stadigvæk kunne finde ordningen uforenelig med EØS-aftalen i betragtning af den praksis, der gik ud på, at der under træprogrammet blev ydet 100 %-støtte til projekter, hvor den støtteydende myndighed antog, at der ikke forelå statsstøtte, fordi aktiviteten ikke kunne tilskrives enkeltvirksomheder og kun ventedes at resultere i en meget begrænset fordel.

I spørgsmålet om, hvorvidt tilskud ydet i henhold til specifikke bestemmelser om de minimis-støtte under træprogrammet opfylder statsstøtteretningslinjernes de minimis-krav eller kravene i den senere de minimis-forordning (der erstattede statsstøtteretningslinjerne på dette område fra 1. februar 2003) ⁽⁴³⁾, var Tilsynsmyndigheden af den opfattelse, at de relevante bestemmelser ikke så ud til at stemme overens med reglerne for ydelse af de minimis-støtte.

3. Bemærkninger fra de norske myndigheder

3.1. Procedurespørgsmål

De norske myndigheder anerkender, at ordningen burde være blevet formelt anmeldt til Tilsynsmyndigheden, men gør gældende, at den manglende anmeldelse af træprogrammet ikke sig selv betyder, at Tilsynsmyndigheden alene på det grundlag kan drage den konklusion, at ordningen er uforenelig med EØS-aftalen.

⁽⁴³⁾ Det tidligere kapitel 12 i statsstøtteretningslinjerne blev slettet ved Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 198/03/KOL af 5. november 2003. Allerede fra 1. februar 2003 var kapitel 12 imidlertid blevet erstattet med Kommissionens forordning (EF) nr. 69/2001, herefter »de minimis-forordningen«.

3.2. Materielle spørgsmål

Eksistensen af interne instrukser eller tjenstlige ordrer

De norske myndigheder fremfører, at EØS-aftalens materielle statsstøtteregler er blevet overholdt i praksis. For det første foreskrives det i Innovasjon Norges Overordnede Politik, at alle tilskud skal ydes inden for de rammer, der gælder i henhold til internationale aftaler, som Norge er part i. For det andet har Innovasjon Norges sagsbehandlere (via arbejdsgrupperapporten) fået instruks om at implementere træprogrammet i overensstemmelse med EØS-aftalen. De interne EØS-retningslinjer blev opstillet med det formål at gøre det lettere at overholde EØS-aftalen. For det tredje har sagsbehandlerne erfaring med statsstøtteretningslinjerne og deltager i kurser herom. I tvivlsspørgsmål kan de søge rådgivning i Innovasjon Norges juridiske afdeling.

Tilfælde uden statsstøtte

Med hensyn til den praksis, der bestod i 100 %-finansiering af projekter, har de norske myndigheder gjort gældende, at der var tale om projekter, der ikke falder ind under EØS-aftalen, enten fordi der ikke er tale om ydelse af statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, eller fordi der var tale om de minimis-støtte. Myndighederne har fremsendt en tabel, der angiver, hvordan alle de midler, der er ydet under træprogrammet, fordeles sig.

De norske myndigheder hævder, at der i otte tilfælde (som de nævner to eksempler på) er ydet tilskud til projekter, der drejede sig om produkter (f.eks. »stående tømmer«), der ikke er opført i kapitel 25-97 i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatursystem og følgelig ikke er omfattet af EØS-aftalen.

Myndighederne anfører desuden, at der under træprogrammet var 114 tilskudsmodtagere, der ikke er »virksomheder« som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, fordi de ikke udøver nogen økonomisk virksomhed. 15 af dem betragtes som »uddannelses- og forskningsinstitutioner«, i 25 tilfælde er der tale om tilskud til kommuner via »offentlige enheder«, og i 74 tilfælde er der tale om støtte til »brancheorganisationer«.

Hvad angår tilskuddene til »uddannelses- og forskningsinstitutioner« (som der blev nævnt to eksempler på, hvoraf det ene drejede sig om en almennyttig institution), finder myndighederne, at de falder uden for rammerne af EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, i henhold til punkt 2.2 i det tidligere kapitel 14 i statsstøtteretningslinjerne angående forsknings- og udviklingsstøtte, hvor det hedder, at »nonprofit-uddannelses- og forskningsinstitutioner falder normalt ikke ind under EØS-aftalens artikel 61, stk. 1«, og at »når resultaterne af offentligt finansierede F&U-projekter gennemført af sådanne institutioner gøres tilgængelige for den europæiske industri på et ikke-diskriminerende grundlag, vil EFTA-Tilsynsmyndigheden antage, at der normalt ikke er tale om statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1«.

De norske myndigheder gjorde gældende, at støtte til »branche-organisationer« (der er nonprofit-interesseorganisationer, som bl.a. formidler information), ikke er statsstøtte, da støtten ikke ydes (direkte) til virksomheder, men kanaliseres via branche-organisationer, der ikke betragtes som virksomheder. Der blev henvist til Kommissionens beslutning i Asetra-sagen, hvor statsstøtten ifølge de norske myndigheder blev godkendt, fordi Asetra ikke var en virksomhed som omhandlet i EF-traktatens artikel 87, stk. 1 ⁽⁴⁴⁾. Der blev desuden peget på den fortolkning af »begrebet økonomisk fordel«, som EF-Domstolen har anlagt i adskillige sager, og at Domstolens dom i sag C-143/99, *Adria Wien*, tyder på, at der må sondres mellem abstrakte fordele (f.eks. omkostninger, der normalt ikke ville »indgå i virksomhedens budget«) og de omkostninger, den normalt skal afholde. ⁽⁴⁵⁾

Myndighederne gjorde også gældende, at i andre 31 tilfælde (som der blev givet adskillige eksempler på) modtog støttetagere ikke nogen økonomisk fordel, da de ydede en modydelse, og at disse tilfælde derfor ikke faldt ind under EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

De minimis-støtte-

De norske myndigheder henviser til tilsagnsbrevet, hvori det anføres, at modtageren skal oplyse om »støtte modtaget ved eventuelle nye ansøgninger om offentlig støtte ... Denne forpligtelse gælder i tre år fra tilsagnsbrevets dato. Tilskudsmodtageren kan ikke modtage de minimis-støtte på et samlet beløb på over 100 000 EUR (ca. 815 000 NOK) i nogen periode på 3 år«.

Myndighederne gør gældende, at formuleringen »nogen periode på 3 år« gør det klart, at tilskudsmodtageren ikke vil kunne modtage de minimis-støtte i nogen periode på tre år, uanset om den ligger før eller efter tilsagnsbrevet. Pligten til at oplyse om statsstøtte i tre år, som gælder fra tilsagnsbrevets dato, skal læses i sammenhæng med teksten om, at man ikke må modtage statsstøtte i »nogen periode på 3 år«. Ifølge myndighederne har man dermed sikret overholdelse af de minimis-forordningen. Myndighederne anfører tillige, at de fleste tilskud under alle omstændigheder ligger under de minimis-grænsen.

Myndighederne har imidlertid også oplyst, at »[de proceduremæssige] rammer om de minimis-støtte er dog i [nogle] tilfælde ikke blevet overholdt, da støtten blev anset for at stemme overens med de materielle regler og gruppefritagelserne for støtte til SMV, forsknings- og udviklingsstøtte og uddannelsesstøtte«. Myndighederne har siden forklaret, at henvisningen til manglende overholdelse af »procedureregler« beroede på, at der i ti tilfælde blev ydet tilskud på op til den tilladte støtteintensitet, som derefter blev suppleret op med de minimis-støtte, uden at modtageren fik oplysning om støttens de minimis-element.

Støttens forenelighed

De norske myndigheder gør gældende, at Tilsynsmyndigheden i sin vurdering af støttens forenelighed ikke har været tilstrækkeligt opmærksom på den praksis og de procedurer, som Innovasjon Norge følger.

⁽⁴⁴⁾ Kommissionens beslutning af 31. marts 2000 i statsstøttesag N 673/99 (EFT C 184 af 1.7.2000, s. 25).

⁽⁴⁵⁾ Sag C-143/99, *Adria Wien*, Sml. 2001 I, s. 8365.

Myndighederne anfører i alt væsentligt, at der under træprogrammet ikke er ydet nogen støtte som regionalstøtte, og at det måske er den oversigt (i bilaget til de interne EØS-retningslinjer), der fastsætter de maksimale støtteintensiteter (herunder for regionalstøtte), der har skabt misforståelser. Umiddelbart herefter oplyser myndighederne, at der dog er eksempler på, at der er ydet tilskud inden for de maksimale støtteintensiteter, der tillades for forsknings- og udviklingsstøtte, som imidlertid blev suppleret op med et regionalstøttetillæg på 5 %. Som eksempel herpå nævnes tilskud til Trysil Skog AS.

Med hensyn til de 78 tilfælde, hvor der er ydet tilskud til forskning og udvikling (hvor der nævnes tre eksempler), gør myndighederne gældende, at tilskuddene er ydet under overholdelse af de materielle principper i statsstøtteretningslinjerne. Der er taget hensyn til, i hvilken grad et projekt tager sigte på udvikling af ny teknologi, viden eller metoder, og man har prioriteret de mest innovative projekter. Der er også taget hensyn til, om et projekt ville kunne opnå finansiering fra andre kilder, f.eks. under »Skattefunn«-ordningen.

Myndighederne gør gældende, at selv om gruppefritagelsesforordningerne for SMV og uddannelsesstøtte ikke udtrykkeligt nævnes med publikationsreference i de interne EØS-retningslinjer, er disse forordninger »i vid udstrækning inkorporeret«.

II. VURDERING

1. Statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1

EØS aftalens artikel 61, stk. 1, fastsætter, at

»bortset fra de i denne aftale hjemlede undtagelser er støtte, som ydes af EF-medlemsstater, EFTA-stater eller ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelige med denne aftale i det omfang, den påvirker samhandelen mellem de kontraherende parter«.

For at kunne betragtes som statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, skal en foranstaltning opfylde samtlige af følgende fire betingelser: Foranstaltningen skal i) give modtagerne en økonomisk fordel, som de ikke opnår som led i deres normale aktiviteter, ii) denne fordel skal gives dem af staten eller med statsmidler og skal iii) være selektiv ved at begunstige bestemte virksomheder eller produktionen af bestemte varer og iv) fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem kontraherende parter.

1.1. Økonomisk fordel

Foranstaltningen skal give modtagerne en økonomisk fordel, som de ikke ville have opnået under normale omstændigheder.

Inden for rammerne af træprogrammet yder de norske myndigheder tilskud til virksomheder, myndigheder, organisationer osv., der kan bidrage til at virkeliggøre programmets mål. De tilskudsmodtagende virksomheder opnår en økonomisk fordel i form af et tilskud, som de ikke ville have opnået under normale omstændigheder.

1.2. Statsmidler

Fordelen skal være ydet af staten eller med statsmidler.

De tilskud, der ydes under træprogrammet, finansieres af landbrugs- og fødevareministeriet og kommer direkte fra statsbudgettet.

1.3. Begunstigelse af visse virksomheder eller visse produktioner

Foranstaltningen skal begunstige bestemte virksomheder eller produktionen af bestemte varer.

Af de forskellige lovforarbejder (bl.a. hvidbogen, indstillingen og arbejdsgrupperapporten), der lå til grund for statsbudgetterne og indførelsen af træprogrammet, fremgår det, at programmet tager sigte på at forbedre værdikæden inden for i) træforædling og ii) relationerne i hele værdikæden fra skov til marked (hvilket omfatter levering af råmaterialer til den træforarbejdende industri), kombineret med et generelt mål om at øge brugen af træ og træbaserede produkter.

Der ydes således kun tilskud fra træprogrammet, når det skønnes at kunne gavne træforædlingssektoren og de dertil knyttede industrier såvel som råmaterialeforsyningen til disse industrier. Træprogrammet begunstiger derfor virksomheder i træindustrien og har følgelig en selektiv karakter. I den forbindelse har EF-Domstolen statueret, at en foranstaltning kan være selektiv, også selv om den omfatter (virksomhederne i) en hel sektor ⁽⁴⁶⁾.

Det bemærkes, at selv om der også kan ydes tilskud fra træprogrammet til virksomheder i andre industrigrene (f.eks. industrigrene, der bruger træ sammen med andre materialer), er der kun tale om industrigrene, der kan bidrage til virkeliggørelsen af programmets overordnede mål, som er at forbedre værdikæden inden for træforædling. Tilsynsmyndigheden finder derfor, at denne mulighed i sidste ende også tager sigte på at begunstige virksomheder i træforædlingsindustrien og dertil knyttede træforarbejdende industrier.

1.4. Fordrejning af konkurrencen og påvirkning af samhandelen mellem kontraherende parter

Foranstaltningen skal fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen mellem de kontraherende parter.

Inden for rammerne af træprogrammet yder de norske myndigheder tilskud til virksomheder i træforædlingsindustrien (og dertil knyttede industrier). Den norske industri eksporterer en stor del af sit tømmer og sine forædlede træprodukter (op til

90 %) til andre EØS-lande, hvor der foregår en omfattende samhandel med træprodukter. Desuden importerer Norge også tømmer, forarbejdet træ og træprodukter fra EU. Under disse omstændigheder vil ydelsen af tilskud til virksomheder styrke modtagernes stilling i forhold til konkurrerende virksomheder i træforædlingsindustrien (og den dertil knyttede industri) beliggende i Norge eller i andre EØS-lande. Eftersom træ blot er et af de råmaterialer, der bruges i byggeindustrien, vil tilskud ydet fra træprogrammet til byggevirksomheder desuden styrke og forstærke deres stilling i forhold til deres konkurrenter i byggesektoren ⁽⁴⁷⁾.

Tilsynsmyndigheden finder på grundlag heraf, at ydelsen af finansiel støtte til virksomheder inden for rammerne af træprogrammet vil fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen.

1.5. Konklusion angående ordningens karakter af statsstøtte

I lyset af det ovenstående har Tilsynsmyndigheden draget den konklusion, at træprogrammet opfylder betingelserne i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, og følgelig indebærer statsstøtte. De norske myndigheder har imidlertid gjort gældende, at nogle af de individuelle tilskud, der er ydet under træprogrammet, ikke falder ind under EØS-aftalens anvendelsesområde eller ikke opfylder kriterierne for at udgøre statsstøtte.

Tilsynsmyndigheden har taget det standpunkt (der ikke anfægtes af de norske myndigheder), at træprogrammet er en retsakt, der hjemler ydelse af individuelle tilskud til de virksomheder, der på en generel og abstrakt måde er defineret i retsakten, uden at yderligere gennemførelsesbestemmelser er nødvendige. Ordningen opfylder derfor betingelserne for at blive betragtet som en støtteordning som defineret i artikel 1, litra d), i del II i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen. Tilsynsmyndigheden henviser i den forbindelse til, at EF-Domstolen i sag C-310/99 statuerede, at »den anfægtede beslutning skal ikke indeholde en analyse af støtte, der er tildelt i individuelle tilfælde i henhold til denne ordning. Det er alene ved en eventuel tilbagesøgning af støtte, at det er nødvendigt at efterprøve hver berørt virksomheds individuelle situation« ⁽⁴⁸⁾. I overensstemmelse med denne retspraksis har Tilsynsmyndigheden vurderet træprogrammet på grundlag af ordningens karakter (og ikke ud fra de særlige træk ved de enkelte tilskudstildelinger under ordningen). De norske myndigheders argumenter kan ikke påvirke denne vurdering, men vil kun komme ind i billedet, når og hvis der bliver tale om tilbagesøgning. Den konklusion, der drages med hensyn til ordningens forenelighed eller uforenelighed med EØS-aftalen, har ingen indvirkning på spørgsmålet om tilbagesøgning af konkrete tilskud, der er ydet. Som anført i den ovenfor citerede dom, henhører dette spørgsmål under den næste etape, og tilbagesøgning bliver kun aktuelt i de tilfælde, hvor de materielle statsstøtteregler rent faktisk er tilisdesat.

⁽⁴⁶⁾ Forenede sager E-5/04, E-6/04 og E-7/04, Fesil og Finnford, Pil m.fl., EFTA-domssamling 2005, s. 117, præmis 77. Denne dom stemmer overens med de principper, EF-Domstolen dom opstillede i sag C-75/97, Belgien mod Kommissionen, Sml. 1999 I, s. 3671, præmis 33. Se også sag C-66/02, Italien mod Kommissionen, Sml. 2005 I, s. 10901, præmis 95.

⁽⁴⁷⁾ Se i den forbindelse sag 730/79, Philip Morris mod Kommissionen, Sml. 1989, s. 2671, præmis 11, hvor det statueres, at »når en finansiel støtte, som ydes af en stat, styrker en virksomheds position i forhold til andre virksomheder, som den konkurrerer med i samhandelen inden for Fællesskabet, må det antages, at denne samhandel påvirkes af støtten«.

⁽⁴⁸⁾ Sag C-310/99, Italien mod Kommissionen, Sml. 2002 I, s. 2289, præmis 91. I sag C-66/02, Italien mod Kommissionen, Sml. 2005 I, s. 10901, præmis 91, udtalte Domstolen, at »i forbindelse med en støtteordning kan Kommissionen begrænse sig til at undersøge ordningens nærmere indhold uden at være forpligtet til at undersøge hver eneste anvendelse af ordningen [...] med henblik på at vurdere, om den nævnte ordning indeholder støtteelementer«. Se også sag E-2/05, ESA mod Island, Sml. 2005, EFTA-domssamling 2005, s. 202, præmis 24.

Tilsynsmyndigheden bemærker, at de norske myndigheder ikke har anfægtet, at træprogrammet åbner mulighed for ydelse af tilskud i relation til varer, der er omfattet af EØS-aftalen, såsom trævarer. De norske myndigheder har heller ikke bestridt, at træprogrammet giver mulighed for at yde tilskud til enheder, der opfylder betingelserne for at blive betragtet som virksomheder efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Endelig er det heller ikke blevet anfægtet, at der under træprogrammet ikke udelukkende er ydet finansiering til virksomheder, der har ydet en modydelse.

Med andre ord tog ordningen i sig selv sigte på ydelse af statsstøtte. At nogle modtagere af tilskud fra træprogrammet måske ikke falder ind under EØS-aftalen (fordi deres varer ikke er omfattet af aftalen, eller fordi de selv ikke er virksomheder som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1), ændrer intet ved, at træprogrammet udgør en støtteordning som efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

2. Procedurekrav

I henhold til artikel 1 stk. 3, i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen skal »EFTA-Tilsynsmyndigheden underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil (...). Den pågældende stat må ikke gennemføre de påtænkte foranstaltninger, før den nævnte procedure har ført til endelig beslutning«.

Tilsynsmyndigheden bemærker allerførst, at eftersom kapitel 44 i det harmoniserede varebeskrivelses- og varenomenklatorsystem (træ og trævarer) er omfattet af EØS-aftalen, må træprogrammet vurderes på grundlag af aftalen. De norske myndigheder anmeldte ikke træprogrammet, før det blev iværksat, og har derfor tilsidesat deres forpligtelse i henhold til artikel 1, stk. 3, i del I i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen. Den statsstøtte, der er ydet under træprogrammet, udgør følgelig »ulovlig« statsstøtte som omhandlet i artikel 1, litra f), i del II i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen.

3. Støttens forenelighed

Indledningsvis bemærker Tilsynsmyndigheden, at træprogrammet indeholdt nærmere bestemmelser angående formål og støtteberettigede omkostninger, men imidlertid ikke så ud til at indeholde nogen betingelser for ydelse af støtte. En ordning uden nogen konkrete begrænsninger for ydelse af støtte (f.eks. hvad støtteintensiteten angår), vil ikke af Tilsynsmyndigheden kunne godkendes som værende forenelig med EØS-aftalen. Den omstændighed, at Tilsynsmyndighedens statsstøtteregler måske i praksis er blevet overholdt i individuelle tilfælde, ændrer intet ved denne holdning, men har som nævnt ovenfor under punkt I-1.5, alene betydning for, om det er nødvendigt at tilbagesøge støtten.

I den forbindelse bemærker Tilsynsmyndigheden imidlertid, at de norske myndigheder har oplyst, at henvisningen i arbejdsgrupperapporten til, at ordningen skal gennemføres på grundlag af »principper og praksis« inden for de EØS-retlige rammer, er

en implicit henvisning til de interne EØS-retningslinjer. Tilsynsmyndigheden forstår det således, at disse retningslinjer, der bl.a. fastsætter de maksimale støtteintensiteter, der i henhold til EØS-retten gælder i forskellige situationer, skulle betragtes som reglerne for ordningen og betingelserne for ydelse af støtte under træprogrammet. Ordningen indeholdt med andre ord et identificerbart sæt regler, der afstak grænser for ydelse af støtte under ordningen.

Hvad angår de norske myndigheders argument om, at »retningslinjerne løbende revideres«, erindres der om, at spørgsmålet om ulovlig statsstøttes forenelighed med EØS-aftalen skal vurderes i overensstemmelse med de materielle kriterier, der er indeholdt i foranstaltningen på det tidspunkt, hvor støtten er ydet, eller for en støtteordnings vedkommende, på det tidspunkt, hvor støtteordningen blev indført. Enhver revision af en ordnings regler skal desuden underkastes en vurdering for at fastslå, om der er tale om en ændring af ordningen som omhandlet i beslutning 195/04/KOL⁽⁴⁹⁾. I den vurdering, der foretages nedenfor, analyseres det derfor, om Innovasjon Norges interne EØS-retningslinjer, med de efterfølgende ændringer, som regler for træprogrammet kunne betragtes som værende forenelige med EØS-aftalen og i særdeleshed med Tilsynsmyndighedens statsstøtteretningslinjer og gruppefritagelsesforordningerne, således som de var gældende på hvert af de relevante tidspunkter.

3.1. Forenelighed med EØS-aftalens artikel 61, stk. 2

Ingen af undtagelserne i EØS-aftalens artikel 61, stk. 2, gælder i denne sag, eftersom træprogrammet ikke tager sigte på de heri fastsatte mål.

3.2. Forenelighed med EØS-aftalens artikel 61, stk. 3

En statsstøtteforanstaltning anses for at være forenelig med EØS-aftalen efter aftalens artikel 61, stk. 3, litra a), når den tager sigte på at fremme den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der er alvorlig underbeskæftigelse. Da det norske regionalstøttekort imidlertid ikke har fastlagt sådanne områder, er denne bestemmelse ikke relevant⁽⁵⁰⁾.

Desuden finder undtagelsesbestemmelsen i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra b), ikke anvendelse, eftersom den statsstøtte, der ydes under træprogrammet, ikke tager sigte på at fremme gennemførelsen af et vigtigt projekt af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i den norske økonomi.

⁽⁴⁹⁾ Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 195/04/KOL af 14. juli 2004 (EUT L 139 af 25.5.2006, s. 37), som ændret ved Tilsynsmyndighedens beslutning nr. 319/05/KOL af 14. december 2005 (EUT C 286 af 23.11.2006, s. 9). Se også sag T-195/01, Gibraltar mod Kommissionen, Sml. 2001 II, s. 3915. Det bemærkes at, eftersom ordningen oprindeligt blev indført ulovligt rent proceduremæssigt, må alle senere ændringer af denne ordning også betragtes som ulovlig statsstøtte.

⁽⁵⁰⁾ Tilsynsmyndighedens beslutning 327/99/KOL af 16. december 1999 om kortet over støtteberettigede områder og støtteniveauer (Norge).

Undtagelsesbestemmelsen i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), ifølge hvilken statsstøtte, der fremmer udviklingen af visse økonomiske aktiviteter eller økonomiske regioner og ikke påvirker handelsvilkårene på en måde, der er i strid med den fælles interesse, kan anses for forenelig med EØS-aftalen, vil derimod muligvis kunne finde anvendelse. Det vil være tilfældet, hvis foranstaltningen stemmer overens med statsstøtteretningslinjerne eller en relevant gruppefritagelsesforordning.

Regionalstøtte

Virksomheder bliver regionalstøtteberettigede, når de ligger i bestemte områder defineret på grundlag af det ovennævnte norske regionalstøttekort, og når betingelserne i statsstøtteretningslinjerne om regionalstøtte er opfyldt ⁽⁵¹⁾.

De norske myndigheder har gjort gældende, at der ikke under træprogrammet er ydet støtte i form af regionalstøtte. Tilsynsmyndigheden bemærker imidlertid, at træprogrammet er blevet implementeret på grundlag af de interne EØS-retningslinjer, der åbner mulighed for ydelse af regional (investerings-) støtte. ⁽⁵²⁾ Myndighederne har desuden henvist til tilfælde, hvor forsknings- og udviklingsstøtte blev suppleret op med et regionalstøttetillæg på 5 % (et af eksemplerne herpå er Trysil Skog AS).

Tilsynsmyndigheden bemærker, at betingelserne i statsstøtteretningslinjerne for regionalstøtte også skal være opfyldt i tilfælde, hvor der ydes regionalstøttetillæg. Hverken arbejdsgrupperapporten eller de interne EØS-retningslinjer nævner imidlertid noget om, hvilke betingelser der skal være opfyldt, for at der kan ydes regionalstøtte, som f.eks. fordele affødt for regionen (i form af produktive investeringer eller jobskabelse), og de indeholder heller ingen henvisning til Norges regionalstøttekort. Under disse omstændigheder kan Tilsynsmyndigheden ikke forvisse sig om, at reglerne om regionalstøtte under træprogrammet stemmer overens med statsstøtteretningslinjerne for regionalstøtte.

Støtte til forskning og udvikling

Statsstøtte til forskning og udvikling vil kunne anses for at være forenelig med EØS-aftalen efter EØS-aftalen, når de relevante betingelser i statsstøtteretningslinjerne er opfyldt ⁽⁵³⁾. Statsstøt-

teretningslinjerne giver en definition af forskellige former for forskning og udvikling, bl.a. »grundforskning«, »industriel forskning« og »udviklingsaktiviteter forud for det kommercielle stadium«, og fastlægger de støtteintensiteter, der gælder for dem.

Tilsynsmyndigheden bemærker, at den støtteberettigede forskning, de støtteberettigede omkostninger og de støtteintensiteter, der er fastsat i de interne EØS-retningslinjer, stemmer overens med dem, der er fastsat i statsstøtteretningslinjerne for forskning og udvikling, undtagen med hensyn til tekniske forundersøgelser. Mens tabellen over støtteintensiteter i de interne EØS-retningslinjer anfører to forskellige støtteintensiteter for tekniske forundersøgelser gennemført af store virksomheder i forbindelse med forskning på prækonkurrencestadiet, nemlig 50 % og 55 % ⁽⁵⁴⁾, fastsættes det udtrykkeligt i statsstøtteretningslinjerne, at en kombination af tillæg ikke må føre til, at støtteintensiteten kommer op over 50 % for forskning på prækonkurrencestadiet ⁽⁵⁵⁾.

Da en af støtteintensiteterne i de interne retningslinje ikke stemmer overens med statsstøtteretningslinjerne, og da der ikke er belæg for, at der findes en instruks til sagsbehandlerne om at anvende støtteintensiteter for OFU/IFU-ordningen, der stemmer overens med statsstøtteretningslinjerne, må reglerne for træprogrammet antages at åbne mulighed for en støtteintensitet, som overstiger det loft, der er fastsat i statsstøtteretningslinjerne. Tilsynsmyndigheden har desuden ikke hørt noget argument for at acceptere en højere støtteintensitet end den i statsstøtteretningslinjerne fastsatte.

Støtte til SMV og uddannelsesstøtte

Støtte ydet i overensstemmelse med gruppefritagelsesforordningerne for SMV- og/eller uddannelsesstøtte anses for at være forenelig med EØS-aftalen, forudsat at støtteordningen opfylder alle betingelserne i den relevante gruppefritagelsesforordning og indeholder en udtrykkelig henvisning hertil (der skal henvises til forordningens titel, og publikationsreferencen til *Den Europæiske Unions Tidende* skal angives) ⁽⁵⁶⁾. Hverken statsbudgetterne, arbejdsgrupperapporten eller nogen af de andre forarbejder til træprogrammet indeholder imidlertid nogen henvisning til gruppefritagelsesforordningen for SMV-støtte eller gruppefritagelsesforordningen for uddannelsesstøtte. Desuden har Tilsynsmyndigheden ikke fra de norske myndigheder modtaget nogen oplysninger om anvendelse af nogen af gruppefritagelsesforordningerne til offentliggørelse i EU-Tidende. De norske myndigheder har følgelig ikke opfyldt kravene i gruppefritagelsesforordningerne, og træprogrammet kan derfor ikke anses for at opfylde betingelserne i gruppefritagelsesforordningerne.

⁽⁵¹⁾ Det tidligere kapitel 25 i statsstøtteretningslinjerne om regionalstøtte blev den 6. april 2006 erstattet af nye retningslinjer og Kommissionens forordning (EF) nr. 1628/2006 (inkorporeret ved det blandede udvalgs beslutning nr. 157, offentliggjort i EUT L 89 af 29.3.2007, s. 33, og EØS-tillæg nr. 15 af 29.3.2007, s. 24). Forordningen trådte i kraft den 9. december 2006.

⁽⁵²⁾ Se (regionalstøtte-)lofterne i tabellen i bilaget til de interne EØS-retningslinjer og forklaringen angående investeringsstøtte (punkt 4.6).

⁽⁵³⁾ De tidligere retningslinjer for forskning og udvikling blev erstattet af nye retningslinjer den 7. februar 2007.

⁽⁵⁴⁾ 2000- og 2001-versionerne ser ikke ud til at fastsætte nogen specifik støtteintensitet for tekniske forundersøgelser overhovedet.

⁽⁵⁵⁾ Punkt 5.3(7) i det daværende kapitel 14 i statsstøtteretningslinjerne for forsknings- og udviklingsstøtte.

⁽⁵⁶⁾ Se artikel 3, stk. 3, i gruppefritagelsesforordningerne for henholdsvis SMV-støtte og uddannelsesstøtte. Når de formelle betingelser i gruppefritagelsen er opfyldt, er støtteforanstaltningen ikke anmeldelsespligtig.

Træprogrammet vil ikke desto mindre kunne anses for at være foreneligt med EØS-aftalen på grundlag af EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), i lyset af de materielle principper, der opstilles i gruppefritagelsesforordningerne for SMV-støtte og uddannelsesstøtte. I den forbindelse bemærker Tilsynsmyndigheden, at alle definitioner, støtteberettigede omkostninger og støtteintensiteter for uddannelsesstøtte i de interne EØS-retningslinjer ⁽⁵⁷⁾ stemmer overens med gruppefritagelsesforordningen for uddannelsesstøtte. Også definitioner, støtteberettigede udgifter og støtteintensiteter for SMV-støtte til konsulentbistand og messer i de interne EØS-retningslinjer ⁽⁵⁸⁾ stemmer overens med gruppefritagelsesforordningen for støtte til SMV.

Ifølge punkt 4.3.2 i de interne EØS-retningslinjer kan der ydes støtte til SMV til »netværk og samarbejde«, hvilket er formål, der helt klart ikke falder ind under de materielle bestemmelser i SMV-gruppefritagelsesforordningen. Spørgsmålet er derfor, om støtte til sådanne formål vil kunne anses for at være forenelig på grundlag af statsstøtteretningslinjerne for SMV-støtte eller på grundlag af de materielle principper, der er opstillet i disse retningslinjer eller i direkte medfør af EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c) ⁽⁵⁹⁾.

I statsstøtteretningslinjerne hedder det, at der kan ydes støtte til SMV til »samarbejde«, forudsat at den ikke påvirker konkurrencen i strid med den fælles interesse. På grundlag heraf finder Tilsynsmyndigheden, at den mulighed, de interne EØS-retningslinjer åbner for at yde støtte til SMV til »identificering af samarbejdspartnere, strategier og formalisering af samarbejde i etableringsfasen« nok vil kunne accepteres.

Derimod finder Tilsynsmyndigheden, at muligheden for at finansiere uidentificerede »ekstraordinære fælles tiltag« ⁽⁶⁰⁾ i den »operationelle fase« åbner op for, at der kan finansieres en lang række forskellige foranstaltninger, der ikke nødvendigvis ville falde ind under samarbejde mellem SMV og derfor vil kunne påvirke konkurrencen i strid med den fælles interesse. På spørgsmål herom svarede de norske myndigheder, at denne form for finansiering udelukkende tog sigte på konsulentbistand. I samme forbindelse udtalte myndighederne imidlertid, at denne bestemmelse også åbnede mulighed for at finansiere »dertil knyttede tjenester« i relation til netværksstøtte.

Tilsynsmyndigheden finder, at den ikke ud fra så vage og uafgrænsede bestemmelser kan føle sig sikker på, at ordningens regler om støtte til SMV stemmer overens med statsstøtteretningslinjerne for SMV eller de materielle principper i dem, og at de derfor ikke kan godkendes som værende forenelige med EØS-aftalen efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c).

⁽⁵⁷⁾ Punkt 4.4 i disse retningslinjer.

⁽⁵⁸⁾ Punkt 4.3 og 4.3.1 i disse retningslinjer.

⁽⁵⁹⁾ Det tidligere SMV-kapitel i statsstøtteretningslinjerne blev pr. 26. juni 2002 erstattet af gruppefritagelsesforordningen for SMV.

⁽⁶⁰⁾ Bl. a. foranstaltning svarende til »kompetanseheving«.

100 %-finansieringen af projektomkostninger

Ifølge arbejdsgrupperapporten skal der under denne ordning være mulighed for 100 %-finansiering af et projekts omkostninger, når det er vanskeligt at identificere nogen, der kan få direkte gavn af projektet. Myndighederne har forklaret, at denne 100 %-finansiering f.eks. kan komme på tale i tilfælde, hvor det er vanskeligt at identificere nogen direkte begunstiget, eller hvor modtagerne kun anses for at få beskeden gavn af projektet (f.eks. ved forundersøgelser, undersøgelser og rapporter på bestemte målområder), idet der i disse tilfælde ikke anses at foreligge nogen statsstøtte ⁽⁶¹⁾.

Med hensyn til denne praksis er der to ting at bemærke: 1) selv om de norske myndigheder nævner forundersøgelser og rapporter som eksempler på tilfælde, hvor der ikke er tale om statsstøtte, fastsættes der i retningslinjerne for forskning og udvikling maksimumsintensiteter for støtte til gennemførlighedsundersøgelser, hvoraf det fremgår, at finansiering af undersøgelser (selv forundersøgelser) kan udgøre statsstøtte ⁽⁶²⁾, og 2) medmindre den støtte, der er tale om, ligger under de minimisgrænsen, kan den omstændighed, at modtageren kun opnår en beskeden fordel, ikke i sig selv udelukke, at der kan være tale om statsstøtte.

I lyset heraf finder Tilsynsmyndigheden, at denne 100 %-finansiering af et projekts omkostninger ikke er baseret på kriterier, der kan sikre, at enhver statsstøtte er udelukket, og da statsstøtteretningslinjerne ikke indeholder nogen bestemmelse om, at 100 %-finansiering kan accepteres, ligesom det i dette tilfælde heller ikke er blevet fremført, at en sådan støtteintensitet skulle være tilladt i direkte medfør af EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c), finder Tilsynsmyndigheden, at en ordning, der åbner mulighed for en sådan praksis, ikke er forenelig med EØS-aftalen.

Konklusion

Som det fremgår af det ovenstående, opfylder træprogrammet i flere henseender ikke betingelserne i statsstøtteretningslinjerne og opfylder heller ikke undtagelsesbetingelserne i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra c). Tilsynsmyndigheden finder derfor ikke, at træprogrammet kan anses for at være foreneligt med EØS-aftalen.

3.3. De minimis-støtte

Ifølge de norske myndigheder indeholder træprogrammet bestemmelser angående krav, der — når de er opfyldt — sikrer, at tilskuddene opfylder de minimis-betingelserne. Tilsynsmyndigheden finder ikke, at de relevante bestemmelser i træprogrammet opfylder de minimis-betingelserne.

⁽⁶¹⁾ Denne praksis med 100 %-finansiering rejser problemer både i relation til tilstedeværelsen af statsstøtte og i relation til foreneligheden. I betragtning af, at der i arbejdsgrupperapporten henvises til denne mulighed, må det formodes, at ordningen forudser en sådan praksis, og at det derfor er nødvendigt at tage stilling til, om reglerne for denne praksis er forenelige (dette afsnit). Spørgsmålet om, hvorvidt der er tale om statsstøtte eller ej, er kun relevant i forbindelse med spørgsmålet om tilbagesøgning.

⁽⁶²⁾ Punkt 5.3(7) i det daværende kapitel 14 om støtte til forskning og udvikling.

Støtte, der opfylder de minimis-betingelserne i statsstøtteredningslinjerne eller den senere de minimis-forordning, betragtes ikke som statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, og er ikke anmeldelsespligtig. Da træprogrammet blev indført mellem 1. juli 2000 og udgangen af 2005, er begge sæt de minimis-regler relevante for vurdering af ordningen ⁽⁶³⁾.

I såvel de minimis-forordningen som i statsstøtteredningslinjerne fastsættes det, at de nationale myndigheder kun må yde de minimis-støtte efter først at have forvisset sig om, at støtten ikke medfører, at det samlede de minimis-støttebeløb, som virksomheden modtager, øges i kraft af anden de minimis-støtte modtaget i løbet af de foregående tre år. I henhold til såvel de minimis-forordningen som statsstøtteredningslinjerne består en af måderne, hvorpå man kan sikre sig, at de minimis-loftet ikke overskrides, i at indhente oplysninger fra modtageren herom ⁽⁶⁴⁾.

Når der ydes de minimis-støtte under træprogrammet, henvises der til de minimis-reglerne, og modtagerne underrettes om deres pligt til at oplyse myndighederne om anden de minimis-støtte, de har modtaget i tre år, efter at tilsagnet de minimis-støtten blev givet.

I sin beslutning om at indlede formel undersøgelsesprocedure fandt Tilsynsmyndigheden, at eftersom denne informationspligt kun omfatter de minimis-støtte modtaget, efter at der er modtaget de minimis-støtte under træprogrammet, har modtagerne har ikke fået pålagt pligt til at oplyse, om de har modtaget nogen anden de minimis-støtte, før de modtog de minimis-støtten fra træprogrammet. De norske myndigheder har imidlertid fremført, at der i tilsagnsbrevet også henvises til reglen om, at enhver støtte modtaget »i nogen periode på 3 år« ikke må overskride de minimis-loftet.

Tilsynsmyndigheden bemærker, at kravet om, at modtageren skal oplyse om al støtte »ydet efter tilsagnsbrevet« står i modstrid med henvisningen til reglen om, at enhver støtte modtaget i løbet af »nogen periode på 3 år« ikke må overskride de minimis-loftet. Under disse omstændigheder kan Tilsynsmyndigheden ikke føle sig sikker på, at en modtager helt klart ville opfatte dette budskab som en pligt til at oplyse om enhver støtte modtaget i »nogen periode på 3 år«. Tilsynsmyndigheden fastholder derfor sit oprindelige standpunkt, som er, at i det omfang hvor denne bestemmelse skal ses som en del af ordnin-

gens regler, kan det ikke på grundlag heraf udledes, at de på forhånd sikrer, at reglerne om de minimis-støtte er overholdt ⁽⁶⁵⁾.

Bortset derfra bemærker Tilsynsmyndigheden, at der i hvert fald i de versioner af de interne EØS-retningslinjer, der er stammer fra september 2004 og juli 2005, åbnes mulighed for en praksis gående ud på, at tilskud ydet til f.eks. forskning og udvikling kunne suppleres op med yderligere tilskud ydet som de minimis-støtte ⁽⁶⁶⁾. På linje med Kommissionens beslutning i Kahla Porzellan GmbH-sagen finder Tilsynsmyndigheden, at hvis støtten — på grund af det samlede beløb ydet til samme virksomhed gennem tre år — overskrider de minimis-loftet, er det hele beløbet, der må betragtes som statsstøtte ⁽⁶⁷⁾. Tilsynsmyndigheden finder derfor, at en praksis, der går ud på, at de minimis-loftet kun overholdes for en del af den støtte, der ydes til en virksomhed, pr. definition indebærer muligheden for, at den samlede støtte, der ydes, vil kunne overskride de minimis-loftet. ⁽⁶⁸⁾

I lyset af det ovenstående finder Tilsynsmyndigheden, at de relevante regler i træprogrammet ikke opfylder de minimis-betingelserne, og at træprogrammet derfor ikke kan godkendes som værende foreneligt med EØS-aftalen.

4. Konklusion

På grundlag af oplysningerne fra de norske myndigheder finder Tilsynsmyndigheden, at der under træprogrammet ydes statsstøtte som omhandlet i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, der ikke er forenelig med EØS-aftalen. På linje med Kommissionens praksis på dette område finder Tilsynsmyndigheden dog, at selv om træprogrammet som støtteordning betragtet er uforeneligt med EØS-aftalen, kan individuel støtte ydet under træprogrammet, der opfylder betingelserne i statsstøtteredningslinjerne om støtte til SMV og/eller forskning og udvikling eller de materielle regler i gruppefritagelsesforordningerne for SMV-støtte og uddannelsesstøtte, erklæres forenelig med EØS-aftalen ⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁵⁾ Den omstændighed, at mange tilsagn måske holder sig under de minimis-loftet, er ikke relevant, eftersom Tilsynsmyndigheden i sin vurdering af statsstøtteforanstaltningens forenelighed alene skal holde sig til træprogrammets indhold. Den faktiske situation vil være relevant for spørgsmålet om tilbagesøgning.

⁽⁶⁶⁾ Se den nærmere beskrivelse af denne praksis under punkt 1-2.5 ovenfor.

⁽⁶⁷⁾ Kommissionens beslutning 2003/643/EF om Tysklands statsstøtte til fordel for Kahla Porzellan GmbH og Kahla/Thüringen Porzellan GmbH (EUT L 227 af 11.9.2003, s. 12). På samme måde gælder, at der ved vurderingen af, om de relevante statsstøtteintensiteter i statsstøtteredningslinjerne er overholdt, må tages hensyn til den samlede støtte, der er ydet til den samme virksomhed.

⁽⁶⁸⁾ Det bemærkes, at de relevante støtteintensiteter også skal overholdes. Når der ydes de minimis-støtte i kombination med anden støtte, må det samlede støttebeløb ikke overstige de maksimale støtteintensiteter for de forskellige støttetyper. Det gælder naturligvis kun, når ikke hele den samlede støtte opfylder de minimis-betingelserne.

⁽⁶⁹⁾ Se f.eks. Kommissionens beslutning 2004/343/EF om Frankrigs støtteordning for overtagelse af kriseramte virksomheder (EUT L 108 af 16.4.2004, s. 38), og Kommissionens beslutning 2003/86/EF om den spanske stats støtteordning fra 1993 for nyoprettede virksomheder i Vizcaya (Spanien) (EUT L 40 af 14.2.2003, s. 11).

⁽⁶³⁾ Som anført af de norske myndigheder, er det den dato, hvor de norske myndigheder gav deres tilsagn, der er afgørende for, om det er det tidligere kapitel 12 i statsstøtteredningslinjerne eller den efterfølgende de minimis-forordning, der finder anvendelse på det pågældende tilskud.

⁽⁶⁴⁾ Se henvisningen til »kontrolforanstaltninger« i statsstøtteredningslinjerne.

Da træprogrammet ikke er blevet anmeldt til Tilsynsmyndigheden, udgør enhver ydelse af statsstøtte efter EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, under træprogrammet ulovlig statsstøtte som omhandlet i artikel 1, litra f), i del II i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen. Af artikel 14 i del II i protokol nr. 3 til tilsyns- og domstolsaftalen følger, at Tilsynsmyndigheden skal påbyde, at ulovlig støtte, der er uforenelig med statsstøttereglerne efter EØS-aftalen, skal tilbagebetales af støttemodtagerne. Dette gælder dog ikke i) individuel støtte, der opfylder de minimis-betingelserne i statsstøtteretningslinjerne eller de minimis-forordningen, og ii) individuel støtte, der er fundet forenelig med EØS-aftalen på grundlag af statsstøtteretningslinjerne for støtte til SMV og/eller forskning og udvikling eller på grundlag af gruppefritagelsesforordningerne for SMV-støtte og uddannelsesstøtte, og som stemmer overens med de relevante støtteintensiteter fastsat i disse regler —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Træprogrammet er ikke foreneligt med EØS-aftalen i henhold til EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

Artikel 2

Individuel støtte ydet under træprogrammet udgør ikke statsstøtte, hvis den opfylder de minimis-betingelserne i statsstøtteretningslinjerne eller de minimis-forordningen, alt efter hvilket regelsæt der var gældende på tidspunktet for støttens ydelse.

Artikel 3

Individuel støtte ydet under træprogrammet, der opfylder betingelserne i statsstøtteretningslinjerne om støtte til SMV og/eller forskning og udvikling eller de materielle regler i gruppefritagelsesforordningerne om SMV-støtte og uddannelsesstøtte, er forenelig med EØS-aftalen, når de tilladte maksimale støtteintensiteter er overholdt.

Artikel 4

De norske myndigheder træffer enhver nødvendig foranstaltning til at tilbagesøge den i artikel 1 omhandlede støtte, men ikke den i artikel 2 og 3 omhandlede støtte.

Artikel 5

Tilbagesøgning iværksættes omgående og i overensstemmelse med de nationale retsplejeregler, forudsat at de åbner mulighed for omgående og effektiv gennemførelse af denne beslutning. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter og renters rente fra den dato, hvor den blev stillet til rådighed for støttemodtagerne, og indtil den er tilbagebetalt. Renterne beregnes på grundlag af artikel 9 i beslutning nr. 195/04/KOL⁽⁷⁰⁾.

Artikel 6

De norske myndigheder underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning EFTA-Tilsynsmyndigheden om, hvilke foranstaltninger de har truffet for at efterkomme den.

Artikel 7

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Norge.

Artikel 8

Kun den engelske udgave er autentisk.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. januar 2008.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Per SANDERUD
Formand

Kurt JAEGER
Medlem af kollegiet

⁽⁷⁰⁾ Se fodnote 49.

BILAG I

STØTTEBERETTIGEDE UDGIFTER IFØLGE DE INTERNE EØS-RETNINGSLINJER

For støtte til små og mellemstore virksomheder (SMV) ⁽¹⁾ er de støtteberettigede udgifter i) konsulentbistand fra eksterne konsulenter (undtagen løbende eller periodisk konsulentbistand og konsulentbistand i relation til normale driftsudgifter); ii) førstegangsdeltagelse i messer og udstillinger; og iii) netværk og samarbejde i såvel etablerings- som opstartfasen. Etableringsfasen omfatter identificering af samarbejdspartnere, strategiudvikling, organisation og formalisering af samarbejdet osv. Opstartfasen omfatter administrative udgifter (som aftrappes) til administration af samarbejdet i de første tre år og «ekstraordinære fælles tiltag». Et eksempel på sidstnævnte er «kompetenceforbedring», men der kan under kategorien «ekstraordinære fælles tiltag» også ydes finansiering til andre tilsvarende foranstaltninger i såvel etableringsfasen som senere under driftsfasen.

Med hensyn til støtte til uddannelse sondres der mellem speciel uddannelse og generel uddannelse. Speciel uddannelse omfatter direkte oplæring hovedsagelig i relation til medarbejderens nuværende eller fremtidige job og tager sigte på at tilføre kompetencer, som ikke (eller kun i begrænset omfang) kan overføres til andre virksomheder eller arbejdsområder. Generel uddannelse er en oplæring, der ikke kun drejer sig om medarbejderens nuværende eller fremtidige job, men giver kompetencer, der i vid udstrækning kan overføres til andre virksomheder og giver medarbejderen betydeligt bedre jobmuligheder.

De støtteberettigede udgifter er kursuslederens personaleudgifter, kursusledernes og kursusedtagernes rejseudgifter, andre løbende udgifter (f.eks. kursusmateriale), afskrivninger på værktøj og udstyr (i det omfang de udelukkende benyttes til uddannelsesprojektet), vejledning og rådgivning i relation til uddannelsesprojektet, personaleudgifter for kursusedtagere begrænset opad til totalsummen af andre støtteberettigede udgifter. Der tages kun hensyn til de faktiske uddannelsesestimater fratrasket tid benyttet til ordinære produktionsaktiviteter. Alle støtteberettigede udgifter skal dokumenteres på en gennemsigtig måde.

Med hensyn til forskning og udvikling fastsættes det i de interne EØS-retningslinjer, at de støtteberettigede udgifter er personaleudgifter (forskere, teknikere og assistenter udelukkende knyttet til forsknings- og udviklingsaktiviteten), instrumenter, udstyr, lokaler og bygninger (som udelukkende og permanent benyttes til forsknings- og udviklingsaktiviteten), konsulentbistand og lignende tjenester (udelukkende til forsknings- og udviklingsaktiviteten) og administration i direkte tilknytning til forsknings- og udviklingsaktiviteten. Andre støtteberettigede udgifter kan være driftsudgifter såsom materialeudgifter og andre udgifter i direkte tilknytning til forsknings- og udviklingsaktiviteten.

Med hensyn til «investeringer» (foretaget af SMV inden for rammerne af regionalstøtte) er de støtteberettigede udgifter bygninger, anlæg, maskiner, nødvendige investeringer samt udgifter i forbindelse med patenter og erhvervelse af patenter, licenser og knowhow. Der gælder særlige regler for projekter med investeringsomkostninger på over 50 mio. EUR.

Driftsstøtte (defineret som støtte til rutineopgaver eller udgifter til distribution, markedsføring og regnskabsføring) kan ikke ydes.

⁽¹⁾ De interne EØS-retningslinjer gengiver kun hovedindholdet i definitionen på SMV. Derudover henvises der til den oprindelige definition i statsstøttereftningslinjerne.

BILAG II

**MAKSIMALE FINANSIERINGSSATSER FOR FØRSKELLIGE PROGRAMMER FORVALTET AF INNOVASJON
NORGE — VIRKSOMHEDERNES STØRRELSE OG STØTTEOMRÅDER**

— () angiver, at programmet kun i særlige tilfælde er relevant for de angivne formål og/eller virksomhedstyper

— Tilskud på op til 100 000 EUR kan ydes under alle programmer på grundlag af de minimis-reglen

Foranstaltning — Program	Formål	SMV (< 250 ansatte og to andre kriterier)		Store virksomheder
		Små virksomheder (< 50 ansatte og to andre kriterier)	Mellemstore virksomheder (< 250 ansatte og to andre kriterier)	
»Landsdækkende innovasjonsordning«	Investeringer	15 %	7,5 %	0
	»Blød« støtte	50 %		0
	Uddannelsesstøtte (ydes for øjeblikket ikke af LI)	(Specifik/generel — 35 %/70 %)		(Specifik/generel — 25 %/50 %)
	F&U:			
	— Udviklingsaktiviteter med henblik på markedsføring	35 %		25 %
	Tekniske forundersøgelser	75 %		50 %
	— (Individuel forskning, tekniske forundersøgelser)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
»OFU/IFU«	F&U:			
	— Udviklingsaktiviteter med henblik på markedsføring	35 % (regionalstøtteområde + 5 %)		25 % (regionalstøtteområde + 5 %)
	Tekniske forundersøgelser	75 %		50 %
	— (Individuel forskning, tekniske forundersøgelser)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
»Tilskudd til fylkeskommune for regional udvikling«	Investeringer:			
	Zone A	30 %		25 %
	B	25 %		20 %
	C	20 % (25 %) (*)		10 % (15 %)
	»Blød« støtte	50 %		0
	Uddannelsesstøtte	Specifik/generel — 40 %/75 %		Specifik/generel — 30 %/55 %
	F&U:			
	— Udviklingsaktiviteter med henblik på markedsføring	40 %		30 %
	Tekniske forundersøgelser	75 %		55 %
	— (Individuel forskning, tekniske forundersøgelser)	(65 % 75 %)		(55 % 75 %)

Foranstaltning — Program	Formål	SMV (< 250 ansatte og to andre kriterier)		Store virksomheder
		Små virksomheder (< 50 ansatte og to andre kriterier)	Mellemstore virksomheder (< 250 ansatte og to andre kriterier)	
»Omstilling og nyskaping«	Investeringer:			
	— Uden for reg.område	15 %	7,5 %	0
	— Inden for reg.område	Zone A: 30 %, B: 25 % og C: 20 % (25 %) (**)		Zone A: 25 %, B: 20 % og C: 10 % (15 %)
	»Blød« støtte:			
	— Uden for reg.område	50 %		
	— Inden for reg.område	50 %		
	Uddannelsesstøtte:			
	— Uden for reg.område	Specifik/generel — 35 % 70 %		Specifik/generel — 25 %/50 %
	— Inden for reg.område	Specifik/generel — 40 %/75 %		Specifik/generel — 30 %/55 %
	F&U:			
	<i>Uden for reg. område:</i>			
	— Udviklingsaktiviteter med henblik på markedsføring	35 %		25 %
	Tekniske forundersøgelser	75 %		50 %
	— (Individuel forskning, tekniske forundersøgelser)	(60 % 75 %)		(50 % 75 %)
	<i>Inden for reg.område:</i>			
	— Udviklingsaktiviteter med henblik på markedsføring	40 %		30 %
	Tekniske forundersøgelser	75 %		55 %
	— (Individuel forskning, tekniske forundersøgelser)	(65 % 75 %)		(55 % 75 %)
»Etablererstipend«	De minimis-støtte	Maks. 400 000 NOK (i særlige tilfælde mere, men højst 100 000 EUR)		

(*) Op til 25 %/15 % kan bruges til foranstaltninger, der ventes at få en stærk regionalpolitisk effekt. I regionerne Vest-Agder, Rogaland og Hordaland må maksimumbeløbene ikke ligge på over 20 %/10 %.

(**) Op til 25 %/15 % kan bruges til foranstaltninger, der ventes at få en stærk regionalpolitisk effekt. I regionerne Vest-Agder, Rogaland og Hordaland må maksimumbeløbene ikke ligge på over 20 %/10 %.

V

(Retsakter vedtaget fra og med den 1. december 2009 i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Euratomtraktaten)

RETSAKTER, HVIS OFFENTLIGGØRELSE ER OBLIGATORISK

Rådets gennemførelsesforordning (EU) Nr. 1202/2009

af 7 december 2009

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af furfurylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 9 og artikel 11, stk. 2,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

1. Gældende foranstaltninger

- (1) I oktober 2003 indførte Rådet ved forordning (EF) nr. 1905/2003 ⁽²⁾ endelige antidumpingforanstaltninger i form af en specifik told på importen af furfurylalkohol (»FA«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«). Den specifikke told varierer mellem 84 EUR og 160 EUR pr. ton for fire samarbejdsvillige kinesiske producenter, mens den landsdækkende told blev fastsat til 250 EUR pr. ton (»den oprindelige undersøgelse«).

2. Anmodning om en udløbsundersøgelse

- (2) Efter offentliggørelsen i maj 2008 af en meddelelse om det forestående udløb af antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af FA med oprindelse i Kina ⁽³⁾ modtog Kommissionen den 30. juli 2008 en anmodning om en undersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2.

- (3) Anmodningen blev indgivet af International Furan Chemicals BV (»ansøgeren«) på vegne af den eneste EU-producent, der tegner sig for 100 % af EU-produktionen af FA. Anmodningen var begrundet med, at foranstaltningernes bortfald sandsynligvis vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade for EU-erhvervsgrenen.

- (4) Efter høring af det rådgivende udvalg fastslog Kommissionen, at der var tilstrækkelige beviser til at indlede en udløbsundersøgelse i henhold til grundforordningens artikel 11, stk. 2, og offentliggjorde en meddelelse om indledningen af en sådan undersøgelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽⁴⁾.

3. Undersøgelse

3.1. Procedure

- (5) Kommissionen underrettede officielt den ansøgende EU-producent, de eksporterende producenter i Kina, myndighederne i Kina, producenten i det foreslåede reference-land, Amerikas Forenede Stater, de importører/forhandlere og brugere i Unionen, som den vidste var berørt af sagen, om indledningen af udløbsundersøgelsen. Interessererede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der er angivet i indledningsmeddelelsen.
- (6) Der blev sendt spørgeskemaer til alle de parter, der officielt fik meddelelse om indledningen af undersøgelsen, og til dem, der anmodede om et spørgeskema inden for den fastsatte frist i indledningsmeddelelsen.
- (7) Der blev modtaget besvarelser af spørgeskemaet fra den ansøgende EU-producent, to forhandlere, ti brugere, to brugersammenslutninger, en eksporterende producent i Kina og producenten i referencelandet.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 283 af 31.10.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 111 af 6.5.2008, s. 20.

⁽⁴⁾ EUT C 275 af 30.10.2008, s. 21.

3.2. Interesserede parter og kontrolbesøg

- (8) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige for at træffe en afgørelse om sandsynligheden for fortsat eller fornyet dumping og skade samt om Unionens interesser. Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende virksomheder:

— EU-producenten og dennes forretningsmæssigt forbundne virksomheder:

— TransFurans Chemicals BVBA, Geel, Belgien

— International Furan Chemicals B.V., Rotterdam, Nederlandene

— Central Romana Corporation, LTD, La Romana, Den Dominikanske Republik

— Eksporterende producenter i Kina:

— Zhucheng Taisheng Chemical Co. Ltd

— Producenten i referencelandet:

— Penn Speciality Chemicals Inc., Amerikas Forenede Stater (»USA«)

— Ikke-forretningsmæssigt forbundne importører og forhandlere:

— S. Chemicals, Nederlandene

— Brugere:

— Kiilto OY, Finland

— Mazzon Flli., Italien

— SATEF Hüttenes-Albertus, Italien

— Ashland Südchemie Kernfest, Tyskland

— Hüttenes-Albertus, Tyskland.

3.3. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (9) Undersøgelsen af fortsat eller fornyet dumping og skade omfattede perioden fra 1. oktober 2007 til 30. september 2008 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«).
- (10) Undersøgelsen af de relevante tendenser for vurderingen af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade omfattede perioden fra 1. januar 2005 til udløbet af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

B. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

1. Den pågældende vare

- (11) Den pågældende vare er den samme som i den oprindelige undersøgelse, dvs. furfurylalkohol, med oprindelse i Kina og henhørende under KN-kode 2932 13 00.
- (12) FA er et kemisk produkt. Det er en farveløs til bleggul væske, der er opløselig i mange almindelige organiske opløsningsmidler. Råmateriale til produktion af FA er furfural (FF), som er en kemisk væske, der udvindes ved forarbejdning af forskellige former for landbrugsaffald såsom sukkerrør, majscolber eller risskaller.
- (13) FA er et råmateriale. FA anvendes især til fremstilling af kunstharpiks, der indgår i produktionen af støbeforme, der anvendes til fremstilling af metalstøbegods til industrielle formål.

2. Samme vare

- (14) Undersøgelsen viste, at de grundlæggende fysiske og tekniske egenskaber ved det FA, som fremstilles og sælges af EU-erhvervsgrenen i Unionen, det FA, som fremstilles og sælges på det kinesiske hjemmemarked, og det FA, som importeres til Unionen fra Kina, samt det FA, der fremstilles og sælges i USA, er de samme, og at disse varer har det samme anvendelsesformål.
- (15) Det blev derfor foreløbigt konkluderet, at alle disse varer er en og samme vare, jf. grundforordningens artikel 1, stk. 4.

C. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORTSAT DUMPING

- (16) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 2, blev det undersøgt, om det var sandsynligt, at de gældende foranstaltningers udløb ville føre til fortsat eller fornyet dumping.
- (17) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 11, stk. 9, blev der anvendt samme metode som i den oprindelige undersøgelse. Da en udløbsundersøgelse ikke kræver en undersøgelse af ændrede omstændigheder, blev det ikke undersøgt på ny, om producenterne burde indrømmes markedsøkonomisk behandling.

1. Indledende bemærkninger

- (18) Det skal erindres, at i alt fire kinesiske eksporterende producenter samarbejdede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse og anmodede om markedsøkonomisk behandling i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra b). Ingen af disse kinesiske eksporterende producenter opfyldte dog samtlige forudsætninger for at opnå markedsøkonomisk behandling, og alle anmodninger om markedsøkonomisk behandling blev således afvist. De blev derfor indrømmet individuel behandling, idet undersøgelsen viste, at de opfyldte betingelserne herfor. Det skal bemærkes, at kun en kinesisk eksportør, som samarbejdede i forbindelse med denne udløbsundersøgelse, blev indrømmet individuel behandling i forbindelse med den oprindelige undersøgelse.

- (19) Den eneste samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producent tegnede sig for 23,1 % af importen til Unionen i undersøgelsesperioden. Der kunne ikke indsamles pålidelige oplysninger direkte fra de øvrige eksporterende producenter om importen af den pågældende vare til Unionen i undersøgelsesperioden. På denne baggrund og i henhold til grundforordningens artikel 18 måtte Kommissionen, hvad angår de samlede importmængder og priser, anvende de foreliggende oplysninger, dvs. data fra Eurostat og oplysninger fra ansøgeren i anmodningen om indledning af undersøgelsen.
- (20) Den gældende antidumpingtold, som varierer mellem 84 EUR og 160 EUR pr. ton med en landsdækkende resttold på 250 EUR pr. ton, svarer til det skadesniveau, der blev beregnet i forbindelse med den foregående undersøgelse.

2. Dumping i undersøgelsesperioden

2.1. Referenceland

- (21) I den oprindelige undersøgelse blev USA benyttet som et egnet land med markedsøkonomi med henblik på at fastsætte den normale værdi for Kina. I meddelelsen om indledning af den nuværende undersøgelse angav Kommissionen, at den havde til hensigt at anvende USA som referenceland på ny. Interesserede parter blev opfordret til at fremsætte bemærkninger til dette valg. USA blev anset for at være egnet på grund af hjemmemarkedets størrelse og åbenhed, og fordi en amerikansk producent havde indvilliget i at samarbejde fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen.
- (22) En importørsammenslutning var imod valget af USA som referenceland og anførte, at der kun var én stor producent i USA, og at hjemmemarkedspriserne var ekstremt høje. En kinesisk eksporterende producent hævdede, at konkurrenceniveauet i USA var lavere end på det kinesiske hjemmemarked, og at markederne derfor ikke kunne sammenlignes. Selv om der kun var en producent på markedet i USA, blev det dog konstateret, at importen også spillede en rolle og sikrede et passende konkurrenceniveau på dette betragtelige marked. Desuden indvilligede ingen af de kendte producenter, som blev kontaktet i andre mulige referencelande, herunder Thailand, Tyrkiet og Sydafrika, i at samarbejde.
- (23) På baggrund af ovenstående konkluderedes det, at det var mest hensigtsmæssigt at anvende USA som referenceland, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7.

2.2. Normal værdi

- (24) Den normale værdi blev fastsat på grundlag af efterprøvede oplysninger fra producenten i USA, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 7, litra a).
- (25) Kommissionen fastslog først, at den amerikanske producents samlede hjemmemarkedssalg fandt sted i tilstrækkelige mængder og dermed kunne anses for at være repræ-

sentativt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2.

- (26) Det blev senere undersøgt, om referencelandets salg i repræsentative mængder af den pågældende vare på hjemmemarkedet kunne anses for at have fundet sted i normal handel i overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 4. Det blev konstateret, at salgsmængden for hver type vare, der solgtes til en nettopris svarende til eller over produktionsomkostningerne, udgjorde mindst 80 % af den samlede salgsmængde, og den vejede gennemsnitspris for den pågældende type var på niveau med eller højere end produktionsomkostningerne. Følgelig kunne de faktiske hjemmemarkedspriser, der blev beregnet som et vejet gennemsnit af priserne på alt salg på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, anvendes, uanset om der var tale om fortjenstgivende salg.

- (27) Den normale værdi blev derfor fastsat i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, ud fra den pris, som uafhængige kunder betalte eller skulle betale i normal handel på referencelandets hjemmemarked.

2.3. Eksportpris

- (28) Den eneste kinesiske eksporterende producent, der havde samarbejdet, blev indrømmet individuel behandling i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. Denne virksomheds eksportpris for den pågældende vare blev, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 8, fastlagt på grundlag af den eksportpris, der faktisk var betalt eller skulle betales for varen, når den solgtes til den første uafhængige kunde i Unionen.
- (29) På grund af den ringe samarbejdsvilje i Kina blev den landsdækkende dumpingmargen for alle andre eksportører i Kina beregnet ved hjælp af kinesiske eksportstatistikker.

2.4. Sammenligning

- (30) For at sikre en rimelig sammenligning mellem den normale værdi og eksportprisen blev der i form af justeringer taget behørigt hensyn til forskelle, der påvirkede priserne og prisernes sammenlignelighed, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 10. Der blev i alle tilfælde foretaget passende justeringer for forskelle i omkostninger til transport, forsikring og kreditter, hvor dette var berettiget, korrekt og kunne dokumenteres.

2.5. Dumpingmargen

- (31) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 2, stk. 11, blev den vejede gennemsnitlige normale værdi fastsat for USA sammenlignet med den vejede gennemsnitlige eksportpris af fabrik for den samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producent. Denne sammenligning viste en betydelig dumping og en dumpingmargen på mere end 40 %.

- (32) På grundlag af Eurostats oplysninger og de kinesiske statistikker blev det konstateret, at dumpingmargenen for alt øvrigt eksportsalg til Unionen ligeledes var væsentlig og af samme omfang som nævnt ovenfor.

3. Udviklingen i importen, hvis foranstaltningerne udløber

3.1. Indledende bemærkning

- (33) Der skal mindes om, at foranstaltningerne har fundet anvendelse siden oktober 2003.

3.2. Udviklingen i produktionen og kapacitetsudnyttelsen i Kina

- (34) I mangel af relevant samarbejde fra de kinesiske eksporterende producenter i forbindelse med den igangværende undersøgelse fandtes der ingen tilgængelige oplysninger om deres kapacitet og kapacitetsudnyttelse.
- (35) Ifølge ansøgerens overslag udgjorde den samlede produktionskapacitet i Kina i 2006 ca. 364 900 ton FA pr. år.
- (36) I henhold til Kinas nationale kemiske informationscenter⁽¹⁾ har Kinas produktionskapacitet for furfural og furfurylalkohol fulgt en urimeligt hurtig ekspansion i de senere år. Den generelle nedgang i de efterfølgende forbrugssektorer såsom furanharpiks har ført til betydelig overforsyning på markedet for furfural og furfurylalkohol. Produktionen af furfural og især furfurylalkohol i Kina er stadig afhængig af eksport. Denne kilde anfører desuden, at der i 2005 var over 300 producenter af FA i Kina. Den samlede årlige produktionskapacitet af FA var på 240 000 ton og produktionen på ca. 140 000 ton.
- (37) Den samlede produktion af FA i Kina i 2008 var iflg. et overslag fra den eneste samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producent 200 000 ton.
- (38) Kinas produktionskapacitet er under alle omstændigheder fortsat betydelig. Desuden stiger Kinas eksport til Unionen fortsat til trods for de gældende foranstaltninger. Uanset kilden til oplysningerne fremgår det tydeligt, at Kinas produktionskapacitet langt overstiger EU-forbruget.
- (39) EU-markedet er et stort og stabilt marked for FA, og det forventes på grund af høje antidumpingforanstaltninger i USA (tolden varierer fra 43 % til 50 % og blev fornyet i juli 2006) på importen fra Kina, at de kinesiske producenter, hvis de gældende foranstaltninger ophæves, vil have yderligere incitamenter til at sende overskydende kapacitet til Unionen.

- (40) Ud fra ovenstående kan det konkluderes, at i lyset af den store kapacitet, der findes i Kina, og den høje antidumpingtold på et andet vigtigt marked, nemlig USA, er der stor sandsynlighed for øget import til Unionen, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

3.3. Importmængde og priser på importen fra Kina til Unionen

- (41) I undersøgelsesperioden udgjorde importen af den pågældende vare fra Kina ca. 21 000 ton. Enhedsprisen var 1 210 EUR pr. ton i gennemsnit (jf. betragtning 57). I den samme periode lå EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige enhedssalgpris langt over denne pris, hvilket ville gøre EU-markedet meget attraktivt for kinesiske eksportører, hvis foranstaltningerne fik lov at udløbe.

3.4. Den kinesiske eksport til tredjelande: mængder og priser

- (42) På grundlag af oplysningerne fra den samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producent blev det konstateret, at denne virksomhed eksporterede større mængder til tredjelande end til Unionen og til priser, der lå langt under EU-producenternes priser på EU-markedet, og desuden under de kinesiske priser ved eksport til Unionen.
- (43) Dette bekræftes gennem offentligt tilgængelige kinesiske statistikker, hvoraf det fremgår, at de kinesiske virksomheder i undersøgelsesperioden hovedsagelig eksporterede til asiatiske lande til priser, der lå langt under deres priser ved eksport til EU-markedet. Under disse omstændigheder ville kinesiske eksporterende producenter, hvis foranstaltningerne fik lov at udløbe, kunne om dirigere dette salg til det dyrere EU-marked, men dog stadig til dumpingpriser, der ville underbyde EU-erhvervsgrenens priser.
- (44) Der foreligger kun begrænset information om hjemmemarkedspriserne i Kina.
- (45) På baggrund af spørgeskemabesvarelsen fra den eneste samarbejdsvillige virksomhed i Kina, solgte denne virksomhed den pågældende vare på hjemmemarkedet til priser, der lå langt under eksportpriserne til tredjelande og til Unionen.

3.5. Konklusion

- (46) Af undersøgelsen fremgik det, at mens importen af den pågældende vare var relativt lav i undersøgelsesperioden, var dumpingniveauet for denne import betydeligt.

⁽¹⁾ China National Chemical Information Center (Chem China) blev oprettet i oktober 1992 efter en sammenlægning af det videnskabelige og teknologiske informationsforskningscenter under ministeriet for kemisk industri, som blev oprettet i 1959, og det økonomiske informationscenter under ministeriet for kemisk industri, som blev oprettet i 1984. http://www.chemchina.com.cn/chempwas/en/7under_8.htm

- (47) På baggrund af den uudnyttede kapacitet i Kina, som tydeligvis overstiger det samlede EU-forbrug, de markante forskelle i priserne ved salg til henholdsvis Unionen og tredjelande og EU-markedets deraf følgende tiltrækningskraft, jf. betragtning 41 ovenfor, konkluderes det, at der er stor sandsynlighed for øget import til Unionen, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

D. DEFINITION AF EU-ERHVERVSGRENER

- (48) Som det var tilfældet i den oprindelige undersøgelse, er der kun en EU-producent af FA, nemlig TransFurans Chemicals, Belgien (»TFC«). Derfor udgør TFC's produktion den samlede EU-produktion, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 1.
- (49) EU-produktionen er fuldt ud integreret i en enkelt økonomisk enhed, som består af tre virksomheder og opererer således:
- (50) TFC forarbejder råmaterialet, furfural, som leveres af moderselskabet Central Romana Corporation (»CRC«) i Den Dominikanske Republik, til den pågældende vare. International Furan Chemicals (»IFC«), beliggende i Nederlandene, optræder som forhandler på verdensplan af den pågældende vare, der produceres af TFC. TFC, IFC og CRC er forretningsmæssigt forbundet ved fælles ejerskab.
- (51) Ud fra det ovenstående udgør TFC og den forretningsmæssigt forbundne virksomhed IFC erhvervsgrenen i Unionen, jf. grundforordningens artikel 5, stk. 4, og artikel 4, stk. 1. Det skal bemærkes, at det med henblik på en informativ vurdering af visse skadesindikatorer også var nødvendigt at tage hensyn til flere data fra CRC.

E. SITUATIONEN PÅ EU-MARKEDET

1. Indledende bemærkning

- (52) Da EU-erhvervsgrenen kun består af en virksomhed, blev specifikke data om EU-erhvervsgrenen, som fremgik af de efterprøvede spørgeskemabesvarelser, forbruget og de kinesiske eksporterende producenters og andre tredjelands markedsandele, indekseret med henblik på at bevare oplysningernes fortrolige karakter, jf. grundforordningens artikel 19.

2. EU-forbruget

- (53) EU-forbruget blev beregnet på grundlag af en kombination af EU-erhvervsgrenens salg i Unionen af dens egen produktion af FA, importen fra Kina og importen fra andre tredjelande.

- (54) Hvad angår importmængderne fra det pågældende land, blev de officielle kinesiske eksportstatistikker, som det var tilfældet i den oprindelige undersøgelse, anvendt i stedet for Eurostats importstatistikker, da de førstnævnte viste sig at være mere nøjagtige, idet visse data i Eurostat om denne vare var klassificeret som »hemmelige« og derfor ikke offentligt tilgængelige. Hvad angår importmængderne fra andre tredjelande, blev Eurostats statistikker anvendt, da der ikke forelå andre, mere pålidelige oplysninger.

Tabel 1 EU-forbruget (på grundlag af salgsmængder)

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	108	158	166
År/år-udvikling		8 %	47 %	5 %

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra EU-erhvervsindustrien, Eurostat, officielle kinesiske eksportstatistikker.

- (55) På denne baggrund steg EU-forbruget betydeligt i den betragtede periode, nemlig med 66 %, jf. også tabel 1 ovenfor.
- (56) Det skal bemærkes, at ovenstående udvikling muligvis kan være påvirket af tilstedeværelsen af hemmelige oplysninger vedrørende importen fra Thailand, jf. betragtning 61.

3. Importmængde, markedsandel og priser på importen fra Kina

Tabel 2 Importmængde, markedsandel og priser på importen fra Kina

	2005	2006	2007	UP
Import (ton)	16 010	10 635	19 245	21 002
Indeks	100	66	120	131
Markedsandel (indeks)	100	62	76	79
Clf-import-priser EUR/ton	887	738	893	1 210
Indeks	100	83	101	136

Kilde: Officielle kinesiske eksportstatistikker.

- (57) Importmængden fra Kina steg med 31 % i den betragtede periode, fra 16 010 ton i 2005 til 21 002 ton i undersøgelsesperioden, mens markedsandelen faldt med 21 % i løbet af den betragtede periode. Denne udvikling skal ses i sammenhæng med den markante stigning i EU-forbruget på 66 % i den samme periode.
- (58) Det skal bemærkes, at EU-erhvervsgrenen selv importerede mellem 5 000 og 9 000 ton af den pågældende vare fra Kina i undersøgelsesperioden, som den derefter videre-solgte på EU-markedet. EU-erhvervsgrenen var således den største importør af den pågældende vare fra Kina. EU-erhvervsgrenen var nødt til at importere, da den allerede producerede med fuld kapacitet (jf. betragtning 64 og 65) og alligevel ikke var i stand til at opfylde efterspørgslen på EU-markedet.
- (59) De gennemsnitlige priser på importerede varer fra Kina steg i den betragtede periode med 36 %, nemlig fra 887 EUR/ton i 2005 til 1 210 EUR/ton i UP.
- (60) På grundlag af sammenligningen af importprisen, cif, Unionens grænse, ved salg til uafhængige kunder, inklusive omkostninger efter importen, og EU-erhvervsgrenens priser, ab fabrik, for samme varetype blev det fastslået, at de kinesiske importpriser ikke underbød EU-erhvervsgrenens salgspriser i undersøgelsesperioden.

4. Importmængde, markedsandele og priser for importen fra andre tredjelande

Tabel 3 Import fra andre tredjelande

	2005	2006	2007	UP
Thailand				
Ton	673	208	10 660	11 450
Indeks	100	31	1 584	1 701
Indekseret markedsandel	100	28	1 017	1 044
Importpris i EUR/ton	1 059	822	1 086	1 302
Indeks	100	78	103	123
Sydafrika				
Ton	890	0	123	2 695
Indeks	100	0	14	303
Indekseret markedsandel	100	0	8	183

	2005	2006	2007	UP
Importpris i EUR/ton	682	0	930	1 301
Indeks	100	0	136	191
Andre tredje-lande				
Ton	160	11	193	239
Indeks	100	7	120	149
Indekseret markedsandel	100	0	75	100
Importpris i EUR/ton	1 790	7 500	3 051	3 368
Indeks	100	419	170	188

Kilde: Eurostat

- (61) Det skal bemærkes, at Eurostats data for Thailand viser en stigning i importmængden fra ubetydelige mængder i 2005 og 2006 til 10 660 ton i 2007 og 11 450 ton i undersøgelsesperioden, med en markant stigning i markedsandelen fra et indeks på 100 til 1 044 i den betragtede periode. Det skal dog desuden bemærkes, at Eurostats data indeholdt visse hemmelige oplysninger vedrørende importen fra Thailand i 2005 og 2006, og stigningen i importen og markedsandelen var faktisk lavere, end det fremgår af skemaet ovenfor. Priserne for importen fra Thailand steg med 23 % i den betragtede periode og lå langt over de kinesiske priser og EU-erhvervsgrenens priser i undersøgelsesperioden.
- (62) Selv om importen fra Sydafrika steg i den betragtede periode, forblev den på et relativt lavt niveau i sammenligning med importen fra Thailand.
- (63) Der blev ikke importeret betydelige mængder fra andre tredjelande.
- #### 5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation
- ##### 5.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse
- (64) EU-erhvervsgrenens produktion voksede med 8 % i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet forblev stabil i denne periode.
- (65) Kapacitetsudnyttelsen steg med 8 % i den betragtede periode og nåede dermed fuld kapacitet. EU-erhvervsgrenen producerede fra 2006 og fremover over sin teoretisk installerede kapacitet.

Tabel 4 EU-produktionen

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	104	106	108
År/år-udvikling		4 %	1 %	2 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

Tabel 5 EU-produktionskapaciteten

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	100	100	100
År/år-udvikling		0 %	0 %	0 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

Tabel 6 Kapacitetsudnyttelse

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	104	106	108
År/år-udvikling		4 %	1 %	2 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

5.2. Lagerbeholdninger

- (66) Lagrene faldt med 50 % i den betragtede periode, hvilket skyldtes stor efterspørgsel i denne periode, navnlig i undersøgelsesperioden, og at EU-erhvervsgrenen ikke havde tilstrækkelig kapacitet til at forsyne EU-markedet. Derfor blev lagrene hele tiden reduceret.

Tabel 7 Lagerbeholdninger

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	81	89	50
År/år-udvikling		- 19 %	10 %	- 44 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

5.3. Salgsmængder, markedsandel og priser

Tabel 8 Salgsmængder og værdier

	2005	2006	2007	UP
Salgsmængde - (indeks)	100	151	147	134
År/år-udvikling		51 %	- 2 %	9 %

	2005	2006	2007	UP
Salgsværdi - (indeks)	100	127	156	175
År/år-udvikling		27 %	23 %	12 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

- (67) EU-erhvervsgrenens salgsmængder blev øget med 51 % fra 2005 til 2006 og var på det højeste i 2006, men faldt støt derefter. Samtidig faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel med 19 %. Dette skyldes, at efterspørgslen efter EU-erhvervsgrenens varer steg mere end den samlede stigning i salgsmængder. Som nævnt ovenfor var EU-erhvervsgrenen ikke i stand til at øge sine salgsmængder i takt med stigningen i forbruget, idet man allerede producerede på fuld kapacitet.

Tabel 9 EU-erhvervsgrenens markedsandel

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	140	93	81
År/år-udvikling		40 %	- 34 %	- 13 %

Kilde: Efterprøvede spørgeskemabesvarelser fra EU-erhvervsindustrien, Eurostat, officielle kinesiske eksportstatistikker.

- (68) EU-erhvervsgrenens enhedssalgspriser faldt først med 16 % fra 2005 til 2006 og steg derefter støt. I den betragtede periode steg EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser således med 31 %.

Tabel 10 EU-erhvervsgrenens salgspriser

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	84	106	131
År/år-udvikling		- 16 %	26 %	23 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

5.4. Faktorer, der påvirker priserne i Unionen

- (69) Presset fra efterspørgslen i hele den betragtede periode medførte en markant stigning i priserne. Den store efterspørgsel i undersøgelsesperioden forårsagede endda midlertidig mangel på EU-markedet.
- (70) Prisniveauet på EU-markedet var generelt højt i hele den betragtede periode. Dumpingimporten fra Kina bevirkede ikke et betydeligt pristryk i denne periode. Den samme stigende tendens kan desuden bemærkes for den kinesiske import og importen fra de øvrige tredjelande, dog med undtagelse af 2006, hvor der var et fald i både mængder og priser.

- (71) Avancen var i mindre grad påvirket af de overordnede produktionsomkostninger, og prisstigningen skyldtes især udviklingen på markedet. Dette ses endvidere i de exceptionelle omkostningsstigninger i 2006 (som skyldtes en exceptionel stigning i omkostningerne til brændselsolie til fremstilling af FF), som ikke direkte påvirkede EU-erhvervsgrenens salgspriser, der konstant faldt i dette år.

5.5. Beskæftigelse, produktivitet og lønninger

- (72) Beskæftigelsen forblev generelt stabil i hele den betragtede periode, men produktiviteten steg med 6 % i den samme periode, hvilket skyldtes en stigning i produktionsmængderne. Forarbejdning af FF til FA er en forholdsvis simpel proces, som ikke er særlig arbejdskraftintensiv. De generelle lønninger faldt med 4 % i løbet af den betragtede periode.

Tabel 11 Beskæftigelse

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	106	105	102
År/år-udvikling		6 %	- 1 %	- 3 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

Tabel 12 Produktivitet

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	98	100	106
År/år-udvikling		- 2 %	2 %	6 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

Tabel 13 Lønninger

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	102	95	96
År/år-udvikling	—	2 %	- 6 %	1 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

5.6. Rentabilitet

- (73) EU-erhvervsgrenens rentabilitet steg samlet set markant fra 2005 til undersøgelsesperioden, nemlig med 43 % og nåede et meget højt niveau i løbet af undersøgelsesperioden, hvor den langt oversteg det rentabilitetsmål, som blev fastsat i løbet af den oprindelige undersøgelse (15,17 %). Det skal bemærkes, at EU-erhvervsgrenens rentabilitet var meget høj i hele den betragtede periode,

med undtagelse af 2006. I 2006 forårsagede exceptionelt høje omkostninger til brændselsolie, som er en af de vigtigste omkostningsfaktorer til fremstilling af FF, kombineret med lave salgspriser tab for EU-erhvervsgrenen.

Tabel 14 Rentabilitet

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	- 27	125	143
År/år-udvikling	—	- 127 %	562 %	14 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

5.7. Investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (74) Investeringerne steg i den betragtede periode, selv om det samlede beløb ikke var markant og kun svarede til en lille procentdel af den opnåede fortjeneste. EU-erhvervsgrenen investerede ikke i ny kapacitet, men hovedsagelig i reparationer og vedligeholdelse. Det fremgik endvidere af undersøgelsen, at investeringsafkastet, altså nettofortjenesten før skat af den pågældende vare i form af en procentdel af den bogførte nettoværdi af de anlægsaktiver, der var afsat til den samme vare, steg markant i den betragtede periode.

Tabel 15 Investeringer

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	116	150	187
År/år-udvikling		16 %	29 %	25 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

Tabel 16 Investeringsafkast

	2005	2006	2007	UP
Investeringsafkast	4,3 %	- 6,1 %	8,3 %	18,4 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

- (75) Undersøgelsen viste ikke, om EU-erhvervsgrenen havde vanskeligt ved at rejse kapital.

5.8. Likviditet

- (76) Likviditeten udviste en tendens, der lignede rentabilitetens, og den faldt drastisk i løbet af den betragtede periode.

Tabel 17 Likviditet

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	– 167	294	661
År/år-udvikling		– 267 %	276 %	125 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

5.9. Vækst

- (77) EU-erhvervsgrenen udnyttede ikke direkte væksten på markedet i den betragtede periode, idet dens samlede markedsandel faldt, selv om salgsmængderne steg. Denne situation skyldes dog, at EU-erhvervsgrenen besluttede at opretholde sin produktionskapacitet på det samme niveau i hele den betragtede periode. Rentabiliteten var høj og efterspørgslen stigende, men der blev dog ikke investeret i øget kapacitet.

5.10. Dumpingmargenens størrelse

- (78) Til trods for de gældende foranstaltninger fortsatte dumpingen på et betydeligt niveau, selv om det dog lå under det niveau, der blev fastlagt i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, på grundlag af data fra den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent og beregninger baseret på de foreliggende oplysninger (kinesiske statistikker).

5.11. Genrejsning efter virkningerne af tidligere dumping

- (79) Selv om EU-erhvervsgrenen har haft mulighed for at rejse sig efter tidligere dumping, navnlig hvad angår salgsmængder, salgspriser og rentabilitet, er dumpingmargenerne stadig markante.

5.12. EU-erhvervsgrenens eksportaktivitet

Tabel 18 EU-erhvervsgrenens eksportmængder

	2005	2006	2007	UP
Indeks	100	82	78	96
År/år-udvikling	—	– 18 %	– 5 %	23 %

Kilde: EU-erhvervsgrenens efterprøvede besvarelser af spørgeskemaet

- (80) EU-erhvervsgrenens vigtigste eksportmarked er USA. Eksportmængden faldt i 2006 og 2007, men niveauet for undersøgelsesperioden var dog næsten på linje med niveauet for 2005. Det skal bemærkes, at der blev

eksporteret en betydelig mængde til USA, idet den svarede til 25 % af den samlede produktionsmængde i undersøgelsesperioden, samtidig med at EU-erhvervsgrenen også importerede større mængder fra Kina for at efterkomme kundernes efterspørgsel i Unionen. EU-erhvervsgrenens egen produktion af FA blev eksporteret til det mere lukrative marked i USA, hvor priserne var endnu højere end på EU-markedet.

6. Konklusion om EU-erhvervsgrenens situation

- (81) Det er derfor klart, at antidumpingforanstaltningerne har haft en positiv indvirkning på EU-erhvervsgrenens situation. Alle de vigtigste skadesindikatorer såsom produktion (+ 8 %) og salgsmængder (+ 34 %), salgsværdi (+ 75 %), gennemsnitlige salgspriser (+ 31 %), investeringer (+ 87 %), rentabilitet (+ 43 %), likviditet (+ 561 %), lagerbeholdninger (– 50 %) og produktivitet (+ 6 %) har fulgt en positiv udvikling. Navnlig var EU-erhvervsgrenens rentabilitet meget høj i hele den betragtede periode, med undtagelse af 2006.

- (82) Hvad angår EU-erhvervsgrenens markedsandel, kan den faldende tendens ikke betragtes som en indikator for skade. EU-erhvervsgrenen producerede nemlig allerede på maksimal kapacitet og kunne ikke imødekomme den stigende efterspørgsel, som til trods for stigende salgsmængder havde en negativ indvirkning på markedsandelen.

- (83) På baggrund af den positive udvikling med hensyn til de indikatorer, der vedrører EU-erhvervsgrenen, kan det konkluderes, at situationen kan betragtes som god, og det kunne ikke konkluderes, at den fortsat led væsentlig skade. Det blev derfor undersøgt, om der er sandsynlighed for fornyet skade, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

F. SANDSYNLIGHEDEN FOR FORNYET SKADE

1. Resumé af analysen af sandsynligheden for fortsat dumping og fornyet skadevoldende dumping

- (84) Det skal erindres, at de eksporterende producenter fra Kina selv med de gældende foranstaltninger stadig foretog dumping af betydeligt omfang, jf. betragtning 31 ovenfor. Bortfald af foranstaltningerne kunne, hvis eksportpriserne blev reduceret tilsvarende, medføre endnu højere dumpingmargener.

- (85) Som nævnt ovenfor er incitamentet til at øge eksportmængderne til Unionen betydelige, idet det andet store eksportmarked for Kina, nemlig USA, har indført en meget høj antidumpingtold på varer fra Kina, og dette marked er derfor praktisk taget utilgængeligt for eksport fra Kina.

(86) Det blev endvidere konstateret, at de kinesiske producenter havde betydelig overskydende kapacitet som følge af en strukturel overkapacitet i Kina, som skyldtes et fald i efterspørgslen på hjemmemarkedet, idet markedet blev svækket efter OL 2008 og på grund af virkningerne af den globale økonomiske krise.

(87) Det blev endvidere konstateret, at de kinesiske eksportpriser til tredjelande var lavere end til Unionen.

(88) Det blev derfor konkluderet, at der var risiko for fortsat dumping og for en forøgelse af importmængden, som kan bevirke et pres på Unionens priser — i hvert fald på kort sigt — hvis foranstaltningerne bortfalder.

(89) Normalt ville en stigning i dumpingimporten medføre et pres på salgspriserne og have negativ betydning for EU-erhvervsgrenens rentabilitet og den økonomiske genrejsning, som blev konstateret i undersøgelsesperioden.

2. Dumpingimportens virkning for EU-erhvervsgrenen — indikationer og sandsynlig udvikling efter undersøgelsesperiodens udløb

(90) EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt allerede fra 2006, selv i en periode med stigende forbrug, mens den kinesiske imports markedsandel steg fra 2006 og fremover. På grundlag af disse blandede indikatorer (altså EU-erhvervsgrenens generelle genrejsning men med tab af markedsandel) blev udviklingen efter undersøgelsesperioden undersøgt for at skabe et klarere billede af de mulige fremtidige tendenser. Det skal desuden erindres, at sandsynligheden for fornyet skade som følge af et pristryk også kan påvirkes eller forværres af udviklingen i den globale økonomi og deraf følgende virkninger for efterspørgsel og forbrug.

(91) Der blev indsamlet yderligere oplysninger for at afgøre om de konklusioner, der var blevet draget på grundlag af analysen af den betragtede periode, navnlig undersøgelsesperioden, også gjaldt efter undersøgelsesperioden. I den henseende indsendte EU-erhvervsgrenen en række oplysninger om udviklingen i deres salgspriser i Unionen for perioden fra oktober 2008 til april 2009 og om mængden af importerede varer fra Kina og de gennemsnitlige importpriser i den samme periode.

(92) På dette grundlag blev der konstateret en klar og tydelig faldende tendens i EU-erhvervsgrenens salgspriser på EU-markedet, idet salgspriserne i april 2009 faldt med 35 % i

forhold til de gennemsnitlige salgspriser i undersøgelsesperioden. EU-erhvervsgrenens salgsmængder var i april 2009 33 % lavere end i marts 2009, selv om der ikke kan konstateres en vedvarende faldende tendens. Intet tydede på, at EU-erhvervsgrenen havde modtaget færre ordrer.

(93) EU-erhvervsgrenens rentabilitet udviste en betydeligt negativ udvikling. Fortjenesten reduceredes nemlig hele tiden og faldt med næsten 80 % i april 2009 i forhold til fortjenesten i hele undersøgelsesperioden. EU-erhvervsgrenen har således ikke nået det rentabilitetsmål, som blev fastsat i løbet af den oprindelige undersøgelse, siden marts 2009 og lå langt under målet i april 2009.

(94) Hvad angår importen fra Kina, fulgte de kinesiske importpriser en vedvarende, faldende tendens, som dog var mindre udtalt end faldet i importmængder og faldet i EU-erhvervsgrenens salgspriser på EU-markedet. De kinesiske importpriser lå overvejende en anelse over EU-erhvervsgrenens salgspriser, men underbød dem i nogle måneder, hvilket tyder på et øget pristryk på markedet fra disse importerede varer. Det blev desuden konstateret ved udløbet af denne periode, at de kinesiske priser underbød EU-erhvervsgrenens priser.

(95) Ud fra ovenstående og ud fra den tydelige faldende tendens i EU-erhvervsgrenens økonomiske situation blev det konstateret, at der er sandsynlighed for fornyet skade, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

(96) Det skal bemærkes, at efterspørgslen i Unionen er faldet markant på grund af den globale økonomiske krise, hvilket har indvirket negativt på salgsmængderne, salgspriserne og rentabiliteten på EU-markedet. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation er forværret, hvormed EU-erhvervsgrenen er blevet særligt sårbar og dermed også mere udsat for virkningerne af dumpingimport fra Kina. Situationen vil sandsynligvis forværres yderligere i tilfælde af en stigning i dumpingimporten, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe.

3. Konklusion om sandsynligheden for fornyet skade

(97) Det konstateres kort sagt, at hvis foranstaltningerne ophæves, er der på kort sigt sandsynlighed for en betydelig forøgelse af den kinesiske dumpingimport til Unionen med et pristryk til følge og deraf følgende fornyet skade for EU-erhvervsgrenen.

- (98) Det skal dog bemærkes, at EU-erhvervsgrenens økonomiske situation i denne periode generelt var positiv — hvorved EU-erhvervsgrenen samlet set kunne genrejse sig efter tidligere dumping og opnåede en markant fortjeneste i slutningen af perioden. Det konstateres således, at EU-erhvervsgrenen kan have brug for mindre tid end de normale fem år til at genrejse sig efter en tidligere vanskelig situation, som under alle omstændigheder kan være et midlertidigt fænomen, og til at forhindre fornyet skade, hvis foranstaltningerne skulle få lov til at udløbe. Efterspørgslen efter EU-erhvervsgrenens varer kan på mellemlang sigt stige igen. Skulle dette blive tilfældet, konstateres det, at EU-erhvervsgrenen — på grundlag af de særlige omstændigheder på EU-markedet og især EU-brugernes behov for en hurtig og pålidelig leverandør — på mellemlang sigt vil kunne genrejse sig fra eventuel tidligere skade, og at fornyet skade ikke længere vil være sandsynlig. Situationen vil derefter blive taget op til fornyet overvejelse.

G. UNIONENS INTERESSER

1. Indledende bemærkning

- (99) Det blev i henhold til grundforordningens artikel 21 undersøgt, om det ville være imod Unionens interesser som helhed at opretholde de nuværende antidumpingforanstaltninger. Unionens interesser blev fastlagt på grundlag af en vurdering af alle de øvrige berørte parter interesser, dvs. EU-erhvervsgrenens, importørernes og forhandlernes samt brugernes.
- (100) Det bør erindres, at det i den oprindelige undersøgelse blev fastslået, at det ikke var i strid med Unionens interesser at indføre foranstaltninger. Det skal desuden bemærkes, at den foreliggende undersøgelse er en udløbsundersøgelse og således en analyse af en situation, hvor der allerede er indført antidumpingforanstaltninger.
- (101) På dette grundlag blev det undersøgt, om der til trods for, at man var nået til ovenstående konklusion, hvoraf det fremgår, at der sandsynligvis fortsat vil finde dumping sted og blive forvoldt fornyet skade, var tvungende årsager til at konkludere, at det ikke ville være i Unionens interesse at opretholde foranstaltningerne i dette bestemte tilfælde.

2. EU-erhvervsgrenens interesser

- (102) Det skal erindres, at det er blevet fastslået, at der stadig forekom dumping i undersøgelsesperioden, at der er sandsynlighed for fortsat dumping af den pågældende vare med oprindelse i Kina, og at der er risiko for, at EU-erhvervsgrenen igen vil lide skade.
- (103) EU-erhvervsgrenen har vist sig at være en levedygtig og konkurrencedygtig erhvervsgren, hvilket bekræftes af den positive udvikling i de vigtigste økonomiske indikatorer i

den betragtede periode. De antidumpingforanstaltninger, der er blevet indført tidligere, har bidraget til det nuværende prisniveau og har givet EU-erhvervsgrenen mulighed for at genoprette sin rentabilitet.

- (104) Det er derfor i EU-erhvervsgrenens interesse at opretholde foranstaltningerne mod dumpingimporten fra Kina.

3. Ikke-forretningsmæssigt forbundne importørers/forhandlers interesser

- (105) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle kendte ikke-forretningsmæssigt forbundne importører/forhandlere. Kun en enkelt importør/forhandler samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen.
- (106) Undersøgelsen viste, at de mængder, som den samarbejdsvillige ikke-forretningsmæssigt forbundne importør forhandlede i den betragtede periode ikke var af betydning, og at salget af den pågældende vare kun udgjorde en lille del af importørens samlede salg.
- (107) Det konkluderes, at det ikke vil ændre importørernes/forhandlernes situation, hvis foranstaltningerne opretholdes. Det står klart, at importørerne desuden kan anvende andre forsyningskilder, hvilket fremgår af andre tredjelands, især Thailands, betydelige markedsandel og viser, at konkurrencevilkårene på EU-markedet er sikret.

- (108) Ud fra det ovenstående konkluderes det, at det ikke vil ændre importørernes/forhandlernes situation væsentligt, hvis foranstaltningerne opretholdes.

4. Brugernes interesser

- (109) Kommissionen sendte spørgeskemaer til alle kendte ikke-forretningsmæssigt forbundne brugere. Otte brugere, som tegnede sig for 44 % af den samlede import fra Kina, samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. Undersøgelsen viste, at disse brugere importerede den pågældende vare direkte fra Kina. Derudover indsendte to brugersammenslutninger deres bemærkninger.
- (110) De største industrielle brugere af furfurylalkohol i Unionen er producenterne af furanharpiks. Det fremgik af undersøgelsen, at en del af brugerne til trods for de gældende foranstaltninger stadig havde forholdsvis høje fortjenstmargener i undersøgelsesperioden.
- (111) Brugerne påpegede desuden, at EU-erhvervsgrenen fortsat burde være en vigtig forsyningskilde med henblik på at sikre levering af den pågældende vare på kort sigt og en vis pålidelighed og balance i forsyningen.
- (112) Ud fra det ovenstående blev det derfor konkluderet, at opretholdelse af foranstaltningerne kun ville få ringe, negative betydning for de industrielle brugere.

5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (113) I betragtning af ovenstående konkluderes det, at der ikke af hensyn til Unionens interesser er tvingende årsager til ikke at videreføre antidumpingforanstaltningerne.

H. ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

- (114) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for at anbefale, at de gældende foranstaltninger opretholdes. Parterne fik desuden en frist til at fremsætte bemærkninger til ovennævnte underretning.

- (115) Det står klart, at EU-erhvervsgrenen var i stand til at drage fordel af de gældende foranstaltninger, og at dens situation forbedredes markant i den betragtede periode, hvad angår de fleste skadesindikatorer. EU-erhvervsgrenen opnåede høje fortjenstmargener i undersøgelsesperioden, og salgs- og produktionsmængderne var på deres højeste i denne periode. Med henvisning til den positive udvikling i EU-erhvervsgrenens økonomiske situation i den betragtede periode kunne det ikke fastslås, at den fortsat led væsentlig skade.

- (116) Det fremgik ikke desto mindre af undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenen til trods for et øget forbrug tabte markedsandele, samtidig med at den kinesiske imports markedsandel steg. Undersøgelsen viste desuden, at der er overskudskapacitet i Kina, og at der fortsat var høje dumpingmargener i undersøgelsesperioden.

- (117) Desuden viste undersøgelsen af sandsynligheden for fornyet skade, at EU-erhvervsgrenens situation forværredes efter undersøgelsesperioden og at der derfor opstod skade i begyndelsen af andet kvartal 2009. Det fremgik endvidere, at der fandtes betydelig overskudskapacitet i Kina, og at incitamentet til at sende denne overskudskapacitet til Unionen var stort, hvis foranstaltningerne skulle få lov til at udløbe. Denne forventede stigning i dumpingimporten vil sandsynligvis øge pristrykket i Unionen med negative følger for EU-erhvervsgrenens priser og fortjenstniveau. Det blev derfor konkluderet, at der er sandsynlighed for fornyet skade, hvis foranstaltningerne får lov til at udløbe, i det mindste på kort sigt.

- (118) Dette vil få en endnu mere negativ indvirkning på grund af den nuværende økonomiske krise, der har betydet en nedgang i forbruget efter undersøgelsesperioden. Dumpingimportens virkninger vil i så fald yderligere forværre de negative virkninger for EU-erhvervsgrenen.

- (119) Endelig konkluderes det, at efterspørgslen efter furfurylalkohol i Unionen vil stige, hvis økonomien genrejses på

mellemlang sigt. EU-erhvervsgrenen vil under disse omstændigheder kunne øge sine salgsmængder tilsvarende.

- (120) Ud fra det ovenstående konkluderes det, jf. grundforordningens artikel 11, stk. 2, at de antidumpingforanstaltninger vedrørende importen af FA med oprindelse i Kina, som blev indført ved forordning (EF) nr. 1905/2003, bør opretholdes for yderligere en periode på to år, uden at dette berører de øvrige bestemmelser i grundforordningens artikel 11.

- (121) Efter fremlæggelsen af oplysningerne påstod EU-erhvervsgrenen, at de endelige foranstaltninger burde forlænges for fem år, idet den pludseligt ændrede situation på markedet efter den fornyede undersøgelsesperiode angiveligt iste, at det er vanskeligt at den fremtidige udvikling er usikker og meget vanskelig af forudsige. EU-institutionernes vurdering, nemlig at økonomien på mellemlang sigt vil kunne genrejse sig og at efterspørgslen efter FA i Unionen derfor vil kunne øges, er derfor angiveligt ikke tilstrækkelig korrekt. Som det fremgår af betragtning 117 til 119 ovenfor, blev det dog konstateret, at udviklingen efter undersøgelsesperioden, herunder virkningerne af den økonomiske krise, sandsynligvis vil være kortvarige, hvilket berettiger en indførelse af foranstaltninger for højst to år. EU-erhvervsgrenens påstande blev derfor afvist.

- (122) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel i toldsatser, konkluderes det, at det i dette tilfælde er nødvendigt med særlige foranstaltninger for at sikre en korrekt anvendelse af antidumpingtolden. Disse særlige foranstaltninger omfatter følgende:

Fremlæggelse for medlemsstaternes toldmyndigheder af en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilaget til denne forordning. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, er omfattet af den restdumpingtold, som gælder for alle andre eksportører.

- (123) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de fire virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsatser, efter indførelsen af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en omgælsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsatser og indføre en landsdækkende told —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af furfurylalkohol, som i øjeblikket tariferes under KN-kode ex 2932 13 00 (Taric-kode 2932 13 00 90), med oprindelse i Folkerepublikken Kina.

2. Den endelige antidumpingtold for den i stk. 1 omhandlede vare fastsættes til følgende:

Virksomheder	Antidumping-told (euro pr. ton)	Taric-tillægs-kode
Gaoping Chemical Industry Co. Ltd	160	A442
Linzi Organic Chemical Inc.	84	A440
Zhucheng Taisheng Chemical Co. Ltd.	97	A441
Henan Huilong Chemical Industry Co. Ltd.	156	A484
Alle andre virksomheder	250	A999

3. I tilfælde, hvor varer er blevet beskadiget før overgangen til fri omsætning, og hvor den pris, der faktisk er betalt eller

skal betales, derfor fordeles med henblik på fastsættelse af toldværdien i henhold til artikel 145 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks ⁽¹⁾, reduceres det toldbeløb, der er beregnet på grundlag af bestemmelserne i stk. 2, med en procentsats svarende til fordelingen af den pris, der faktisk er betalt eller skal betales.

4. Anvendelsen af de individuelle toldsats, der er fastsat for de i stk. 2 omhandlede fire virksomheder, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilaget til denne forordning. Hvis der ikke forelægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for alle andre virksomheder.

5. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den udløber den 10. december 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. december 2009.

På Rådets vegne
C. MALMSTRÖM
Formand

⁽¹⁾ EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

BILAG

Den gyldige handelsfaktura, der er omhandlet i artikel 1, stk. 4, i denne forordning, skal omfatte en erklæring, der er underskrevet af en funktionær i selskabet og have følgende form:

1. Navn og stilling for den ansatte i virksomheden, der har udstedt handelsfakturaen.
2. Følgende erklæring: »Undertegnede bekræfter, at den [mængde] furfurylalkohol, henhørende under KN-kode ex 2932 13 00 (Taric-tillægskode), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af [virksomhedens navn og adresse] i Folkerepublikken Kina. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«
3. Dato og underskrift.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1203/2009**af 9. december 2009****om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1580/2007 af 21. december 2007 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 2200/96, (EF) nr. 2201/96 og (EF) nr. 1182/2007 vedrørende frugt og grøntsager ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtning:

Ved forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes der, på basis af resultatet af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden, kriterier for Kommissionens fastsættelse af faste importværdier for tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i del A i bilag XV til nævnte forordning —

VEDTAGET FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier som omhandlet i artikel 138 i forordning (EF) nr. 1580/2007 fastsættes i bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 10. december 2009.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. december 2009.

*For Kommissionen
På formandens vegne*

Jean-Luc DEMARTY

*Generaldirektør for landbrug
og udvikling af landdistrikter*

⁽¹⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 350 af 31.12.2007, s. 1.

BILAG

Faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	AL	37,7
	MA	48,4
	TN	81,6
	TR	64,4
	ZZ	58,0
0707 00 05	MA	52,9
	TR	78,0
	ZZ	65,5
0709 90 70	MA	48,2
	TR	131,1
	ZZ	89,7
0805 10 20	AR	70,4
	MA	49,0
	TR	49,3
	ZA	57,8
	ZZ	56,6
0805 20 10	MA	71,9
	ZZ	71,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	132,8
	HR	55,6
	IL	75,3
	TR	73,7
	ZZ	84,4
0805 50 10	TR	73,4
	ZZ	73,4
0808 10 80	AU	161,8
	CA	65,1
	CN	81,4
	MK	24,5
	US	92,9
	ZZ	85,1
0808 20 50	CN	45,0
	US	242,2
	ZZ	143,6

⁽¹⁾ Landefortegnelse fastsat ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1833/2006 (EUT L 354 af 14.12.2006, s. 19). Koden »ZZ« = »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EU) Nr. 1204/2009**af 4. december 2009****om ændring af forordning (EF) nr. 968/2006 om de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Det Europæiske Fællesskab**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 af 20. februar 2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet og om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik ⁽¹⁾, særlig artikel 12, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 968/2006 ⁽²⁾ har fastsat visse tidsfrister for gennemførelsen af foranstaltninger inden for rammerne af omstruktureringsplaner og nationale diversificeringsprogrammer. Det er siden blevet klart, at det er nødvendigt at fastlægge en ny tidsplan for den midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien for at tage hensyn til den globale finanskrisens følger for visse medlemsstaters økonomier og de væsentlige ændringer i de nationale omstruktureringsprogrammer, der hurtigt måtte foretages i 2008, og som stadig finder sted.
- (2) Ifølge artikel 1, stk. 3, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 320/2006 skal eventuelle midler, der er til overs i den midlertidige omstruktureringsfond efter finansieringen af foranstaltninger, overføres til Den Europæiske Garantifond for Landbruget. For at sikre en forsvarlig økonomisk og budgetmæssig forvaltning af de resterende midler er det hensigtsmæssigt at udskyde de nuværende sidste frister for, hvornår betalinger under omstruktureringsfonde er berettigede, såfremt de pågældende virksomheder opdaterer deres omstruktureringsplaner.
- (3) Forordning (EF) nr. 968/2006 bør ændres i overensstemmelse hermed.
- (4) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra Komitéen for Landbrugsfondene —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 968/2006 foretages følgende ændringer:

⁽¹⁾ EUT L 58 af 28.2.2006, s. 42.

⁽²⁾ EUT L 176 af 30.6.2006, s. 32.

1) I artikel 6, stk. 1, tilføjes følgende som andet afsnit:

»Uanset første afsnit, litra b), kan medlemsstaten på begrundet anmodning fra virksomheden forlænge den i nævnte litra fastsatte tidsfrist indtil senest den 30. september 2011. I sådanne tilfælde forelægger virksomheden en ændret omstruktureringsplan efter artikel 11.«

2) Artikel 14, stk. 3, affattes således:

»3. Aktionerne og foranstaltningerne i de nationale omstruktureringsprogrammer skal være gennemført senest den 30. september 2011.«

3) Artikel 17, stk. 2, affattes således:

»2. Den første udbetaling kan foretages i september 2007. Diversificeringsstøtte, supplerende diversificeringsstøtte og overgangsstøtte til visse medlemsstater udbetales senest den 30. september 2012.«

4) Artikel 22, stk. 3, affattes således:

»3. Bortset fra tilfælde af force majeure fortabes sikkerhedsstillelsen, hvis betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt senest den 30. september 2012.«

5) Artikel 24, stk. 2, første afsnit, affattes således:

»Senest den 30. juni 2012 forelægger medlemsstaten Kommissionen en endelig statusrapport med en sammenligning af de gennemførte aktioner eller foranstaltninger og de faktisk påløbne omkostninger med dem, der forventes i omstruktureringsplanerne, de nationale omstruktureringsprogrammer og driftsplanerne, og med en forklaring af årsagerne til eventuelle afvigelser.«

6) I kapitel V indsættes følgende som artikel 22b:

»Artikel 22b

Betalingerne berettigelse

Udgifter er kun berettiget til EF-finansiering, hvis medlemsstaten har udbetalt dem til modtageren senest den 30. september 2012.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 2009.

På Kommissionens vegne

José Manuel BARROSO

Formand

RETSAKTER, HVIS OFFENTLIGGØRELSE IKKE ER OBLIGATORISK

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 7. december 2009

om forlængelse af den periode, hvor Fællesskabet stiller ekstraordinær finansiel bistand til rådighed for Kosovo

(2009/918/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets afgørelse 2006/880/EF af 30. november 2006 om ekstraordinær finansiel bistand fra Fællesskabet til Kosovo ⁽¹⁾, særlig artikel 1, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den periode, hvor Fællesskabet stiller ekstraordinær finansiel bistand til rådighed for Kosovo ⁽²⁾ i henhold til afgørelse 2006/880/EF, udløber den 11. december 2009.
- (2) I henhold til artikel 1, stk. 3, i afgørelse 2006/880/EF kan Kommissionen forlænge denne periode med op til et år.
- (3) Perioden bør forlænges med et år for at afslutte programmet for den finansielle bistand.

- (4) Det Økonomiske og Finansielle Udvalg er blevet hørt om forlængelsen —

VEDTAGET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den periode, hvor Fællesskabet stiller ekstraordinær finansiel bistand til rådighed for Kosovo, forlænges med et år indtil den 11. december 2010.

Artikel 2

Denne afgørelse har virkning fra dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. december 2009.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

⁽¹⁾ EUT L 339 af 6.12.2006, s. 36.

⁽²⁾ På basis af FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1244/1999 (UNSCR 1244/99) af 10.6.1999.

- V Retsakter vedtaget fra og med den 1. december 2009 i henhold til traktaten om Den Europæiske Union, traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og Euratomtraktaten

RETSAKTER, HVIS OFFENTLIGGØRELSE ER OBLIGATORISK

- ★ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1202/2009 af 7 december 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af furfurylalkohol med oprindelse i Folkerepublikken Kina efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 48
- Kommissionens forordning (EU) nr. 1203/2009 af 9. december 2009 om faste importværdier med henblik på fastsættelse af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 62
- ★ Kommissionens forordning (EU) nr. 1204/2009 af 4. december 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 968/2006 om de nærmere bestemmelser for gennemførelsen af Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Det Europæiske Fællesskab 64

RETSAKTER, HVIS OFFENTLIGGØRELSE IKKE ER OBLIGATORISK

2009/918/EU:

- ★ Kommissionens afgørelse af 7. december 2009 om forlængelse af den periode, hvor Fællesskabet stiller ekstraordinær finansiel bistand til rådighed for Kosovo 66

ABONNEMENTSPRISER 2009 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 000 EUR pr. år (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. måned (*)
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig cd-rom	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	700 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	70 EUR pr. måned
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	400 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	40 EUR pr. måned
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ cd-rom	22 officielle EU-sprog	500 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, cd-rom, 2 udgaver pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	360 EUR pr. år (= 30 EUR pr. måned)
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

(*) Enkeltnumre: til og med 32 sider: 6 EUR
fra 33 til og med 64 sider: 12 EUR
over 64 sider: Prisen fastsættes i hvert enkelt tilfælde.

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én cd-rom.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Publikationer, der er produceret af Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer (Publikationskontoret) med salg for øje, kan købes gennem vore salgsgenter. Listen over salgsgenterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Kontoret for Den Europæiske Unions Publikationer
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA